

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI
SAMOSATEN-
SIS DIALOGO-
RVM SELECTO-
RVM

LIBER SECVNDVS
GRÆCOLATI-
NVS.

AVGVSTAE
MVNATIANAE

ANNO M. DC. XIV.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟ-
ΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΒΙΒ-
λιον δ' ἄπρον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ,
ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

ΑΡΤΙ μὲν ἐπιπύμεν εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἥδη τὴν ἡλικίαν πρὸς ἑξῆς ὦν. ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο μετὰ τῶν φίλων ὅ,τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς παλῆστοις ἔν ἐδόξε παιδεία μὲν, καὶ πόνος πολλῶς, καὶ χρόνος μακρῶς, καὶ ἀπάνης ἐς μικρῶς, καὶ τύχης δευδαμ λαμπρῆς. τὰ δὲ ἡμέτερα, μικρὰ τε εἶναι, ἐλαχίστην τινα τὴν Ἰπικυρίαν ἀπαυτῆν. εἰ δὲ τινα τέχνην τῶν βασιλέων τέτων ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὖ θυς αὖ αὐτὸς ἔχειν τὰ δεκνῆναι ὡς αὖ τῆς τέχνης, καὶ μηκέτι οἰκίστατος εἶναι, τηλικῶτος ὦν. ὅς κ' εἰς μακρὰν δὲ ἐτ' πατήρα ἀφραγνῆν, ὅσοι φέρων αἰεὶ τὸ γιγνόμενον. Δούτεραις ἡ σκέψιδος δεχὴ πρὸς τῇ, τίς ἀρίσι τῶν τεχνῶν.

LUCIANI SAMOSATENSIS DIALOGORVM

LIBER SECVNDVS.

De Somnio, seu Vita Luciani.

DESIERAM nuper in ludum ire, factus iam atate adolescens, cum pater una cum amicis consilium capiebat, quamnam artem, potissimum mihi discendam proponeret. Plerisque igitur videbatur humanitas, seu litterarum studium & labore multo, & tempore longo, & sumptu non exiguo, denique & fortuna quadam indigere. nostras autem res cum paruas esse & modicas, tum vero celerem quoddam auxilium postulare. Quod si igitur artem aliquam mechanicam didicissem, fore, ut principio statim ab ipsa arte, necessaria vita comparare possem, neque necesse haberem ad eam atate iam prouectus, domi, deque paterne mensa vivere: sed non multo post etiam ipsum patrem exhilaraturum esse me, referendo domum semper aliquid ab arte quasitum. Alterius itaque consultationis caput propositum

τεχνῶν, καὶ ῥά σ' ἔκμαθ' εἶν, καὶ αὐδ' ῥέ
 ἴδ' ἔρω, πρὸς πρῶτον, καὶ πρὸ χειρὸν ἔχουσι τὴν
 χορηγίαν, καὶ διαρκὴ τ' ἔπρον. ἀλλὰ τοῖνυν
 ἄλλ' ἐπαμνῆντ' ὦ, ὥς ἕκαστ' ὦ, γνώμης
 ἐμπέρας εἶχεν, ὁ πατήρ εἰς τὸν θεῖον ἀπ.
 δ' ὦν, (παρ' ἡ γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖον, αὐ
 εἰς ὦ ἐρμολύφ' ὦ εἶνα δ' ἰοκῶν, καὶ λι
 θοζό' ὦ τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις) ὁ θε
 μισ, εἶπεν, ἄλλ' ἐπὶ τέχνῃσιν ἴπικρατεῖν, σὺ
 παρόντ' ὦ. ἀλλὰ τῷτον ἄγε, δειξάς με, καὶ
 δίδασκε πρὸς λαβῶν λίθων ἐργάτῃν ἀ
 γαθὸν εἶναι καὶ σωμαρμότην, καὶ ἐρμολυ
 φέα. διώαται γὰρ καὶ τῷτο, φύσιν γε ὥς
 εἶδα, ἔχων δ' ἐξίως, ἐπεκμαίρετο δ' ἐπ' αὐ
 ὅτι τῷ κηρὲ παλαιῶν. ὁπότε γὰρ ἀφ' ἐθείλου
 ὑπὸ τ' διδασκάλων, ἀποξέων αὐτὸν τὸν κη
 ρόν, ἢ βόας, ἢ ἵππους, ἢ καὶ νῆδ' αὐτῶν πρῶτος,
 ἀνέπλεον, εἰκότως, ὥς ἐδόκει τῷ πα
 τρί. ἐφ' οἷς πρὸς μὲν τ' διδασκάλων πλε
 γαῖς ἐλάμβανον. τότε ὅτ' ἐπαμνῆντ' εἰς τὴν
 εὐφυίαν, καὶ ταῦτα ἰδὼν, καὶ χρῆστας εἶχον ἐπ'
 ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὥς ἐν βραχεῖ μαθήσο
 μαι τὴν τέχνην, ἀπ' ὁκείνης γε τ' ὀλασι
 κῆς. ἄμα τε ὅτ' ἴπικράτῃσιν ὁδοὶ ἡμέρα
 τέχνης

DIALOGI

*Quanam ars & optima, & ad discendum
 facillima, & homine libero maximè digna so-
 ret: deinde & minori sumptu, atq; instrumen-
 to egeret, multum autem & sufficientem qua-
 stum suppeditaret. Proinde alio aliam laudan-
 te, prout quisq; animo affectus, aut vsu exper-
 tus erat, pater ad avunculum aspiciens (ade-
 rat enim is quoq; statuarius tum habitus opti-
 mus, & poliendo marmore inter precipuos lau-
 datus) minimè fas, inquit, est, aliam artem
 prevalere, te presente. Sed hunc (meq; demon-
 strabat) abduc tecum, & doce lapidum artisti-
 cem probum, & eorundem compositorem ac
 statuarium nobis esse. Poterit enim & hoc, na-
 tura, ut scis, praeferre felici. Fecerat aut hanc
 de me coniecturam pater, ex ludicris à me ali-
 quando è cera confectis. Quando enim à prae-
 ceptoribus domum dimittebar, abradens ceram,
 nunc boues, nunc equos, interdum per Iouem, &
 homines, fingebam, non omnino ineptè, ut tum
 videbar patri. Ob quæ à praeceptoribus quidem
 plagas accipere solebã, ad probandam aut in-
 genij dexteritatẽ, hac quoq; tum in parte lau-
 dis ducebatur. Atq; aded bonã ex eo spem de me
 omnes concipiebãt, ut qui breui aded artẽ hanc,
 secundum fingendi facilitatẽ, perdiscere possum.*

τέχνης ἐν ἀρχαῖσιν, καὶ γὰρ παρεδεδόμη-
 τῷ θεῷ, μὰ τὸ Διὸς ἑξ ἑσθλὰ τῷ πράγματι
 ἀχθόμεν. ἀλλὰ μοι καὶ παιδιὰν τινα ἐν
 ἀπερπῇ ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς τὰς ἡλικίας
 τὰς ἐπίθελξιν, εἰ φαινοίμην θεὸς τε γλυ-
 φων, καὶ ἀγαλμά τι ἵνα μικρὰ κατὰ
 σκληράζων ἐμαυτῷ τε, καὶ κείνοις, οἷς περὶ
 ῥέμην. καὶ τότε πρῶτον ἐκέينو καὶ σωήθης
 τοῖς δεχομένοις ἐγένετο. ἐγκοπία γάρ τι
 νὰ μοι δὲς ὁ θεῖος ἐκέλευσε μοι ἡρέμα
 καθίστασθαι πλάκῃς, ἐν μέσῳ κειμένης, ἐ-
 πειπλὼν τὸ κρινόν, Ἀρχὴ δὲ τοῖς ἡμίσι παλαι-
 οῖς. σκληρότερον δὲ κατενεχόντος ὑπὸ ἀ-
 πέρχας, κατὰ γῆ μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγα-
 νακτῆσας, σκυτάλλῃ ἵνα κειμένῃ πλε-
 οῖον λαβὼν, ἔτρεψας, ἔδ' ἐπεσσεπλικῶς
 με κατέρχεται, ὥς δ' ἀκρυά μοι τὰ παρσί-
 μια τῆς τέχνης. δευδράς οὖν ἐκείθεν, ἐπὶ
 πλὴν οἰκίαν ἀφικνεῖσθαι συνεχὲς ἀνολολύ-
 ζων, καὶ δ' ἀκρύων τὰς ὀφθαλμὰς ὑπὸ
 πλεως, καὶ διηγῆσθαι πλὴν σκυτάλλῃ, καὶ τοὺς
 μῶλωπας ἐδείκνυσεν, καὶ κατηγόρου πολ-
 λὴν τινα ὀμότητα, περὶ οἷς ὅτι ὑπὸ
 φθόγου πῦρτα ἴδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλ-
 λομεν

D I A L O G I.

igitur simul atq, idonea dies videbatur esse au-
 spicande artis, ipse tradebar avunculo, non ad-
 modū, per Iouem, iniquè aut grauitè ferēs. Sed
 mihi etiam lusum quendam nō insuauem ipsa
 res videbatur habere, & apud aequales ad osten-
 tationem & laudē valere, si & Deos sculperè,
 & parua quadam simulachra, cū mihi, cum
 illis, quibus vellem, adornare possem. Actum
 primum quidem illud, quod & incipienti vsu
 venire solet, accidebat. Cœlum enim quoddam
 avunculus mihi tradens, paulatim tabulā la-
 pideam, qua in medio posita erat, contingere,
 atq, artē auspicari iubet, tritū illud admonens.
 Dimidiū facti qui bene cœpit habet. Ceterū
 durius impingente me præ imperitia, tabula
 frangitur. avunculus autem indignatus, & scu-
 ticam quandam propè iacentem corripiens, ne-
 quaquam mansuetè, aut vti adhortantem de-
 cebat, excepit, atque initiauit me, ita vt mox
 in lachrymas proœmium artis mihi verteretur.
 Ausugiens igitur inde domum redeo, continuèq,
 ululando, & lachrymis oculos opplendo com-
 memorabam scuticam, demonstrabam vibices,
 nimiamq, illius crudelitatem accusabam: hoc
 quoque addens quod inuidia quadam ista se-
 cisset avunculus, videlicet metuens, ne se in arte

λοισθα καὶ τὴν τέχνην. ἀγασσάμενοι
 νης δὲ τῆς μητρὸς, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ
 λοιδορησαμένης, ἐπεὶ νῦν ἐπῆλθε, καὶ
 δαρξον, ἐπὶ ἐνδακρυς, καὶ τὸν ἰσχυρὸν ὅλον
 ἐκνοῶν. Μέχρι μὲν οὖν τῶν τελευτῶν, γέλασμα,
 μερσικιῶδη τὰ εἰρημένα. τὰ μετὰ ταῦτα
 δὲ, σκέπευκα ταφρόνηται, ὡς ἄνδρες ἀκί-
 σεοι, ἀλλὰ καὶ πάντων θιληκῶν ἀκροατῶν
 δέομενα. ἵνα γὰρ καὶ Ὁμηρον εἶπω, θεῖός
 μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρον, ἀμβροσίην
 διὰ νύκτα, ἐναργὲς ἔτος, ὥστε μῆσιν διπ-
 λείπεισθαι τῆς ἀλιθείας, ἐπιγοῦν μετὰ το-
 σῶτον χρόνον πᾶσι χήματά μοι τῶν φανέν-
 των ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρσμέναι, καὶ ἡ
 φωνὴ τῶν ἀκροατῶν ἐναυλῶ. ἔτω (α-
 φῇ πάντες ἰδῶ. Δύο γυναῖκες λαβόμεναι
 τῶν χερσὶν εἰλκόν με πρὸς ἑαυτὴν ἑκάτερ-
 μάλα βιαίως, καὶ καρπῶς. μικρὸν γὰρ με
 διεσπάρσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμύμε-
 ναι. καὶ γὰρ ἄρτι μὲν αὐτὴ ἑτέρα ἐπεκράτη,
 καὶ πρὸς μικρὸν ὅλον εἶχέ με. ἄρτι δὲ αὐ-
 τὴς ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμενα. ἐβόων δὲ πρὸς
 ἀλλήλας ἑκάτερα. ἡ μὲν ὡς αὐτῆς ὄντα με
 κεκλήσθαι βέλοιο, ἡ δὲ ὡς μάτην τῶν ἀλ-
 λοτρίων

ferarem. Irascente itaque matre, & multa
 patri commissa faciente, posteaquam nox su-
 pervenit, dormivi, plenus adhuc lachrymarum,
 totamque noctem cogitabundus iacens. Atque
 hætenus quidem, quæ diximus, ridicula pueri-
 liæque sunt: quæ verò deinceps audietis, ne-
 quaquam contemnenda sunt, o viri, sed quæ
 admodum auscultandi cupidos auditores re-
 quirant. Nam, ut iuxta Homerum dicam, Ve-
 nere mihi diuino somnia nutu Almam per no-
 ctem, ita clara & manifesta, ut nihil ab ipsa
 veritate distarent. Adhuc igitur etiam post
 tantum temporis intervallum, & habitus eo-
 rum, quæ mihi tum apparuere, in oculis hærent,
 & ipsa vox auribus quasi intonat: adeo plana
 fuerunt omnia. Duæ mulieres manibus corri-
 pientes trahabant me in diuersum, vtræque ad se
 videlicet, violenter admodum & valide. Pa-
 ram itaque adsuit quis me discerperent, dum
 inter se ambitiosè adeo contendunt. Nam modò
 hæc superabat, & propemodum totum tenebat
 me: modò altera eademque me ad se retrahabat.
 Clamabant autem amba, accusabantque, ne utud
 sese: hæc quod me suum videlicet illa possidere
 vellet: illa verò quod hæc frustra aliena sibi vi-
 suparet. Erat autem altera quidem operaria,

ΛΥΚΙΑΝΙ

λοτρίωνται ποιοῖσι. καὶ ἦ μιν ἔργα τέλει
 ἀνδρική, καὶ αὐχμηρὰ τῷ κόμῳ, τῷ χεῖρ
 αὐλῶν ἀνάπλεως, διεζωσμένη τῷ ἰσθμῷ
 πε, πῖπνυ καταγίμνασι, εἰς τὸ καὶ ὁ θεὸς
 ὅποτι ζέει τὰς λίθους. ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐχ
 πρόσωπος, καὶ πῶχῃ μαῖε πῆς, καὶ κόσ
 μι τῷ ἀναβολῷ. τίλθ δὲ ἐν ἐφιάστ
 μοι δικάζειν, ὅποτ' αὖ βυλοῖ μιν σικεῖναι
 αὐτῶν. περὶ δὲ ἡ σκληρὰ σκείνη καὶ αὐ
 δρώδης ἐλεξεν. ἐγὼ, φίλε παῖ, ἐρμουλυ
 φικὴ τέχνη εἰμι, καὶ χθὲς ἤρχω μαυθαίνειν,
 οἰκεία τέ σοι, καὶ συγγνῆς οἶκόςθεν. ὅτε, γὰρ
 πάππος σε, εἰπῶσα τένομα τῷ μητρὸς πα
 τρός, λιθοζόος καὶ, ἐτὼ θείω ἀμφοτέρω,
 καὶ μάλα εὐδοκίμεῖτον δὲ ἡμᾶς. εἰ δὲ θε
 λοις λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν πῶδ
 πύτην ἀπέχεσθαι, δειξάσαι τῷ ἑτέρω, ἐ
 πεσθαι δὲ, καὶ σιωοικεῖς ἐμοί, πρῶτα μὲν
 θρέψῃ γυνικῶς, καὶ τὰς ὥμους ἐξείς καρ
 πύς, φθόνος δὲ παντὸς ἀλλότριος ἴση, καὶ
 ἔπειτα ἅπλῃ τῷ ἀλλοδαπῇ, τῷ πα
 τρίδω, καὶ τὰς οἰκείας καταλιπὼν, ἔδ' ἐπὶ
 λόγοις ἐσσηνέσονται σε πάντες. μὴ μουσυχθῆς
 δὲ τῷ ζώματι τὸ εὐτελές, μηδὲ τ' ἰσθμῷ.

DIALOGI

virili aspectu, & squalida coma, manus
 collo passim obductas habens, succincta vestee
 & marmoreo pulvere oppleta, qualis & ips-
 avunculus esse solebat, quando lapides polie-
 bat. Altera verò facie admodum honesta ha-
 bitum decentem præ se ferens, & vestes orna-
 tas ac mundas induta. Postremò autem per-
 mittunt meo iudicio, ut viri earum conuer-
 sandum mihi putessent sententiam feram. Ac
 prior quidem dura, atque virilis illa sic cœpit:
 Ego ibare puer statuaria sum ea, quam tu be-
 ri discere cœpisti, familiaris adeò tibi & co-
 gnata à parentibus. Nam & avus tuus (addens
 nomen aui materni) marmorarius fuit, & a-
 vunculus pariter & patruus tuus eandem ar-
 tem exercuere, & per nos inter præcipuos ce-
 lebrati sunt. Quod si igitur voles delirijs ac
 nugis, circa quas ista versatur (indicans alte-
 ram) abstinere, ac mecum degere, principio
 generosè educaberis, humerosquæ habebis vali-
 dos, & ab omni invidia alienus eris, neque un-
 quam in terras alienas, atque externas hinc abi-
 bis, relicta patria atque domesticis tuis, neque
 etiam ob verba, & orationem modò lauda-
 bunt te omnes. Neque verò auerseris corpo-
 ris hanc fragilitatem, aut vestium sordiciem,

ΕΥΘΥΙΑΝΙ

τοις τὸ πικρὸν. Δοτὸ γὰρ τῶν τεύχεσιν ἀνέ-
 μεν, καὶ Φειδίας ἐκείν, ἐδείξε πρὸς
 Δία, καὶ Πολύκλειτον τὴν Ἡραν εἰργάσα-
 το, καὶ Μύρων ἐπηνέθη, καὶ Πραξιτέλης ἐ-
 θαυμάσθη. προσκυνοῦνται γούν ὑποί με-
 τὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τέτων εἰς γένος, πῶς
 μὲν ἐκ λήτος αὐτοὺς πᾶσι καὶ ἀνθρώποις
 γένος; ζήλωτόν δὲ καὶ τὸν πατέρα δοτὸς εἰ-
 ξεις, πῶς βλέπῃον δὲ δοτὸ φανείς καὶ τὴν
 πατρίδα. ταῦτα καὶ ἐπὶ τέτων πλείονα
 διαπλάισσαι καὶ βαρβαρίζουσαι πάμπαν
 εἶπεν ἡ τέχνη, μάλα δὲ πρὸς ἡ συνείρεσθαι,
 καὶ πείθην με περρωμένη. ἀλλ' οὐκέτι μέ-
 μνημαι. τὰ πλείονα γὰρ ἡδὴ μετ' ἡμῶν
 διεφυγῇ. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπαύσατο, ἄρχεται
 ἡ ἑτέρα ὡς ἑταῖρος. Εγὼ δὲ, ὦ τέκνον, ποι-
 δεία εἰμι ἡδὴ σωήτης σοι, καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ
 μηδ' ἐπὶ εἰς τέλος με πεπείρασθαι. ἡλικία
 μὲν ἔν τὰ ἀγαθὰ πορὶ ἡ ληθροῦ γρόμε-
 νος, αὐτὴ πρὸς ἡρην. ἔδεν γὰρ ὅτι μὴ ἐρ-
 γάτης ἔσῃ, τῷ ζῶματι πονῶν, καὶ τῶν
 τῶν ἀπάσαι ἐλπίδα τῆ βίᾳ τεθειμέν.
 ἀφανής μὲν αὐτοὺς ὢν, ὀλίγα καὶ ἀγνῆ
 λαμβάνων, ταπεινὸς τῷ γνῶμῃ, εὐτελής
 δὲ

In hunc modum profectus Phidias tunc Iovem
 spectandum exhibuit, & Polyclerus Iunonem
 fabricauit: praterea Myron laudibus vectus
 est, & Praxiteles in magna admiratione
 fuit. Advrantur itaque nunc illi cum ipsis
 Diis. Quod si igitur horum vnus tu quoque
 fores, quomodo non celebris, & ipse apud o-
 mnes homines fieres? Patrem certe beatum
 efficeres, & patriam tuam omnibus spectabi-
 lem redderes. Hæc atque etiam his plura bal-
 butiundo, & pleraque barbarè pronuntiando
 dixit statuaria, valde studiosè omnia conne-
 ctens, & me in suam sententiam adducere
 cupiens. Sed non ultra memini. plurima o-
 nim memoriam iam effugerunt. Caterùm
 ubi tandem finem fecit, tum altera illa in
 hunc fermè modum orditur. Ego verò, ô fi-
 li, Humanitas sum iam nunc consueta ac no-
 ta tibi, tametsi ad finem aut plenum non-
 dum periculum mei feceris. Quanta igitur
 bona acquisiturus sis, si eam artem didiceris,
 ipsa modò enumeravit. Nihil enī aliud ni-
 si operarius eris, corpore laborans, & in eo
 totam spem vitæ positam habens: obscurus ipse
 degens: modicum & minimè generosum qua-
 stum faciens: deiectus animo tenuis ac pau-
 per

διὰ τὴν πρὸς σοὶ ἐκείνην εἰς τὴν δὴ καὶ
 σὺ ἐπὶ ἐκείνῃς φέρεις, ἐπὶ τῆς πα-
 λαιᾶς ζήλωτις, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης
 καὶ τῶν οὐκ ἐπὶ πολλὰ δόξα ἔχεις, αἰετὸν πρὸς
 χοντα ὑποπλήσων, καὶ τὸν λέγειν διωά-
 μενον περὶ πλάτων, λαγὼ βίον ζῶν, καὶ τὴν
 κρείττον ἐργασίαν. εἰδὲ καὶ Φειδίας ἡ
 Πολύκλειτος ἡμοῖοι, ἐθαυμάσαι πολλὰ
 ἐξ ἐργασίᾳ, πλὴν μὲν τίχινον ἅπαντες ἐπα-
 νέσονται, οὐκ ἐπὶ δ' ὅς τις τῶν ἰδόντων, εἰ
 νῦν ἐχοί, εὐχαιτ' αὐτοὶ ὅμοιος γινέσθαι. οἷος
 γὰρ αὐτῆς, Βάναυσος, καὶ χειρὼναξ, καὶ δοτο-
 χειροβίωτος νομιοθήσῃ. λέω δέ μοι περὶ τῆς
 πρῶτον μὲν σοὶ πολλὰ διπλοῦμαι παλαιῶν
 αἰδρῶν ἐργα, καὶ πρῶξις θαυμασταίς, καὶ λό-
 γους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα, καὶ πάντων, ὡς
 εἰπὲν, ἐμπειροὺς διπλοῦμαι, καὶ πλὴν ψυ-
 χῶν, ὅπερ σοὶ κυριώτατόν ἐστι, καθάπερ μή-
 σω πολλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς κασμήμασι, σω-
 φροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, πραότης,
 δικαιοσύνη, σωφροσύνη, καρτερία, τῶ τῶν κα-
 λῶν ἐρωπ, τῇ περὶ τὰ σπιντόντα ὁρμή,
 πῶτα γὰρ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀκέραιος ὡς
 ἀληθῶς κόσμος. λύσει δὲ σε ἐπὶ πα-

DIALOGI.

quidam . neq, amicis in iudicijs auxilio e-
 re, neq, inimicis formidabilis, neque etiam in-
 ter ciues beatus, sed hoc solum opifex videlicet
quissiam, & ex multa atque promiscua plebe
 unus, praestantior te semper formidans, &
 dicendo valentem pra oculis habens ac palpans,
 & in summa leporis quandam vitam agens, po-
 tentiorisq, lucrum existens. Quod si etiam Phi-
 dias, vel Polycletus fueris, praclaraq, & admi-
 ratione digna, multa opere praestiteris, artem
 quidem laudabunt omnes, ac qui ex aspicien-
 tibus tibi similis esse optarit, modo mentem ha-
 beat, nemo erit. Qualis qualis enim fueris, nihil
 nisi rudis quissiam artifex manibus laborans,
 & iisdem victum quaritans censeberis. Contra-
 riam si mihi obsequeris, principio tibi osten-
 dam multa veterum virorum praclara opera,
 & res admiratione dignas, & orationes illo-
 rum tibi renuntiando, & omnium (vt sic di-
 cam) expertum te reddendo, animum (quod
 praecipuum in te est) exornabo tibi multis ac
 praclaris ornamentis, modestia scilicet, iusti-
 tia, pietate, mansuetudine, aequitate, pruden-
 tia, fortitudine, amore honesti, & pulcherrima-
 rum quarumcunq, rerum desiderio. Hac enim
 verè sincera sunt animi ornamenta. Neq, au-

ΛΥΚΕΙΩΝ

λαὸν ἔδει, ἔπειν' ἡγεῖσθαι δέον, αὐτὰ
 ταῖς δέοντα προΐει μετ' ἐμῶ, καὶ ὅλως
 πάντα ὅποσα ἐστὶ πάτερ θεία, πάτερ ἀνδρῶν
 να, σὺν εἰς μακρὰν σε διδάξομαι, καὶ ὁ νῦν
 πένης, ὁ τῷ δῖνός, ὁ βαλδυσάμενός τι πᾶσι
 ἀγνοοῦς ἔτι τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασιν
 ζηλωτὸς, καὶ ὀπίφθοις ἔσθι, τιμώμε-
 νος, καὶ ἐπαυμένονος, καὶ ὀπί τοῖς ἀ-
 εῖσις εὐδοκίμων, καὶ ὑπὸ τῶν γῆς καὶ
 πολούτω προύχοντων δοποδλεπόμενος
 ἐοῖται μὲν τοιαύτῳ ἀμπεχόμενος,
 (δείξασα τὴν ἑαυτῆς, πᾶν δὲ λαμ-
 πρὰν ἐφόρει,) ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας
 ἀξιούμενος. κἂν τῷ δοποδλημῆς, ἔσθι
 ὀπί τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνῶς, εἰ δὲ ἀφα-
 νῆς ἔσθι. τοιαῦτά σοι περὶ θῆσω πᾶσι γνω-
 ρίσματα, ὥστε τῶν ὁρώτων ἕκαστος,
 τὸν πλησίον κινήσας, δείξῃ σε τῷ δακτύ-
 λῳ, οὗτος ἐκεῖνος λέγων. αὐτὸς δὲ τι
 παρ' αὐτῆς ἀξίον ἦ, καὶ τοῦ φίλους, ἢ καὶ
 τὴν πόλιν ὅλως καταλαμβάνῃ, εἰς σε
 πάντες δοποδλέπονται. κἂν τῷ τι λέγων
 τύχης, κεχηνότες εἰ πολλοὶ ἀκρόνται, θω-
 μάζοντες, καὶ εὐδαιμονίζοντες σε τῶν λό-

DIALOGI.

non tibi te vel veterū quicquam, veterūque in praesens geri debent, sed ea quae facienda sunt, quaeq; fieri decet, me duce prospicies: & in summa omnia quaecumq; seu diuina, seu humana sint, paruo tempore docebo te, & qui nunc pauper atq; inops es, istius nescio cuius filius, qui de arte aded illiberali, nescio quid consultas, haud ita multo post nimium felix, nimiumq; beatus omnibus videberis, dum honoribus afficeris, & laudibus effereberis, & pulcherrimarū quarumcunq; rerū gloria celebraberis, illorū etiam quī diuitijs ac genere antestāt in te animis ac oculis conuersis. Ac vestitū quidem talē geres (demonstrans suum. gerebat autē admodū splendidum) Magistratibus verō & primō in cōfessu honore ante alios dignus existimaberis. Et si quando aliquō peregrē abiens proficisceris, etiā in aliena terra nō ignotus aut obscurus eris. Talibus scilicet ornamentis ego te insignē atq; conspicuum reddam, ut eorū quoq; qui te aspiciunt, quisq; proximē astantē leniter impellēs & cōmouens digito te demonstrēt, atq; hic est ille dicat. Iam si quid studio dignū accidet, quod vel ad amicos vel etiā ad ipsam ciuitatē pertinebit, omnes in te oculos atq; ora cōuertēt. At si tū aliquid fortē dixeris, pleriq; hiantes auscultabunt, admirantes & pradicantes, tum ob dicendi vim, &

ΛΥΚΙΑΝΙ

γων τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν πατέρα
 Ὀπτιμίας. ὁ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀφ' αὐ-
 τοῦ γίγονται πινες ἐξ ἀνθρώπων, τὸ τοῦ
 πατρὸς ἐπιπλήσσει. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐκ τοῦ βί-
 οῦ ἀπέλθης, οὐ ποτε παύσῃ συνὼν τοῖς πᾶ-
 σιν ἀδελφοῖς, καὶ προσμιλῶν τοῖς ἀρί-
 στοῖς. ὁρᾷς τὸν Δημοθένη ἐκείνον, τὴν
 ἡμῶν ὄντα, ἐγὼ ἠλίκου ἐποίησα; ὁρᾷς τὸν Αἰ-
 σχίνου, ὃς τυμπανηστρίας ὑὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ὅμως
 αὐτὸν δι' ἐμὲ φίλιππον ἐξήραπλυσεν; ὁ
 δὲ Σωκράτης, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἑρμο-
 γλυφικῇ ταύτῃ τραφεῖς, ἐπειδὴ τὰ χίστα
 βιωῆκε τοῦ κρείττονος, καὶ δραπετεύσας
 παρ' αὐτῆς αὐτομόλησεν ὡς ἐμὲ, ἀκούεις
 ὡς πᾶσι πάντων ἀδελφῶν; ἀφείδεις δὲ αὐ-
 τοὺς τηλικούτους, καὶ τοιαύτους ἀνδρας, καὶ
 πράξας λαμπροὺς, καὶ λόγους σεμνοὺς, καὶ
 ὁρᾷς εὐπρεπεῖς, καὶ τιμῶν, καὶ δόξης,
 καὶ ἐπαμνον, καὶ πρεσβείας, καὶ δυνάμιν,
 καὶ ἀρχὰς, καὶ τὸ ἵπτι λόγοις ἀδελφοῖς,
 καὶ τὸ ἵπτι σωῆσαι ἀδελφονίζεσθαι, χιτῶ-
 νιον τε πιναρὸν ἐνδύσθαι, καὶ ὁρᾷς δου-
 λοπρεπεῖς ἀναλήψαι, καὶ μοχλία, καὶ
 γλυφεῖα, καὶ κοπέας, καὶ κολαπήτρας

D I A L O G I.

orationis potestatem, cum etiam patrem tuum
 & felicitatem prolis: & quod dici vulgò so-
 let, quod ex hominibus quidam immortales
 redduntur, id quaque tibi dabo: Nam post-
 quam ipse ex hac vita discefferis, nunquam
 desines conuersari doctis, & consuetudinem
 habere cum optimis. Demosthenem illum cer-
 te vides cuius filius fuerit, & quantum ego
 eundem reddiderim. Vides & Aeschinem qui
 Tympanistria cuiusdam filius erat, & tamen
 propter me etiam Philippus Rex illum palpa-
 uit. Socrates autem qui & ipse inter statua-
 riam hanc artem enutritus fuit, simulatq;
 primum intelligere cepit meliora, & relictā
 illa transfugit ad me, nimirum audis, ut nunc
 ab omnibus decantetur? Igitur relinquens tan-
 tos ac tales hosce viros, res aded splendidas, o-
 rationes tam graues ac illustres, vestium or-
 namenta, honorem, famam, laudem, primos
 assensus, potentiam, imperia, denique & il-
 lam quam ex dicendo consequeris gloriam, &
 qua te omnes ob prudentiam predicabunt fe-
 licitatem, tuniculam aliquam indues sor-
 didam, habitumque assumes seruilem, &
 etes praterea, scalptra; & id genus cetera
 sculpendi cadendique instrumenta in ma-
 bus

ἐν πᾶν χερσὶ ἐξείς, κάτω κενόπῳς εἰς τὸ
 ἔργον, χαλκὸν πετὴς καὶ καμναῖζήλος, καὶ πᾶν-
 τα τρόπον ταπεινός. ἀνακύπτων δ' ἐδ' ἐπὶ
 τε ἔδ' ἐν ἀνδρῶδες, ἔδ' ἐλδ' ἰέρων ἔδ' ἐν
 ὀπινῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα, ὅπως εὐρυθμα,
 καὶ εὐχρημονα ἐσαῖ σοι, ὡροῶν, ὅπως δ' ἐ
 αὐτὶς εὐρυθμός πε, καὶ κόσμιον ἔσθῃ, ἡκίστα
 πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σε
 αὐτὸν λίθων. ταῦτα ἐπὶ λεγέσης αὐτῆς, καὶ
 ὡριμένας ἐγὼ τὸ τέλος λόγων, ἀναστὰς
 ἐπεφηνάμην, καὶ τὴν ἀμορφον ἐκείνῳ, καὶ
 ἐργαλὴκὴν ἀπολιπὼν, μετέβαινον πρὸς τὴν
 παιδαίαν μάλα γεγηθῶς, καὶ μάλιστα, ἐ-
 πεί μοι, καὶ εἰς ἔξῃ ἤλθεν σκυτάλη, καὶ ὅτι
 πλῆγας εὐθὺς ὅκ' ὀλίγας ἀρχομένῳ μοι
 χθρὸς ἐνετρίψατε. ἡ δ' ἀπελθὼν εἶσαι, τὸ μὲν
 πρῶτον ἡγανᾶκτε, καὶ τὸ χεῖρε σιωπερότε, καὶ
 τὰς ὁδόντας ἐνέπετε. τέλος δ' ἐ, ὥσπερ τὴν
 Νιόβην ἀκρόμεν, ἐπεπήγῃ, καὶ εἰς λίθον με-
 τεβέβλητο. εἰ δ' ἐ ὡρᾶ δ' ὅξα ἐπαθε, μὴ ἀ-
 πισήσῃτε. θαυματοποιεῖ γὰρ ὄνειροι. ἡ ἐτέρω
 πρὸς με ἀπιδείσαι, τοιγαρὲν ἀμείψομαί
 τε, ἔφη, τῆς δ' ἐ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς
 καὶ δίκαιον ἐδίκασας, καὶ ἐλθὲ ἡδὴ. ὁ δ' ἐβηθι

habebat deorsum inclinatus in opus, humi
repens, demissus, denique modis omnibus abiectus
& contemptus, nunquam autem vel expergi-
scens, vel virile aut libero homine dignum quic-
quam cogitans, sed in opera intentus, ut illa vi-
delicet proportionibus suis consona, & bene for-
mata tibi reddantur: de te ipso autem, ut &
concinuus & ornatus incedas, minimè curam
gerens, sed te ipsis istis saxis contemptiorem
reddens. Adhuc igitur dicente hæc illa, non ex-
pectato orationis fine, surgens sententiam tuli,
& relicta deformi & operatrice illa transiit
ad humanitatem admodum gaudens, præcipue
postquam mihi etiam in mentem venit scuti-
ce, & quod plagas statim non paucas incipienti
mihi pridie illa inflixisset. Porro relicta illa
principio quidem indigne ferebat, complode-
batque manus, & dentibus infrendebat. Postremo
autem quemadmodum Nioben audimus, ita
hæc quoque dirigit, & in saxum mutata est.
Quod si igitur incredibilia passa esse videtur,
ne miremini, somnia enim mirifica sunt, &
mira operari solent. Altera autem ad me re-
spiciens, proinde, inquit, ego tibi hanc iustitiam
rependam, quoniam causam hanc bene & re-
cte iudicasti. Veni igitur & ascende vehiculum
hæc

τῆς τοῦ Θεοῦ (δείξασα ἡ ἐκείνη ὅτι
 πῶς ἔπαινον τῶν, τῶν ἡρώδων τῶν ἐκείνων)
 ὅπως ἴδης, οἷα καὶ ἡλικία καὶ ἀφελήσας
 ἐμοὶ ἀγνοήσας ἐμελλες. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον,
 ἡ μὲν ἡλαυνε, καὶ ὕφλυόχει. δὲ θείας δὲ
 εἰς ὕψους, ἐγὼ ἐπεσκόπων διὰ τὸ ἔω δὲ
 ξάμεν ἄχρι πρὸς ἐσπέρην, πόλεις καὶ
 ἔθνη, καὶ δῆμους, καθὰ περὶ τὸ Τριπύλεμος
 διπασείρων πρὸς τὴν γλῶσσαν ἐκείνῃ μὲν τοῖς
 μέμνημα, πρὸς τὸ ἀπερόμενον ἐκείνο ἔω,
 πάλιν τῆς μόνον, ὅτι καὶ τῶν ἀφορῶν
 πρὸς οἱ αὐτοὶ ἐπὶ ἡν, καὶ μετ' ἄφηνίαις,
 καὶ οὐς γηροίμην τῇ πῆσας, παρέπεμπον.
 δείξασα δὲ μοι τὰ πρῶτα, καὶ τῶν ἐ-
 παυνοῦσιν ἐκείνοις, ἐπαυνοῦσιν αὐτοῖς,
 ὅς ἐστι αὐτῶν τῶν ἐκείνων ἐκείνῃ ἐκεί-
 νῃ τῶν εἶχον ἀφηνίαις, ἀλλ' ἐ-
 μοὶ ἐδόκεν ἀπαρυφὸς πρὸς ἐπαυνοῦσιν. κα-
 ταλαβῆσαι οὐδὲ τὸν πατέρα ἐσῶτα, καὶ
 πρὸς ἐκείνῃ, ἐκείνῃ αὐτῶν ἐκείνῃ τῶν
 ἐκείνων, καὶ, οἱ ἡκοίμην. καὶ πρὸς
 ἐκείνῃ, οἷα μικροῦ δεῖν πρὸς ἐμοὶ ἐ-
 βουλεύσασθαι, ταῦτα μέμνημα ἰδῶν, αὐ-
 τῶν.

(demonstrato quodam vehiculo quod a-
latus equi quibusdam Pegaso similibus vehe-
batur) ut videas qualia ac quanta ignoratu-
rus fuisses, si me non secutus esses. Caterum post-
quam ascendi, illa quidem agitare, atque auri-
gari cepit, ego vero ubi iam in sublime subla-
tus fui, observabam, & contemplabar ab orien-
te incipiens usque ad occidentem vrbes videli-
cet, & populos, non aliter quam Triptolemus
olim spargens quiddam in terram, quanquam
non amplius memini quidnam illud fuerit, quod
tum spargebam, nisi hoc solum quod ex infe-
riori loco aspicientes homines laudabant me,
& ad quoscunque volando perveneram, cum
multa predicatione & gratulatione me prose-
quebantur, & quasi deducebant. Porro ubi illa
hec tanta mihi, & meipsum collaudantibus illis
demonstrasset, reduxit rursus non amplius ea-
dem veste illa indutum, quam habueram ab initio
anolans, sed videbar mihi tum admodum deli-
catus splendida veste redire. Deprehendens igitur
& patrem astantem, atque expectantem me,
comonstravit ei vestem illam, & meipsum qualis
redirem, submonitque eum, quam parum absue-
rit, quin minimè digna de me ille cum amicis
statuisset. Atque hac quidem memini videre me,
cum

τιποτὸς ἐπὶ ὧν, ἐμοὶ δοκεῖ ἐκπεραχθεῖς
 πρὸς τὸν τῶν πλεονεξῶν φόβον. μεταξὺ δὲ
 λέγοντος, Ἡρακλῆϊς ἦς, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύ-
 πνιον, καὶ δίκαιικόν. εἴτ' ἄλλ' ὅτι ἐ-
 κρουσε, χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε μήκιστ' αὐ-
 εῖσιν αἱ νύκτες, ἢ τάχα που τρέεσπερ, ὡς
 ὡς περ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτὸς ἐστ. τί δ' ἐν
 ἐπὶ ἦλθεν αὐτῷ ληρήσας ταῦτα πρὸς ἡμᾶς,
 καὶ μνησθῆναι παιδείας νυκτὸς, καὶ ὀνείρων
 παλαιῶν, καὶ ἤδη γεγραμμένων, ἔωλ' ἡ
 γὰρ ἡ ψυχρολογία. μὴ ὀνείρων τινῶν ἡμᾶς
 ὑποκρίτας ἵνας ὑπέειληφεν; ὥς κ' ὧ γα-
 ρέ. εἰ δὲ γὰρ ὁ ξεροφῶν ποτε διηγέμεν
 τὸ ἐνύπνιον, ὡς εἰδοκεῖ αὐτῷ, καὶ ἐν τῇ πα-
 τρώϊα οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἄλλα, ἴτε γὰρ ἔχ' ὑπό-
 κριτον πλὴν ὅψιν, εἰ δὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνω-
 κὼς αὐτὰ διεξήκει, καὶ ταῦτα ἐν τῷ πο-
 λέμῳ, καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων πείρε-
 σῶτων πολεμίων. ἀλλὰ τι καὶ χρήσι-
 μον εἶχεν ἡ διήγησις. καὶ τοίνυν καὶ γὰρ
 τοῦτο ὄνειρον ὑμῖν διηγουμένῳ ἐκείνῳ ἐ-
 νεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέ-
 πονται, καὶ παιδείας ἔχοντα, καὶ μάλι-
 σσι, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακῇ,

καὶ

cum primum è pueritia egressus essem, plagarum metu, ceu mihi videor tū perturbatus. Sed interea cum hac dicuntur, ô Hercules, inquit quispiam, quàm longū hoc somnium & iudiciale est. Deinde alius quidam hoc interpellans, Hyemale (inquit) somnium est, quando noctes sunt longissima, aut fortasse etiam trinoctiale, qualis & ipse Hercules est. Quid igitur in mentem venit illi nugari talia nobiscum, mentionemq, facere puerilis istius noctis somniorumq, veterum, & ætate iam obsoletorum? Iam veteres sunt hæc nuga. An fortè somniorum quorundam quasi quosdā interpretes esse nos credidit? Nequaquam ô bone. Quoniam neq, Xenophon quondam exponens somnium illud, quo pacto illi visum fuerat in domo paterna, & deinceps nostis visionem, non vt coniectationem, propositam tanquam nugari statuisset, illa narrauit, præsertim in bello, & summa rerum desperatione constitutus, circumstantibus vndiq, hostibus, sed quod vtilitatem quandam secum habebat illa narratio. Proinde & ego somnium hoc vobis exposui, ea videlicet gratia, vt adolescentes ad meliora studia conuerterentur, & Humanitatem amplecterentur, & maxime si quis eorum præ inopia & paupertate peius de se ipso

καὶ πρὸς τὰ ἡττω δαποκλίνει, φύσιν ἔχον ἀ-
 γνην ἀφ' αὐτῶν. ὁ πρῶτος οὖν εὖ οἶδ'
 ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἀκέραιον τὸ μύθον, ἰκαμένον ἐν
 αὐτῷ πρὸς δειγμάτων ἐμὲ πρὸς ἡσυχίαν,
 ἐννοῶν οἱ αὖ μὲν ὦν, πρὸς τὰ κάλλιστα ὥρ-
 μῃσι, καὶ παιδείας ἐπιθύμησι, μηδ' ἐν δαπο-
 δειλιάσει πρὸς τὴν πενίαν τὴν πότι, οἷος
 εἰς πρὸς ὑμᾶς ἐπατελήλυθα, ἐκ μὲν μη-
 δ' ἐν ἄλλοι, ἐν ἐνὸς γένεω τῶν λιθογλύφων
 ἀποδόξοντες.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Z E Y Σ.

ΜΗκέτι ποιηρίζεσθαι θεοὶ, μὴ δ' ἐκα-
 πὲ γυνίαις σφρεφόμενοι, πρὸς ἑς
 ἀλλήλοις κοιτολογᾶσθαι, ἀγανακτιομένων,
 οἱ πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῆ συμ-
 ποσίας. ἀλλ' ἐπεὶ δαποδέδοται πρὸς τὰ
 τῶν ἐκκλησίων, λεγέτω ἕκαστος ἐν τῷ φα-
 νερόν, τὰ δοκούντα αἰ, καὶ κατηγορεῖται. οὐ καὶ
 καὶ κήρυττε ὡς Ἑρμῇ τὸ κήρυγμα, τὸ ἐκ τῆ νό-
 μῃ, Ἑρμ, ἄκρε, σίγα, τίς ἀγορεύειν θέλεται
 τῶν

statuit, animumq; ad deteriora declinat, ingenium nō illiberale illiberaliter perdendo. Confirmabitur enim & ille sat scio, & quasi conualescet, sermone hoc audito idoneo, sufficienti exemplo me sibi proposito, ubi videlicet ipse secum cogitabit, è quibus vitiis ad optima prouectus fuerim, Humanitatemq; appetiuerim, minime deiectus aut fractus animo ob eam paupertatem, in qua tunc fui, deinde qualis & huc ad vos ascenderim, qui certè vt nihil aliud aut amplius, nullo tamen statuariorum istorum inferior aut obscurior euasi.

D E O R V M C O N C I L I V M .

I V P I T E R .

NE posthac murmures, ô Superi, neque ad angulos conuersi in aurem, alter cum altero colloquatur, indignantes multos parum dignos nostri sympathij esse participes. Verū posteaquam coactum est concilium, quisq; propalam in mediū suam adferat sententiam, & qua accusatione digna sunt, accuset. Caterū Mercuri praconiū illud ex lege clara voce promulgato. MER. Arrige aures, vocem comprime.

τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δ' ἐσχί-
 ψις ποῦ τῶν μετόικων καὶ ξένων. Μω. ἐγὼ
 ὁ μῶμ' ὦ Ζεῦ, εἰ μοι Ὀπίτρεψαις εἰ-
 πῆν. Ζ. τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν. ὥστε ἔδ' ἐν
 ἑμοῦ δέησιν. Μω. Φημὶ πίνυν δεινὰ ποι-
 ῆν ἐνίοις ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ
 αὐθρόπων αὐτοὺς γαγγῆσθαι, ἀλλ' ἐμῇ
 καὶ οὗ ἀκολέθους, καὶ θεράποντας αὐ-
 τῶν ἱστίμους ἡμῖν ἀποφανοῦσιν, ἔδ' ἐν μέ-
 γα, ἔδ' ἐνεανικὸν οἶοντα ἐργάσασθαι. ἀξιοῶ
 δ' ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας μοι δοῦναι εἰ-
 πῆν. ἔδ' ἐγὰρ αὖ ἄλλως δυναιμέν. ἀλ-
 λὰ πάντες μεῖοισιν ὥς ἐλθέθ' ἐμὸς ἐμὶ πύλῃ
 γλώττω, καὶ ἔδ' ἐν αὐτῷ κατὰσιωπήσομαι
 τῶν καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ
 ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ διοκοῦνται μοι ἐς τὸ
 φανερόν, ἔδ' ἐδεδιώκεινα. ἔδ' ἐπ' αὐ-
 τοῦς Ὀπικαλύπτων πύλῃ γινώμεν, ὥστε καὶ
 ἐπαχθεῖς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαν-
 τὸς πύλῃ φύσιν, δημόσιός τις κατήγο-
 ρ' ὡς αὐτῶν ἐπινομαζόμεν', πλὴν
 ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ
 πῶν, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπῆν,
 ἔδ' ἐν

Quis ex Diis senioribus & perfectis, quibus permiffum est, in concione verba vult facere? ipsa deliberatio de inquilinis, & hospitibus futura est. MOM. Ego Momus, ô Iupiter, si fandi copiam mihi feceris. IVP. Iam ipso praconio loquendi libertas tibi facta est, itaq; meo permiffu nihil opus est. MOM. Aio itaque vitiosè & improbè nonnullos nostrum facere, quibus non satis est semet Deos ex hominibus factos esse, nisi suos quoque pedissequos, & famulos nobis honore pares esse ostenderint; quæ in re nihil magnum aut iuvenile se fecisse existimant. Volo verò, ô Iupiter, ut interrita loquendi libertas mihi concessa sit. Neq; enim aliter, quæ sentio, effari possim. Sed me omnes ex æquo nouerunt quàm libera lingua Deus sim, & quàm nihil eorum, quæ parum honestè & decorè fiunt, reticere soleam. Etenim omnia in reprehensionem rapio, ac propalam, quæ mihi videntur, proloquor, neq; reformidans cuiusquam auctoritatem, neq; præ verecundia sententiam meam celans. Quapropter & onerosus multis esse videor, & natura sycophanticus, dum communis quispiam omnium actusator ab illis vocer. Sed enim posteaquam licitum est, atq; ita iam proclamari, & tu Iupiter, cum libertate loquendi

ἔδ' ἐν ὑποσειλάμεν ἱερῷ. πολλοὶ γάρ
 φημι οὐκ ἀγαπῶντες, ὅτι αὐτοὶ μετέχου-
 τῶν αὐτῶν ἡμῖν ξυνοδρίων, καὶ βουχοῦ-
 ται θήκης, καὶ ταῦτα, θνητοὶ ἐξ ἡμισείας
 ὄντες, ἐπὶ καὶ οὗτο ὑπηρέτας, καὶ διασώ-
 τας οὗτο αὐτῶν ἀνήγαγον εἰς τὸν ἕρανόν,
 καὶ παρενέγραψαν, καὶ νῦν θήκης δια-
 νομάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχου-
 σιν, ἔδ' ἐκαταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον.
 Ζεῦ, μὴ δ' ἐν αἰνιγματωδῶς ὡς Μῶμε, ἀλ-
 λά σαφῶς, καὶ διαρρήδ' ἴλω λέγε, περ-
 σθεῖς καὶ τοῦνομα. οὐ γάρ τὸ μέσον ἀ-
 πέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλὰς εἰκά-
 ζειν, καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τῆς
 λεγόμενοις. χρὴ δ' ἐπερρήσιας ἴω ὄντα,
 μὴ δ' ἐν ὀκνείν λέγειν. Μω, εὖ γε ὡς Ζεῦ, ὅτι
 καὶ περοτρυώεις με πρὸς τῷ παρρησίῳ.
 ποιεῖς γὰρ ταῦτα βασιλικόν, ὡς ἀλη-
 θῶς, καὶ μεγαλόφρον. ὥστε ἱερῷ, καὶ
 τοῦνομα. ὁ γάρ τι γηραιότερος Διόνυ-
 σος ἡμιάνηδ' ὤν, ἔδ' ἐλθέτω μη-
 τρώθεν, ἀλλὰ σφοδαίνηκός πινεῖ ἡμ-
 πόρου τοῦ Κάδμου θυγατρειδοῦς, ἐπεί-
 περ ἡξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷός μ' ἐν αὐτός

facultatem mihi concessisti, nihil reformidans dicam. Multi sunt, inquam, non contenti, quod ipsi in deorum concilium admissi nostri contubernij sint participes, quodq; pari sorte nobiscum conuiuantur, praesertim cum ex dimidio homines eos esse constet, suos praeterea ministros, & chori socios in caelum adduxerunt, eosq; deos fecerunt adscriptitios. Et nunc aequalem cum alijs distributionem auferunt, & sacrificiorum consortes sunt, pensionem in inquilinos constitutam nobis minimè persoluentes. IVP. Ne quid obscuris ambagibus inuoluas, ô Mome, verum perspicuè & dilucidè, quae sentis, eloquere, additis quoq; nominibus. Iam enim in medium oratio ita tibi proiecta, ut multos pariter in suspensionem rapiamus, ac alium alio modo tuis dictis obnoxium infirmulemus. Oportet verò liberum concionatorem nihil ob metum reticere. MO. Euge ô Iupiter, quod me ad lingua libertatē cohortaris, fit enim hoc abs te animo verè regio & magnifico. Proinde nominatim quoq; eosdem perstringam. Ille enim generosissimus Bacchus semihomo existens, neque à matris stirpe Graecus, sed Syrophœnicis cuiusdam mercatoris, nempe Cadmi nepos, posteaquam immortalitate donatus est, cuiusmodi ille quidem

ΛΥΚΙΑΝΙ

ἔστιν, ἔ λέγω, ἔτι τ' ἴμεναι, ἔτι τ' μέθην, ἔτι
 τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ οἶμαι ὁρᾷτε ὡς ἡ-
 λυς, καὶ γυναικεῖ. τ' φύσιν, ἡμιμαίης, ἀ-
 κράτῃ ἐώθῃ ἀποπνέων. ὁ δ' αὖ καὶ ὅλῳ φα-
 τρία ἐσποίησεν ἡμῖν, ἔτ' χορὸν ἐπαγόμε-
 νος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τ' Πᾶνα, καὶ τ'
 Σιλῖνδον, καὶ αὐτῶρες, ἀγροίκης πηλός, ἐαί-
 πόλος τὴς πολλῆς, σκιρτητικῆς, ἀνθρώπων,
 ἐπὶ τὴς μορφᾶς ἀλλοχότης. ὦν ὁ μὲν, κέραια
 ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμιστίας ἐς τὰ κάτω αἰγί-
 οϊκῶς, καὶ γῆμιον βιαθῦκαθαιμένος, ὀλίγον
 τράγῃ διαφέρων ἐστίν. ὁ δ' ἐφ' ἀκρὸς γέ-
 ρων, σιμὸς τ' ῥῖμα, ὅτι ὄντα τὰ πολλὰ ὀχέμε-
 νος, λυδὸς ἔτος. οἱ ἤ σάτυροι, ὅξεῖς τὰ ὦτα,
 καὶ αὐτοὶ φιλακροὶ κέραια, οἷα τοῖς ἄρτι
 γῆνηθεῖσιν ἐρίφοις, τὸ κέραια ὑποφύεται,
 φρύγας πνέες ὄντες ἔχουσιν ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν.
 ὁρᾷτε οἷος ἡμῖν θεὸς ποιεῖ ὁ γῆνα δ' αὖ, εἴτα
 θαυμάζομεν, εἰ καὶ φρονέσιν ἡμῶν οἱ ἄν-
 θρωποι, ὁρῶντες, ἔτω γελοῖος θεὸς, ἐπερ-
 αῖος, ἐὼ γὰρ λεγάν, ὅτι ἐξ ὧν γυναικας ἀ-
 νήγα, πλὴν τε Λεμαδίνῳ, ἧς καὶ τ' σέφαιον
 ἐγκατέλεξε τῷ τ' ἀσέριαν χορῶ, ἔτ' ἱκα-
 εῖα τὰ μαργᾶ θυγατέρα καὶ ὁ πάντων γε-
 λοῖαται

sit non dico, neq, mitram, neq, ebrietatem, neq, errantem eius incessum vitupero. Omnes enim, ut opinor, videtis quàm mollis sit & effœminatus deliciis, semiinsanus. statim à summo manerum spirans. Ille verò totam curiam nobis asciuit, & toto choro aduecto præstò est, Deosq, declarauit, & Pana, & Silenum, & Satyros, agrestes quospiam & caprarios permultos, homines saltationi deditos, & forma monstrosos. Quorum hic quidem gerens cornua, dimidia atq, inferiore parte corporis capram referens, barbamq, profundam nutriens parum ab hirco discrepat. Alter verò senex, caluitio & finibus naribus deformatus, plurimum super asinum inequitans, genere Lydius est. Cateràm Satyri, acutis auribus, & ipsi calui & cornigeri, qualia ferè hadis nuper nuper nati excrescunt cornua, Phryges quidam existentes. Sunt verò caudati omnes. Videte cuiusmodi Deos nobis facit generosus ille. Deinde miramur, si contemnunt nos homines, videntes aded ridiculos, & portentosos Deos. Mitto enim dicere, quod & duas mulieres adduxerit, nempe Ariadnem, cuius etiam coronam stellarum choro annumeratam addidit: alteram Icarì agricola filiam, & quod omnium est ridi-

λοιότατον ὦ θεοί, καὶ τὸν κινῶσα τῆς Ἡρακλέ-
 νης, καὶ τῆτον ἀνήγοιμι, ὡς μὴ ἀνιῶτο ἡ
 παῖς εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ ἔργῳ τὸ κινῶσιον αὐ-
 τῆς. ταῦτα ἔχ' ὕβρις ὑμῖν δοκεῖ, καὶ πα-
 ροινία, καὶ γέλως, ἀκρόασι δ' οὐδ' καὶ ἄλ-
 λος. Ζεὺς μὴδ' ἐν ὧ Μῶμε εἶπης, μήτε Περ-
 Ασκληπιῶ, μήτε Περὶ Ἡρακλέους. ὁρῶ γὰρ
 οἱ Φέρη τῷ λόγῳ. ἔτι γὰρ, ὁ μὲν αὐτῶν,
 ἰάται καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἐστὶ
 πολλῶν ἀντάξι' ἄλλων. ὅσ' Ἡρακλῆος
 υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πένων ἐπρίατο
 τ' ἀθανασίᾳ, ὥστε μὴ κατηγορεῖ αὐτῶν. Μῶ,
 σιωπήσμεθα. Διὶ δ' οὐδ' ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔ-
 χων, καὶ τοι εἰ μὴδ' ἐν ἄλλο, ἐπὶ τῇ σημεῖα ἔ-
 χουσι τ' πυρός. εἰδ' ἐξελὼν ἐπὶ πρὸς αὐτοὺς τῇ
 παρρησίᾳ χρεῖσθαι, πολλὰ αὖ εἶχον εἰπεῖν.
 Ζεὺς καὶ μὲν πρὸς ἐμὲ ἔχει μάλισται,
 μῶν δ' ἔν κ' ἐμὲ ξενίας διώκεις; Μῶ. ἐν
 Κρήτῃ μὲν ἔμμενος τοῦτο ἀκῶσά ἐστιν, ἀλ-
 λὰ καὶ ἄλλο τι Περὶ σου λέγουσι, καὶ Πά-
 ρος Πηδαικνύουσι. ἐγὼ δ' εἴ τι ἐκένοις
 πείθομαι, ἔτι Ἀχαιῶν Αἰγισθεύουσι, ὑπεβο-
 λημῶν σε εἶναι Φάσκεουσιν. ἢ καὶ μάλισται
 ἐλεγχ-

culosissimum, ô Superi, Erigones quoque canem adduxit, ne tristitia afficeretur puella, si in cælo non haberet catellum suum. Hæc verò non videntur vobis esse contumeliosa, quæque nec insania, nec risu carcant? Audite etiam alios. IVPIT. Caue, Mome, quicquam dixeris, aut de Aesculapio, aut de Hercule. Video enim quò orationis tuæ impetu rapiaris. Etenim horum alter agit medicum, & agros morbis leuat, estq; planè multis aliis antefereendus. At Hercules filius meus non paucis laboribus immortalitatem adeptus est. Itaq; caue ne hosco accuses. MOM. In tui quidem gratiam tacebo Iupiter, etsi multa dicenda habeam, atque si nihil aliud, adhuc tamen signa igne iniusta in corpore retinent. Porro si liceret & aduersum te dicendi libertate vri, multa haberem qua possem oratione reprehendere. IVP. Atqui in me maximè tibi licet dicere. Nunquid igitur & me vt Deum inquilinum in ius vocas? MOM. Equidem in Creta non tantùm hoc audire licet, verùm aliud quoque de te dictitant, atque etiam sepulchrum tuum commonstrant hospitibus. Ego verò neq; illi fidem habeo, neq; ex Achiuorum numero Aeginensibus supposititium te esse affirmantibus. Ceterùm, quæ cum

ἐλεγχθῆναι δ' εἴν' ἡ γέμω, ταῦτα ἔρω. τὸ γὰρ
 τοι ἀρχὴ τῶν τοιούτων παρὰ νομῆμάτων, καὶ
 τὴν αἰτίαν σὺ ὦ Ζεῦ παρέχες. Αὐτὸς γὰρ ἐνε-
 πέπληκας γὰρ τὸ ἔργον τῶν ἡμιθέων. ἔγχαρ
 αὖ ἄλλως εἶποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιοτά-
 τόν ἐστιν, ὅπου τ' αὖ τις ἄφνω ἀκρόσῃ ὅτι Ηρα-
 κλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη, ὁ δ' Εὐρυθέας
 ὅς ἐπέταπεν αὐτῷ τέθυκε. Ἐπλησίον Ηρα-
 κλέως νεῶς, οἰκέτης ὄντος, καὶ Εὐρυθέως πά-
 φος, ἔσθ' εὐσπότης αὐτῆς, καὶ πάλιν ἐν θήβαις,
 Διόνυσος μὲν, θεός. οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτῆς, ὁ
 Πενθέας, ὁ Αἰλιάων, καὶ ὁ Λεάρχος, αὐθρῶ-
 πων ἀπάντων κακοδαίμονέστατοι. ἀφ' ἧς
 ἀπαξ σὺ ὦ Ζεῦ ἀνέωξας τοῖς τοιούτοις τὰς
 θύρας, ἀπαντες μεμύμεντά σε, καὶ ἔχῃ ἄρ-
 ρενες μόνον, ἀλλ' ὅπως αἰχρῶν, καὶ αἰθῆλαι
 θεαί. ὥστε ταῦτα μὲν ἔασιν μοι δοκῶ. μα-
 κρόν γάρ αὖ τὸ διελέγχειν γήροισι. Ζεῦ. μη-
 δὲν περὶ τῆς Γαυρηίδος ὦ Μῶμε εἶπης.
 Χαλεπαῖω γὰρ εἰ λυπήσεις τὸ μαιράκιον,
 ὄνειδίσας ἐς τὸ γῆρμα. Μῶ. σέκου μὴ-
 δὲ περὶ τῆς ἀστῆς εἶπω, ὅτι καὶ ἔτι ἐν τῷ
 ἔργῳ ἐστιν, ὅτι τῆς βασιλείας σκήπτρου κα-
 τὰζόμεναι, καὶ μονογενὲς ὅτι τὴν κεφα-
 λὴν

primis reprehensione digna sunt, ea in medium adducant. Enimvero horum delictorum principum & caussam praeuisti. Iose enim semideis caelum iam compleuisti, neque enim aliter possum dicere. Estq; res planè absurdissima, si quis ex improviso audierit Herculem in deorum numerum esse assumptum, Eurystheum autem, qui illi imperauit fati functum esse: & Herculis templum cerni in proximo, ministri existentis, Eurysthei verò, illius domini, sepulchrum. Et rursus ex Thebanis Dionysius Deus factus est, eius autem consobrini nimirum Pentheus Actaeon & Learchus homines fuerunt omnium infelicissimi. Ex quo verò tu Iupiter semel illis hanc licentia ianuam aperuisti, omnes tuum institutum imitantur. Neque tantum Dii tui sunt imitatores (quod turpissimum) sed etiam Dea hac in parte tuum amulantur ingenium. Itaq; hac mihi missa faciendâ videntur, multi enim laboris esset hac cuncta singulatim reprehendere. IVP. At vide, Mome, ne quid de Ganymede dixeris. Malè enim me habebit, si adolescentem verbis conturbaueris, affecto contumelia genere. MOM. Proinde neque de aquila quicquam dicturus sum, quod & illa in caelo versatur regio sceptro insidens, ac tantum non super capite:

λλω σὺ νεοτίδων, θεὸς εἶναι δοκῶν; ἢ καὶ
 τῷτον τῷ Γαυμήδης ἔνεκα ἰάσμεν; ἀλλ'
 ὁ Αἴτις γὰρ ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σα-
 βάρις, πόθεν ἡμῖν ἐπεισε κλήρησας ἔτι,
 ἢ ὁ Μίθρης ἐκείνῳ, ὁ μῆδ' ὅ, ὁ τὸν καὶν-
 θυν, καὶ τὴν πάραν, ἐδ' ἐλλυγίζων τῇ
 Φωνῇ. ὥς ἐδ' ἡμεῖς περὶ πῆτις, ξυμῆσι.
 ποιγαρουῶ οἱ Σκύθαι, καὶ οἱ Γέται τῶν πε-
 ρῶντες αὐτῶν, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπὺν-
 τες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεὸς χει-
 ροτονοῦσιν, οὐς αὖ ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὃν περ καὶ Ζάμολξις δούλῳ ὦν,
 παρενεγράφη, σὺκ οἷδ' ὅπως διπλα-
 θῶν, καὶ ποι τῶν περ πάντων, ὦ θεοὶ, μέ-
 τρια. σὺ δ' ὦ κυνοπορόσωπε, καὶ συν-
 δόσιν ἐσκελμένε Αἰγύπτιε, τίς εἰ ὦ βέλπ-
 σε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν;
 τί δ' ἐβουλόμεθα, καὶ ὁ μεμφίτης ἔ-
 τ' αὐτῶν, ὁ ποικίλ', προσκυῶ-
 πα, καὶ χεῖρ, καὶ περφήτας ἔχει; αἰχμύο-
 μοι δ' ἐῖδ' ἰδίας, καὶ περφήτους εἰπῶν, καὶ
 πρᾶγους, καὶ ἄλλα πολλὰ γαλοῖόπερα,
 σὺκ οἷδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου πρᾶγυθῶντα
 ἐξ τ' ἔργον, αἰ ὑμεῖς ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε
 ὁρῶντες

capite tuo nidificans, & Deus esse gestiens? aut illam quoq; in Ganymedis gratiam prateribimus? Atqui, ô Iupiter, Attis ille, & Corybas, & Sabazius vnde nobis tandem accersiti veniunt? aut etiam Mithres ille Medus, qui indumento Persico amictus, & tiara redimitus est, neque Græcam vocem sonans, aded ut si quis illi ne-ctar propinet, prabibentem nō intelligat. Itaq; & Scytha & Geta hæc videntes, nobis longum valere iussis, ipsi immortalitate donant homines, suisq; suffragiis Deos quoscumque libuerit constituunt, non alia ratione, quàm Zamolxis seruilis conditione homo existens, diuinitatem adeptus est, & Deorū numero adscriptus, haud scio quo modo nobis imposuerit. At sanè hæc omnia ô Dî, adhuc mediocria, & aliquo modo ferenda sunt. Caterū tu ô canino rictu hians Aegyptie, qui syndone amictus es quisnam esse gloriaris, ô optime, aut quomodo Deus esse contendis latrando? Quid autē sibi vult & Memphites taurus ille versicolor, qui & adoratur, & respondet oraculis, neq; non Prophetas habet? Pudet verò me ibides, percensere, & simias, & hircos, atq; his longè absurdiora, qua nescio quomodo ex Aegypto in cælum vsq; conscenderunt. Illa itaque, ô Dî, quomodo sustinetis
equales

ὀρῶντες ὀπίσης, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν παρο-
 κινώμενα; ἢ σὺ ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεται, ἐπει-
 δ' ἂν κελὶ κέρετα φύσῳσί σοι; Ζ. αἰχρῶ
 ὡς ἀληθῶς ταῦτα φῆς τὰ πρὸ τῶν Αἰγυ-
 πτίων. ὅμως δὲ ἔν ὧ Μῶμε τὰ πολλὰ αὐ-
 τῶν, αἰνίγματα ἐστὶ, καὶ ἔπ' ἄνυχρῃ καὶ γε-
 λᾶν ἀμύητον ὄντα. Μῶ. πᾶν γουὺ μυστη-
 ρίων ὦ Ζεῦ δ' αἰήμιν, ὡς εἰδέναι, θεὸς μὲν,
 τὸς θεὸς, κυνοκεφάλους δ' ἐ, τὸς κυνοκε-
 φάλους. Ζ. ἔα φημί τὰ πρὸ τῶν Αἰγυπτίων,
 ἄλλοτε γὰρ πρὸ τῶν ὀπίσκει ψόμεθα ἐν
 πύχολῃς, σὺ δ' ἢ τὸς ἄλλους λέγε. Μῶ. τὸ τρε-
 φάνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ μάλιστα με ἀποπνίγει, τὸ
 Ἀμφίλοχον. ὅς ἐναγῆς ἀνθρώπων, καὶ μη-
 τραλοῖς ὑπὸς ὧν, θεσπια δ' αἰὲς ὀφθαλμοῖς ἐν
 Κιλικίᾳ, ψαδόμεναι τὰ πολλὰ, καὶ γρη-
 τῶν τῶν δ' οὖν ὁβολοῖν ἐνεκαίτοι γαρουῶ
 ἔκ' ἐπ' σὺ ὦ Ἀπὸλλον δ' ὀκίμεις. ἀλλὰ ἤδη
 πᾶς λίθ' ἐ, καὶ πᾶς βωμὸς χρησμοδ' αἰ, ὅς
 αὐτὸ λαίω πείχουθ' ἔστι φάνους ἐχθ' ἐ γόη-
 τος ἀνδρὸς ἀπὸρήση, οἷοι πολλοὶ εἰσιν. ἤδη ἐ
 ὁ Πολυδάμαντα τὴν ἀθλητὴν ἀνδρῆας,
 ἰάται ἐν πυρέτιοντα ἐν Ὀλυμπία, καὶ
 ἀθεαγῆρας ἐν θάλασσᾳ, καὶ Ἐκτορεὺ θυέσσιν
 ἐν

æquali vobiscum honore, aut etiam amplius adorari? At tu, Iupiter, quo ferre potes animo, posteaquam arietis cornua tibi produxerunt?

IUP. Turpia profectò sunt, quæ dicis de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum in se mystica complectuntur anigmata, quæ non prorsus à prophani deridenda sunt. MOM. Planè nobis, Iupiter, opus est mysteriis, ut deos esse cognoscamus, & caninis capitibus præditos, canes esse intelligamus. IUP. Mitte de Aegyptiis in præsentem dicere, nos verò de his aliàs per otium deliberabimus. Itaque alios si qui notandi supersunt adducito. MOM. Trophonium, ô Iupiter, & quod me præfocet, Antilochium: ille, inquam, sceleris, & matricida hominis filius vaticinatur in Cilicia, multa impudenter ementiens, & duorum obolorum gratia præstigiis incantans homines. Quocirca non amplius tu Apollo, ob vaticini prædicationem haberi in pretio, sed iam omnis lapis & quævis ara responsa dat oraculum petentibus, dummodo oleo perfusa fuerit, & coronas habuerit, & homine præstigiatore abundauerit, cuiusmodi iam permulti sunt. Iam etiam Polydamantis athletæ statua medetur febre laborantibus in Olympia, & Theagenis Thaso. Quin Hæctori quoque sacra faciunt

ἐν ἱλίου, καὶ Πρωπσιλάω καταντικρὺ ἐν
 χερρόνησῳ. ἀφ' ὧν οὐκ ποῦτοι γεγό-
 ναμεν, ὅτι δ' ἔδωκε μᾶλλον ἢ ὀπιρξία,
 καὶ ἱεροσολία, καὶ ὅλως, καταπιφρονή-
 κασιν ἡμῶν, εὖ ποιῶντες. καὶ ταῦτα μὲν
 περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγχεράπιων. ἐ-
 γὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀ-
 κέων, ὅτε ὄντων πινῶν παρ' ἡμῖν, ὅτε συ-
 σῆναι ὅλως δυνάμενων, πάντῃ, ὦ Ζεῦ, καὶ
 ὅτι τέτταις γελῶ. ἢ πᾶ γὰρ εἰσὶν ἢ πολυ-
 θρύλλητ' ὁ δρετὴ καὶ φύσις, καὶ εἰμαρ-
 μένη, καὶ τύχη, ἀνυπίστανται, καὶ κειὰ πρᾶ-
 γμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώ-
 πων τῶν φιλοσόφων ὀπινοηθέντα, καὶ
 ὅμως αὐτοχέυλια ὄντα, ὅτε οὐκ ἀνοήτους
 πέπεικεν, ὥστε ὁδεῖς ἡμῖν, ὅδε δρετὴ βέ-
 λετα, εἰδὼς ὅτι καὶ μυρία ἐκατόμβας
 ὀρυσήσῃ, ὅμως πλὴν τύχῃ πρᾶξου-
 σιν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ δρετῆς ἐ-
 κέσῃ ἐπεκλώσῃ. ἡδέως αὖ οὐκ ἐροί-
 μιν σε ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ δρετὴν, ἢ
 φύσιν, ἢ εἰμαρμένῃ. ὅτι μὲν γὰρ καὶ
 σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διφ-
 ηρεσίαις, οἶδ' αὖ, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἴ,

in Illo, & è regione Prothesilao, nempe in Cherrhoneso. Quo igitur in tantum numerum subinde aucti excreuimas, magis in usu fuit periurium & sacrilegium, & omnino nos de-
spectui habere ceperunt, rectè facientes. Et hac quidē de nothis & suppositis dicta esse volui. Caterum ego & peregrina nomina permulta audiens eorum, qui neq, degunt apud nos, neq, villo modo possunt esse, admodum, ô Iupiter, propter hac rideo. Vbi enim gentium est multus modis iactata illa virtus & natura, & fatum, & fortuna? intoleranda & vana rerū vocabula ab inertibus hominibus philosophia titulo semet venditantibus excogitata. Quae quanquam ipsorum commenta sunt, sic tamen simplicium animos persuaferūt, vt nemo amplius nobis sacrificare dignetur, certò persuasum habēs, quod etiamsi infinitas hecatombas nobis obtulerit, fortunam tamen nihilo secus ea facturam, quae à fati decreta sunt, & quae sub initium cuique nascentium Parca fatalibus fufis adneuerint. Perlibenter itaq, te Iupiter interrogarem, vbi nam gentium tibi visa esset, aut virtus, aut natura, aut fatū? Quod enim & ruralia subinde in philosophorum disputationibus audias, mihi dubium nō est, nisi fortasse quispiam surdus sis.

ὡς βοῶντων αὐτῶν μὴ ἐπαίειν πολλὰ ἔτι
 ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον, ὁρῶ
 γούῳ τῶν πολλὰς ὀχθόμενης μοι λέγον-
 τι, καὶ σιγῆσθαι, ἐκείνης μάλιστα, ὣν
 καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων. πέ-
 ρας γούῳ εἰς θέλεις ὦ Ζεῦ, ψηφισμά τι
 περὶ τῶν ἀναγιώσκων ἡδὴ συγγεγραμ-
 μένον. Ζεῦ, ἀνάγνωθι. ἔ. πάντα γὰρ ἀλό-
 γως ἡπλώσω. ἔ. δὲ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἴπ-
 χεῖν, ὡς μὴ ἴπταλῃσι αὐτὸ γίγνηται.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΑΓΑΘΗ ΤΤΧΗ.

ΕΚκλησίας ἐνόμος ἀγομείης, ἐβδόμη
 εἰσαμένη, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνει, καὶ παρῆ-
 δρσε Ποσειδῶν, ἐπεσάτη Ἀπόλλων, ἐγραμ-
 μάτσε Μῶμος τῆς νυκτός. καὶ ὁ ὕπνῳ
 τῶν γνώμων εἶπεν. Επιδὴ πολλοὶ τῶν ξένων
 ἔ. μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ Βάρβαροι. ἔ. αἰ-
 μῶς ἄξιοι ὄντες κρινεῖν ἡμῖν τῶν πολιτεί-
 ας παρεννεφέντες, ὅτε οἱδὲ ὅπως καὶ θεοὶ
 δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν ἔρανον,
 ὡς μετὰ εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλα. ἔ. αἰ-
 χῶδες

ut eosdem vociferantes inaudire nequeas. Multa equidem adhuc dicenda supersunt, sed finem verborū faciam. Video enim quosdam ob dicta mea dolenter perturbari, & iam sibilare, maxime verò eos, qui orationis libertate tacti sunt. Itaq; pro cōcludenda oratione, si ita sedet animo tuo Iupiter, decrevū quoddam de illis legam iam conscriptum. IV P. Recita. neq; enim omnia absurdè aut de nihilo reprehendisti. Et sanè multa ex illis inhibenda & coërcēda sunt, ne in immensum excrescant.

DECRETVM.

BONA FORTVNA.

CONCILIO legitimè coactō, septimo idus N. Iupiter Rectorē agebat, Neptunus praesidem, Apollo praefectū, Momus scribe officio fungebatur noctu, & Somnus dixit sententiam. Quoniam multi ex peregrinīs non Graeci tantū, verū etiam Barbari, nequaquam digni existentes cœlestis Reipublica communi nobiscum participatione nobis & subditis, haud scio quo nam modo etiam Dī esse contendentes cælum compleuerunt, ita ut symposion tumultuosus turbis plenum sit, obstreperantibus passim
diversis

χῶδες πολυγλώσσιον τινῶν, καὶ ξυγκλῆ-
 δων, Ὀπιλέλοιπε ἢ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκ-
 ταρ, ὥστε μνᾶς ἦδη τὴν κατὰλλειν εἶναι, διὰ
 τὸ πλῆθος τῶν πιστόντων, οἱ ἢ ὑπὲρ αὐτὰς
 δείας παρῶσθαι τοὺς παλαιᾶς τε, καὶ
 ἀληθεῖς θεῶς, περὶ δὲ ἡξιώκασιν ἐαυ-
 τὰς πρὸς πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ
 περὶ μᾶλλον θέλουσιν, διδοῦσθαι τῇ βαλῇ,
 καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγμένῳ μὲν ἐκκλησίᾳ
 ἐν τῷ ὀλύμπῳ περὶ τροπᾶς χειμερινᾶς, ἐ-
 λείπει ἢ Ὀπιγνώμονας πελείας θεῶς ἐπὶ αἰ-
 τρεῖς μὲν, ἐκ τῆς παλαιᾶς βαλῆς τὴν Ὀπί-
 Κρόνῳ, τέτταρας ἢ ἐκ τῆς δῶδεκα, καὶ ἐν αὐ-
 τοῖς, τὴν Δία, τέτταρας ἢ τὴν Ὀπιγνώμονας, αὐ-
 τὰς μὲν κατέζουσιν ὁμόσπονδες τὸ νόμιμον ὄρ-
 κον, τὴν Στύγῃ. τὴν Ἑρμῇ ἢ, κηρύσσονται ξυνο-
 μαγεῖν ἀπαντας, ἔστι ἀξίως ξυνοπελεῖν εἰς
 τὸ σωέδριον. τὰς ἢ ἡκεῖν, μάρτυρας ἐπαγο-
 μένας ὁσιμότητος, καὶ ἀποδείξεις τῶν γῶντος,
 τὰν πεῦθει ἢ, οἱ μὲν, παρίτωσαν κατὰ ἕνα,
 οἱ ἢ, Ὀπιγνώμονες ἐξεπίζοντες, ἢ θεῶς εἶναι
 ἀποφανῶνται, ἢ κατὰ πέμψουσιν Ὀπί τὰς
 ρφέπρας ἡρίας, ἐπὶ τὰς θήκας, τὰς περὶ νοι-
 καίας, καὶ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ ἀσθεσίμῳ, ἐκ ἀπαξ

diuersis linguis multitudinis vndique accersita. Defecit autem ambrosia & nectaris copia, aded vtmna iam coëmenda fit hemina propter bibentium multitudinem. Sed enim illi, qua sunt procacitate & immodestia, Diis veris & antiquis loco motis semet ipsi primis dignantur accubitus prater omnem morē patrium: ad hac in terris quoq; ante alios honorari contendunt, visum est, senatui populoq;, vt ad hyberna solstitia cogatur in Olympo cōcilium, septem autem ad cognoscendum appositi eligantur Dii perfecti, tres quidē ex curia veteri qua Saturno regnante constituta est: quatuor autē ex duodecim, quorū in numero vnus erit Iupiter. Ceterū qui electi erunt arbitri, ipsi ad cognoscendum causas sessum eant, dicto prius iuramento legitimo, nimirum Stryge. At Mercurius proclamato preconio vniversos in concionem congreget, quicunq; in Deorū concilium legitime admitti postulant. Veniant autem illi adductis iuratis testibus, & certis generis indicis. Deinde illi in vnum locum comeent, verū arbitri accuratē expendentes, aut Deos illos declarabunt, aut ad sua sepulchra, & maiorum tumulos ablegabunt. Si verò quispiam ex obscuris & reprobatis comprehensus fuerit, & se-

ὑπὸ τῶν Ἰππικωμόνων ἐκκρεθέντων, ὡς
 βαίνων τῶν ἑρῶν, εἰς τὸν τέταρτον ἐμπε-
 τῶτον. ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτῶν ἕκαστον.
 μήτε τὸ Ἀθλευανῖα ὀΐσθαι, μήτε τὸ Ἀσκλη-
 ρεῖον, μήτε τὸ Ἀπὸλλων ποσειδά-
 νον ποιεῖν, ἀλλ' ἐν τι ἐπιλεξάμενον, μὴ
 πινῆν, ἢ κίθαριν, ἢ ἰατρὸν εἶναι. τοῖς δὲ
 λοσφοῖς περικεῖν, μὴ ἀναπλάττειν
 καὶ ὀνόματα, μὴ δὲ ληρεῖν περὶ ὧν δοκί-
 μουν. ὅποσοι δὲ ἡδονῶν ἢ θυσιῶν ἡξιώθη-
 σκεῖν, μὲν καθαρὰ ἵνα τὰ ἀγάλματα
 ἐντεθῇ, ἢ ἡ Διὸς, ἢ Ἡρας, ἢ Ἀπόλλωνος
 τῶν ἄλλων τινός. σκεῖν οἱ δὲ, τὰ φρονεῖν
 τὴν πόλιν, καὶ σῆλαι ἐπιστῆσαι αὐτῇ
 μὲν. ὡς δὲ τις τῶνδε κέρση τῶν κηρύγμα-
 καὶ μὴ ἐθελήσῃ ἰπὶ τοῦ ἐπιγνώμο-
 νου εἰσελθεῖν, ἐρήμιον αὐτῶν καὶ διατηρεῖν
 τῶν. τῶν μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα δικ-
 τῶν ὡς Μῶμε, καὶ ὅτω δοκεῖ ἀνατεῖναι
 τὸ χεῖρα. μᾶλλον ἢ ὅτω γινέσθω, πλ-
 γὰρ οἱδ' εἰσονται, οἱ μὴ χερστονήσουτες.
 λαβὼν μὲν, ἀπιτε. ὅποταν δὲ κηρύξη
 μῆς, ἢ κετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργ-
 γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀπο-

Ab arbitris cōdemnatus in cœlū ascē-
dit, ille per præcepta in tartarum corruat. Præ-
terea quisq; exerceat sua commercia, neq; Mi-
seria rei medica intentā sit, neque Aesculapius
sacris oraculis vacet, aut seruiat, neque Apollo
sola soli sibi obeūda vendicet, sed vna re qua-
dam electa, aut vatem, aut citharœdum, aut
medicum agat. Porro Philosophis dicetur, ne
qua subinde fingendo comminiscantur nomi-
na, neq; de iis, quorum imperiri sunt, nugentur.
Eorumq; autem honorem, aut cultum
templā, aut sacra constituta sunt, illorū ima-
ges subuertantur, earumq; loco aut Iouis, aut
Marsis, aut Apollinis, aut alterius cuiuspiam
reponatur, illis autem vrbs congesta terra sepul-
crum accumulet, & ara loco statuā reponat.
Quod si quis præconio dicto audiens esse nolue-
rit, arbitrorumq; examen & censuram subire
recusarit, ille indicta caussa condemnetur. Iur-
tissimum equidem decretum est istud, o Mo-
res, & qui suffragatur, huic manum protendat.
Nequi potius ita fiat. Complures enim noui su-
perveniunt, qui sua non sunt adiecturi suffragia. Ve-
rum in præsens abire. Caterū in concionē ac-
cessit à Mercurio, venit adserētes unusquisq;
cognitiones claras, & manifestas comprobatio-

ξεις παρὰ κούρην, καὶ ματρός, καὶ ὄψιν, καὶ
πῶς θεὸς ἐνθάδε, καὶ φυλῶν, ἐφράπρας, ὡς
αὐτὸς αὐτὴν παρὰ χηται, καὶ ἐν μελήσιν αὐτῆς
πιγνώμοσιν, εἰ νεῶν τις μέγαν ὅτι γῆς ἐχέει
καὶ εἰ οἱ ἀνθρώποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν.

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ω Ζεὺ Φίλιε, καὶ ξένιε, καὶ ἐταρπῆε, καὶ ἐφέ-
στιε, καὶ ἀστεροπητὰ, καὶ ὄρκιε, καὶ νεφε-
ληγερέτα, καὶ ἐρίγδ' αἶπε, καὶ εἰ πᾶσι ἀλλοῖσι
ἐμδρόντηται ποιητὰ καλῶσι, καὶ μάλιστα
ὅταν ἄπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα. τὸ π γὰρ αὐ-
τῷ πολυώνυμος γινόμενος ὑπερείδεις πᾶσι
πίπλον ἔμέτρα, καὶ ἀναπληροῖς τὰ κεχρημέ-
τα ῥυθμῶ. πᾶσι νύ ἡ ἐρυσμάρα γδ' αὖ
εραπῇ, καὶ ἡ βαρύδρομος βροντῇ, καὶ ὁ αἰὲς
μαλόεις, καὶ δεγῆεις, καὶ σμερδαλέος καὶ
εὐκωός, ἀπαιτῶ γὰρ ταῦτα λῆρος ἡδὴ ἀν-
ναπέφηνε, καὶ καπνὸς ποιητικὸς ἀτεχνῶς
ἔξω τῶ πατρί γε τῶν ὀνομάτων. τὸ δ' ἐαυ-
τοῦ δὴμόν σε, καὶ ἐκητόλον ὄωλον, καὶ πρὸ χει-
ρον, καὶ οἶδ' ὅπως πελέως ἀπέσβη, ἐψυ-
χρόν ἐστι, μηδ' ἐολίζον σπινθῆρα ὀργῆς καλῆς
καὶ ἀδικοῦτόων διαφυλάττον. ἴατίον γένε-
ται

patris & matris nomen, & vnde oriundus
sit, cum quomodo diuinitatem adeptus sit. At
hac tribum quoque & curiales. Verum enim-
vero, qui praeſto non fuerit, parum cura erit ar-
bitris, tametsi ille in terris ingens delubrum ha-
buerit, ac homines eundem Deum eſſe exiſti-
mauerint.

TIMON SIVE MI- SANTROPVS.

O Iupiter Phil! & hoſpitalis, ſodalitie, do-
meſtice, fulgurator, iuſſurandice, nubico-
ge, grandistrepe, & ſi quod aliud tibi cogno-
men aſtoniti Poeta tribuunt, maxime cum
hærent in verſu. Nam cum illis multinominio
factus, carminis ruinam fulcis, metriq; exple-
hiatum. Vbi tibi nunc magnicrepum fulgur,
grauifremum tonitrus? Vbi ardens, candens ac
terrificum fulmen? Nam hæc omnia iam pa-
lam apparet nugæ eſſe, ſumumq; Poëticum,
nec omnino quicquam præter nominum ſtrep-
ſum. Sed decantata illa tua arma eminui ſe-
rientia, expromptaq; neſcio quomodo penitus
extincta ſunt, frigentq;, adeo vt ne minimam
quidem ſcintillulam iracundia aduerſus no-
centes reliquam obtineant. Itaque citius qui-

ἐπιπορεύειν ἡς Ἰσχυροτέρων ἐωλεσμένων
θρυάλλων φόβηθείη αὐτῷ, τὴν τε πικρὴν
δυσχερέστερον κεραιὴν φλόγα. ἔτι δ' αὖ
ἐν ἡναι ἐπανατένααται δοκῆς αὐτοῖς, ὡς
πῦρ μὲν, ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτῆς μὴ δεδιέναι
μόνον δ' ἐτὶ οἶεσθαι ἀπολαύειν τῆς τραυ-
ματίας, ὅτε ἀναπληροῦνται τῆς ἀσβολῆς
αἵματι ἡδὴ διὰ ταῦτά σοι, καὶ ὁ Σαλμωνίδης
ἀντιβροντῶν ἐτόλμα, ἔπεινυ τοι ἀπῆλται
νῦν ὧν πρὸς ἔτι ψυχρὸν τὴν ὀργήν. αἰετὶ
θερμαγὸς ἀνὴρ, καὶ μεγαλαυχόμενος
πῶς γὰρ ὅπως γε καθάπερ ὑπὸ μαυρο-
γόρα καθύδεις; ὅς ἔτι τῶν ἐπιπορευόντων
ἀκέραιος, ἔτι τοῦ ἀδικουῦντος ἐπισκοπῆς,
λημῆς δ' ἐκ καὶ ἀμβλυώτης πρὸς τὰ γι-
γνόμενα, καὶ τὰ ὧτα ἐκκεκώφωται κα-
θάπερ οἱ παρηθηκότες. ἐπεὶ νῦν γε ἐπὶ
ὄξύθυμος ὢν, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργήν,
πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ βιαίων ἐ-
ποίεις, καὶ ἔδ' ἐποπε ἡγας τότε πρὸς αὐτῶν
ἐκ χειρὶ αὐτῶν, ἀλλ' αἰετὶ ἐνεργὸς πάντως ὁ
κεραυνὸς ἦν, καὶ ἡ αἰγὶς ἐπισείετο, καὶ
ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο, καὶ ἡ ἀσραπὴ σπασ-
τοῦ ὡς ὡς εἰς ἀκροβολισμὸν παρηκο-
τίζειτο,

hi, qui peccaturi sunt, extinctum esse
 omnium metuerit quam flammam fulminis
 cuncta necantis: adeo titiorem quempiam in-
 cutere videris eis, ut ignem quidem aut fumum
 ab illo proficiscentem nihil quicquam formi-
 dent, verum hoc solum vulneris inferri posse
 iudicent, ut fuligine compleantur. Quibus re-
 bus factum est, ut iam Salmonem tibi sit au-
 sus etiam obtonare, neque id admodum ab re,
 quippe adversus Iovem usque adeo frigidum,
 et ad facinora feruidus, audaciaque tumidus.
 Quid ni enim faciat, ubi tu perinde ac sub
 mandragora stertis, qui neque peccantes ex-
 cudas, neque eorum qui flagitia committunt,
 respectum agas? Cecutus autem lippitudine,
 et hallucinarius ad ea quae fiunt, auresque iam
 tibi obsurduerunt, instar horum, qui etate de-
 fecti sunt. Quandoquidem cum iuuenis adhuc
 esses, acrisque animo, vehemensque ad iracun-
 diam, permulta in homines maleficos ac vio-
 lentos faciebas. Neque tum unquam tibi cum
 illis erant induciae. Sed perpetuo fulmen erat
 in negotio, perpetuo obuiabatur Aegis, obstri-
 debat tonitru, fulgur continenter iaculorum
 in morem densissime ex edito loco deuolan-
 tium torquebatur, terra quassationes, cribri

τίζετο, οἱ σφοδμοὶ ἢ κροσκινηδόν ἢ ἡ χιτὼν
 ρηδόν, καὶ ἡ χάλαζα πετρηδόν. καὶ ἡ
 φορικῶς διαλέγωμεν, ὑπερὶ τεράθαι
 καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἐκάστη σαγών. ὥστε
 λικαύτη ὅν ἀκαρεῖ χρόνους ναυαγία ἴππ
 Δουκαλίωνος ἐγύρετο, ὡς ὑποβρυχίων
 πάντων καταδεδυκέτων, μόγις ἐν ἡ κίβρι
 πόν πειτωθῆναι, προσκῆλαν τῷ Λυκα
 ρεῖ, ζώπυρόν ἡ τῷ ἀνθρωπίνῃ σπέρματι
 Διὸς Φυλάτῃον εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζον
 ρος, τοὺς γάρ τοι ἀκόλυστα τῷ ῥαθυμίας π
 πίχνηρα κομίζῃ παρ' αὐτῶν, ἔτε θυόντος ἐπ
 σίπινος, ἔτε σεφανεῖτος, εἰ μή τις ἄρα παρ
 ερ, ὁ λυμπίων. ἔτετος ἔ πάνυ ἀναγκαῖα
 ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἔθος τι δέχεται ὁ σιω
 πηλῶν. ἔκατ' ὀλίγον Κρόνον σε, ὡ θεῶν γμ
 κειότατε, ἀποφαίνεσσι, παρυσόμενοι τῷ π
 ῖν. ὡ λέγειν, ὁποσάκις ἡδὴ σε τῶ νεῶν σε
 εολήκασιν. οἱ ἢ καὶ αὐτῶν τοὺς χεῖρας ὀλυμ
 πιάσιν ἐπιβεβλήκασι, καὶ σὺ ὁ ὑψιβρεμέτης
 ὠκνησας, ἢ ἀνασῆσαι τὰς κύνας, ἢ τὰς γέ
 τοντας ἐπικαλέσασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες
 αὐτὰς συλλαβοῖεν, ἔτι συσκαζομένους
 πρὸς τὴν φυγὴν. ἀλλ' ὁ γυναιῶς, καὶ γιγασ
 τολέτωρ, καὶ πτανοκράτωρ ἐκάστης, εἴπῃ

hostes frequentes, ad hac nix cumulatim, ne
 non grando saxorum in morem. Atque ut tibi
 moleste differam, imbresq, rapidi & violenti,
 flumen quotidie exundans. Hinc tantum re-
 pente Deucalionis etate naufragium ortum
 est, ut omnibus sub aqua demersis, vix vnica
 scaphula seraretur, qua in montem Lycorem
 appulit, humani generis, quasi scintilla
 quaedam seruans, vnde sceleratus etiam ge-
 nus in posterum propagaretur. Nimirum igitur
 dignum socordia premium ab illis repor-
 tas, cum iam nec sacra faciat tibi quisquā, nec
 coronas offerat, nisi obiter in Olympicis, ac ita
 ne ita quidem rem admodum fragiferam facere
 videatur, sed priscum quendam ritum magis
 referre: ac penè Saturnum, & Deorum genero-
 sissime, te reddunt magistratu abdicantes. O-
 mitto loqui, quoties iam templum tuum sa-
 crilegio compilarint, cum tibi etiam ipsi in O-
 lympiis manus, admoliti sint. Atque interea
 tu altifrenus ille pigris abaris, vel excitare ca-
 nes, vel vicinos aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehenderent, adhuc adornantes
 fugam. Sed generosus, Gigantumque extin-
 ctor, & Titanum victor sedebas, cum tibi ca-
 saris ab illis circumtenderetur, decem cubitalis

πλοκάμους περιπαρομένους ὑπ' αὐτῶν, καὶ
 καὶ πάλιν κεραιῶν ἐχῶν ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦ-
 τὰ ταῖνυν ὡς θαυμάσις, πηνίκα παύσει ἔτι
 ἀμελῶς παρορῶμενα; ἢ πότε καλᾶσεις τὴν
 ποσὴν τὴν ἀδικίαν; πόσοι φασίγοντες ἡ δόξα
 καλίωνες ἱκανοὶ πρὸς ἔτις ὑπέραντλον
 ὑβρίων ἔβριχ; ἵνα γὰρ τὰ κρινὰ ἐάσας, τὰ μέ-
 λη, ποσὴς Ἀθηναίων εἰς ὕψος ἄρας, καὶ
 πλυσίως ἐκ πενεσάτων λυποφήνας, καὶ πᾶσι
 τοῖς δεομένοις ἐπικυρήσας, μᾶλλον δ' ἐκ-
 θρόον ἐς ἀεργασίαν τῶν φίλων ἐκχέσας πᾶ-
 ν πλῆθον, ἐπὶ δ' ἡ πένης διὰ ταῦτα ἐλθόμενον
 ἐκ ἐπὶ ἑδ' ἐγνωρίζομεν πρὸς αὐτῶν, ἔτι πρὸς
 βλέπασιν οἱ τίως ὑποπήσονται, καὶ πρὸς
 σκυνοῦντες, καὶ ἔμειν δόματος ἀνηρτη-
 μένοι. ἀλλ' ἰὺ πᾶς ὁ δὲ βαδίζων ἐν τῇ
 χοίμῃ ἰνι αὐτῶν, ὥστε ἵνα σήλιν πα-
 λαῖαν ἐκρῶ ὑπὲρ αὐτῶν, ὑπὸ τῷ χρόνῳ ἀναπ-
 τραμμένῳ παρέρχονται, μηδ' ἀναγί-
 ντες, οἳ καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἐτέραν ἐκτρέ-
 πονται, δυσάντητον, καὶ λυποτρόπον θάμα
 ὕψος ὑπολαμβάνοντες, τὸ ἔτι πρὸ πολλῶν
 ἐωτῆρα καὶ ἀεργίαν αὐτῶν γεγνημένον.
 ὥστε ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐγκατα-
 τραπόμενος, ἐσαψάμενος διφθέραι, ἐργά-

ne ultra tenenti. Horum igitur, o praesens, quid tandem erit finis, quae tu adeo securus
eris? Aut quando de tantis maleficiis poenitentia
erit? quot Phaethontes aut Deucaliones
ad expiandam tam inexhaustam
morum iniquitatem? Etenim ut de com-
muni sileam, de iis quae mihi acciderunt di-
cam, cum tam multos Athenienses in sublime
efferim, ex pauperimis diuites reddiderim,
et si quisque quotquot opus haberem, suppedita-
rim, imò semel vniuersas opes in amicos iu-
stos effuderim, simulatque his rebus ad ino-
piam deueni, iam ne agnoscor quidem ab illis,
qui respicere dignantur me, qui dudum reueren-
tiam, adorabant, meoque de nutu pendebant.
Et si quando per viam ingrediens, foris for-
tasse in eorum quempiam incidero, perinde ut
effusam hominis iam olim defuncti statuam,
temporis longitudine collapsam prateriunt,
et si ne norint quidem. Alij vero & procul
inspecto me, aliud in aliam viam deflectunt,
et estimantes sese inauspicatum, abominan-
tesque visuros spectaculum, quem non ita
videm seruatorem, & adiutorem suum esse
edicabant. Itaque prementibus malis ad ex-
tremum redactus consilia, rhenone arrepto, ter-

ζομαι τὴν γλῶσσαν ὑπόμιος ὁδοῶν
 ρων, τῇ ἐρημίᾳ, καὶ τῇ δίκηλῃ προσφιλῶν
 φῶν ἐνταῦθα. ταῦτο γοῦν μοι δοκεῖ κερδο
 νεῖν, μηκέτι ὄψεσθαι πολλὰς ὥρᾳ τῶν
 ξίαν εὖ πράττοντας. ἀνιάρωπερον γὰρ τὸ
 γὰρ. ἤδη ποτὶ σὺν ὧ Κρόνῳ, καὶ Γεῇ καὶ Ἑ
 ρμῇ πύθον ὑπνον ἀποσπείμενος, καὶ νῆδ
 μον, ὑπὲρ τὸ Ἐπιμενίδῳ γὰρ κεκοίμηται
 καὶ ἀναρρίπτει τὸ κεραυνὸν, ἢ ἐκ τῆς Οὐ
 ρανιστάμενος, μεγίστῳ ποιήσας τὴν Φλ
 γαν, ἐπιδείξαιό τενα χολῶν ἀνδρώδους καὶ
 νεανικῆς Διός, εἰ μὴ ἀληθῆς ἐστὶ τὰ ὑπὸ Κρητῶν
 ποιεῖσθαι καὶ τὸ ἐκείσθαι ταφῆς μυθολογούμε
 να. Ζ. τίς ἔπος ἐστίν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ κεκραγὼς ἐκ
 τῆς Ἀττικῆς, ὥστε τὸ Τμητίον ἐν τῇ ὑπὸ κρίσει
 πινάρῳ ὅλος, καὶ αὐχμῶν, ἐκ ὑποδίοφτος
 σκάπης δὲ, οἶμα, ἐπικεκυφῶς, λάλος αὐ
 θρωπος, καὶ θρασὺς, ἢ καὶ φιλόσοφος ἐστίν;
 γὰρ αὐτὸς ἔτι αἰσθεῖς τῶν λόγων διεξή
 καθ' ἡμῶν. Ἑρμ. τί φῆς ὦ πάτερ; ἀγνοῶ
 τίμωνα τὸν Ἐχεκράτιδῃ, τὸν καλυπτεῖν;
 ἔπος ἐστίν ὁ πολλάκις ἡμᾶς καθ' ἱερῶν πα
 ραίτων ἐστίασας, ὁ νεόπληγτος, ὁ πᾶς ὅλος ἐ
 κκατὰ μῦθος, παρ' ὃ λαμπρῶς εἰώδαμεν
 εὐφρίσαι περὶ ἀσπασίᾳ. Ζ. Φεῦ τῆς ἀλλοτρίης.

quaternis conductus obolis, atque
 in securidine, cumq; ligone philosophor-
 um, lucrum mihi videor factururus, quod
 hac non intuebor plerosque prater meri-
 ta secundæ fortuna successibus vtentes. Nam
 vel maximè vrit. Iam igitur tandem ali-
 quando Saturni Rheaque proles, excusso pro-
 pter istos, grauique somno (nam Epimenidem
 dormiendo vicisti) denud iactato ful-
 mine, aut ex Oeta redaccenso, ingens redditura
 iram aliquam strenui illius ac iauue-
 nis Iouis ostende, nisi vera sint qua à Creten-
 sis de te, tuæque sepultura feruntur. IUBA
 hic est, Mercuri, sic vociferans ex Attica,
 in cymetum in radice montis, horridus totumq;
 equalidus, pellæque amictus? fodit autem,
 ut arbitror, nam pronus incumbit, homo lo-
 quax & confidens, mirum ni Philosophus est.
 neque enim alioqui adeo impia, nefariaque in
 nos fuerat dicturus. MERCVR. Quid ais pa-
 tor, an non nosti Timonem Ecbetratidis filium
 Cotyttensem? Hic nimirum est, qui nos sepe
 numero in sacris legitimis conuiuiis accepit; il-
 le repente diues factus, ille qui totas hecatom-
 bas, apud quem splendide Iouialia festa con-
 sœuimus agitare. IUPITER. Hem qua nam ista

ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ὁ πλεῖστος, πρὸς ὅσους το
σὺν φιλοῖ; τί παθὼν ἐν τοῖς ἐσιν, αὐ
τοῦ, ἄβλι, καὶ σκαπανδῆς, καὶ μιοδω
τός, ὡς εἴκεν, ἔτω βαρείαν κατὰ φέρων τὴν
δίκην. Ερμ. ἔτωσιν μὲν εἰπεῖν, χρηστότης
ἐπέτειψεν αὐτὸν, καὶ φιλανθρωπία, καὶ ὁ
πρὸς τοῦ δεομένου ἀπαντᾷ οἶκτος, ὡς
θὰ ληθεῖ λόγῳ, ἀνοία, καὶ δῆψα, καὶ ἀκρ
σία πρὸς τοῦ φίλου, ὅς ἐστιν, κέραι, καὶ
λύκοις χαρίζομενος, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν το
σέτων ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἦπαρ,
φίλος εἶναι αὐτὸς καὶ ἐπαίρει ὥς το, ὑπ
ανοίας τῆς πρὸς αὐτὸν, χαίροντας τῇ βο
ρᾷ. οἱ ἤτοι οὗτοι γυμνώσονται ἀκροῶς, καὶ
πρὸς τραγόντες, εἴ τις καὶ μυελὸς ἐν αὐτῷ ἐκμυ
ζήσαντες, καὶ τῶν εὐ μάλα ἐπιμελῶς ὥ
χοντο, αὐτὸν αὐτὸν καὶ πρὸς ῥίζας ὑποτετμη
μένον ἀπολιπόντες, ἔδ' ἐγνωρίζοντες ἐπὶ, ἔ
δ' ἐπὶ σβλέποντες. πόθεν γὰρ ἢ ἐπικα
ροῦντες, ἢ ἐπιδοκόντες ἐν τῷ μέρει; Διὰ ταῦ
πεδικελίτης ἐδιφθερίας, ὡς ὁρᾷς, ἀπο
λιπὼν ὑπ' αἰχύνῃς τὸ ἄστυ μιοδῶ γεωργεῖ,
ἐλαγχολῶν τοῖς κακοῖς, ὅποιοι πλεῖστοι
παρ' αὐτῷ, μάλα ὑπεροπτικῶς παρέρ
χονται.

commutatio? hiccine honestus, ille
 quem tam frequentes cingebant amici?
 Und igitur accidit, vt hoc sit habitus? squali-
 bus aruinofus, fossor conducticius, vti conij-
 cimus cum tam grauem ligonem gerat? MER-
 CURIUS. Ad hunc modum illum quodammodo
 probitas euertit, atque humanitas, & in omnes
 cuiusque egerent misericordia. At reuera ve-
 ritas potius facilitasque, nullusque insusci-
 ptis amicis delectus, quippe qui neutiquam
 intellexerit, sese coruis lupisque largiri. Quin
 a vulturibus tam multis misero iecur ero-
 deretur, amicos esse eos, & socios iudicabat,
 si beneuolentia erga sese afficerentur, cum
 epula magis caperent. Ergo posteaquam
 penitus nudassent, circumfissentq;: de-
 pte si qua medulla suberat, hanc quoque ad-
 modum diligenter exuxissent, aufugerunt,
 truncum & radicitus defectum destituentes,
 adeo vt postea ne agnoscant quidem, aut aspi-
 ciant, tantum abest, vt sint qui suppeditent,
 precisiq; impertiant. Has ob res fossor, & sa-
 gen, vt vides, operis pelliceo urbem pra pudore
 fugiens, mercede terram exercet, aduersus in-
 gratos atrabile stomachatur, qui quidem ipsius
 benignitate diati, admodum fastuosè nunc

χοντες, ἔσθ' ἐτὸν ὄνομα εἰς Τίμων καλοῦντες
 ὁμοίως. Ζ. καὶ μὲν ἔπαροπλίσθη ἡμεῖς
 ἔσθ' ἀμελητέον. εἰκότι γὰρ ἡγανακτῶντες
 δυστυχῶν. ἐπεὶ καὶ ὁμοίως ποιήσομεν τὰς
 καὶ ἀργατοὺς κόλαζιν ἐκείνοις, Ἰππικὸν
 μέντοι αὐτὸς πρὸς τὰς τούτων τε καὶ αἰγῶν
 πρὸς τὰς καὶ αἰγῶν πρὸς τὰς καὶ αἰγῶν
 ἐπὶ γὰρ ἐσὶ ταῖς ῥίσι τὴν κνίσαν αὐτῶν ἔχοντες
 πολλὰ ὑπὸ ἀρχολίας τε καὶ θούρου πολλὰ
 τοῦ τῶν Ἰπποκέντων, καὶ βιαζομένων, καὶ
 ἀρπάζοντων, ἐπὶ δὲ καὶ φόβου τῶν
 τῶν ἱεροσυλόντων (πολλοὶ γὰρ ἔσθ' οἱ καὶ
 οὐσφύλακτοι, καὶ ἔσθ' ἐπ' ὀλίγον καὶ
 μῦσαι ἡμῖν ἐφίᾳσι) πολλὰ ἡδὲ χρόνως
 ἔσθ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀθηναίαν, καὶ μὲν
 αἰσῶμαι ἐξ ἧς φιλοσοφίας καὶ λόγων ἐρῶντες
 ἐπιπόλασαν αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ κεκρυγόντων, ἔσθ' ἐπακτέον
 ἐπὶ τῶν δούλων. ὥς τε ἡ Ἰππικὸν μέντοι
 πρὸς τὰς καὶ αἰγῶν, ἡ Ἰππικὸν μέντοι
 τῶν, ἀρετῶν τε καὶ ἀσώματα, καὶ λήρως
 μεγάλη τῇ φωνῇ ξυμειρόντων. Διὰ τούτων
 οἱ δὲ τῶν ἀμεληθέντων συνεβήκατος ἡμῶν
 ἔσθ' οἱ οἱ, ὅπως ἔσθ' ἡ Πλάτων ὁ Εὐκλείδης

erant, ac ne nomen quidem, an Timon vo-
 cauerint. IV P. Atque profecto vir neuti-
 us fastidiendus, aut negligendus est, & iure
 indignatur, qui iis tantis in malis agat.
 Quare sceleratos istos adulatorem ipsi quoque
 errantibus imitati, si eum virum neglexerimus,
 uti tot tauros, & capras pinguiissimas nobis in
 agro adoleuerit, quarum nidor etiamnum mihi in
 agro residet. Caterum propter negotia &
 vitam maximam perierantium, tum vi, non iure
 perierantium, neque non aliena rapientium, praetera-
 ctam formidinem quam mihi pariunt sacrilegi,
 quarum quidem cum multi sunt, tum observa-
 re difficiles, adeo ut ne minimam quidem nos con-
 uertere sinant) longo iam ad Atticam regionem
 non conueriti tempore, maxime postea-
 quam philosophia & de verbis digladiationes
 apud istos increbuerunt, ita ut pugnantibus inter
 istos, vociferantibusque ne exaudire quidem
 mortalium vota liceat. Unde mihi necessum est,
 aut auribus obturatis sedere, aut dirumpi ab
 eis, conficique, qui virtutem quandam, & incorporea
 quadam, motusque, nugae ingenti vociferatione
 connectant. Hac in causa fuerunt, ut hunc quo-
 que neglexerim, cuius haud mediocriter de no-
 bis sit meritum. Quod reliquum est, Mercuri,

ὡς δὲ παύσων, ἀπιδι παρ' αὐτὴν καὶ τὰ
 χροῖς. ἀγέτω ὃ ὁ Πλάτων, καὶ τὸ Θησαυροῦ με-
 νούτῃ, καὶ μενέτωσαν ἅμφω ὡς δὲ τῶν
 μῶνι, μηδὲ ἀπαλλατῆσθωσαν ἑταίροι
 ως, καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὸ χρητῆτι Θεῷ αὐδῶ
 σκιδώκη αὐτὸς τὴ οἰκίας. πρὶν δὲ τὴν κολῶ-
 κων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἐπεδὲ
 ξάτο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐδῶς μὲν σκέψομαι
 ἐδίκην δώσασιν, ἐπειδὴ τὸν κεραυνὸν ἐπὶ
 σκιδάσω. κατεαγμένα γὰρ αὐτῇ καὶ δόσι
 σμωμένα εἰσὶ δύω ἀκτῖνες αἱ μέγισται, οἱ
 πότε φιλοτιμότερον ἡκόντισα πρῶτον διπλὴν
 σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἐπειθε τὰς ὁμιλί-
 τας, μηδὲ ὅλως εἶναι ἱκανὰς ἡμᾶς τὰς θεῶν
 ἀλλ' ἐκείνους μὲν διήμαρτον. ὑπέρειχε γὰρ
 αὐτῇ τὴν χεῖρα Περικλῆς, ὃ δὲ κεραυνὸς ἐπὶ
 πρὸ ἀνάκειον ὡς δὲ σκύψας, ἐκείνόν τε καὶ
 φλεξε, ἐ αὐτὸς ὀλίγους δὲ ἴσως τετρεῖς καὶ
 πρὸ τῶν πέτρων, πολλὴν ἱκανὴν ἐν τούτῳ ἐ αὐ-
 τῇ ἱμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλησθῶνται
 Τίμωνα ὁρῶσιν. Εὐμ. οἶον ἐν τῷ μέγα κεκρα-
 γῆναι, ἐ ὀχληρὸν εἶναι καὶ θρασυῖν, καὶ τοῖς δι-
 καστολογεῖσιν μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀχομέ-
 νους τῷ χρησίμῳ. ἰδὲ γὰρ αὐτίκα μάλα
 πλεῖστοι Θεῷ

Amptō Pluto celeriter ad istum abeat,
 ut vñā secum ducat, & Thesau-
 rum virique apud Timonem perseuerent,
 ut adeo facile demigrent, etiamsi quam
 maxime illos pro bonitate rursum ex adibus
 egerit. Ceterum de palponibus illis, atque
 similitudine qua in hunc sunt vsi, in po-
 stum consultabo, pœnāsque daturi sunt,
 quod fulmen instaurauero. Nam fra-
 ges sunt in eo cetera cuspide duo è radiis ma-
 gnam, cum nuper audius in sophistam Ana-
 xagoram iacularer, qui suis familiaribus
 suadebat, nullo pacto esse vltos nos, qui di-
 sceremur. Ac illum quidem errore non se-
 quimur, propterea quod Pericles obsecramus
 eum protexerit. Ceterum fulmen in Ca-
 stori ac Polluci templum detortum tum il-
 lud exussit, tum ipsum parum absuit, quin
 id saxum comminueretur. Quanquam in-
 terim vel id supplicij satis magnum in istos
 fuerit, si Timonem conspexerint egregie to-
 supletem factum. MERCVR. Quantum ha-
 bet momenti alium vociferari, & obstre-
 perum audacemque esse? Idque non iu-
 do, qui caussas agunt, verum etiam qui vo-
 ca faciunt oandacibile. En mox è pauperrimo
 diuen-

πολέσι. ὅκ πενεσάτῃ κατασῆσεται ὁ Τί-
 μων, βοήσας καὶ παρρησιασόμενος ἐν τῇ δαί-
 κῃ, καὶ ἐπιστρέψας τῇ Δία. εἴη σιωπῇ ἔσκα-
 πῖεν ἐπικεκυφώς, ἐπὶ αὐτῷ ἔσκαπῖεν ἀμελής
 μενος. Πλῆτ. ἀλλ' ἐγὼ ἔκ αὐτῷ ἀπέλθοιμι αὐ-
 τὸν παρ' αὐτὸν. Ζ. Διὰ τί ὧ ἄρτι Πλῆτ., καὶ
 τοῦτο ἐμὲ κελύουστος; Πλῆτ. ὅτι νῦν Δία
 ὑβρίζει ἐν ἐμῇ, καὶ ἐξεφόρει, καὶ εἰς πολλὰ κα-
 τιμέριζε, καὶ λαύται, πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄν-
 ται. καὶ μόνον ἔχι δικράνοις με ἐξέσθῃ τῆς σι-
 κίας, καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορ-
 ριπιέντες. αὐτὸς οὐδ' ἀπέλθω, ὥρασί τοι
 καὶ κόλαξι ὥρα δ' ὀησέμῃ; ἐπ' ἐκείνης
 Ζεὺ πέμπε με, σὺ αἰδοησμένους τῆς δαί-
 κης, τὰς παρ' ἐμῶντας, οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ
 παρ' αὐτῶντας. ἔτοιγ' οἱ λάροι τῇ πενίᾳ ζυγῶ-
 σθωσαν, ἢν παρ' ἐμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέρῃ
 παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δίκελλαν, ἀγροί-
 τωσαν ἄθλιοι, τίτταρας ὀβολὸς ἀποφέρου-
 ντες, οἱ δ' ἐκαταλάττας δ' ὥρεας ἀμελή-
 τωσι. Ζ. ἔδ' ἂν ἐπὶ τοῖς τόν ὁ Τίμων ἐ-
 γαίσεται παρ' ἐμῶν, πάντῃ γὰρ αὐτὸν ἡ δίκελλαν
 παρ' ἐμῶντας ἀγώγηκεν, εἰ μὴ παντάπασιν ἀ-
 σαλγητός ἐστι τὸ σφύρον, ὡς γὰρ αὐτὸν τῇ

DIALOGI.

transerit Timon, qui se imprecando claudens & improbum prastiterit, Iouemque audierit attentum. Si vero silentio fodis-
 eris, etiam nunc foderet neglectus.
 PLUTVS. At ego Iupiter haud quaquam ad istum rediturus sum. IVPITER. Quid ita non rediturus optime Plute, praesertim à me ius-
 tus? PLVTVS. Quoniam per Iouem iniuria me affecit eiciens, & in multa fragmenta dis-
 cedens, idque cum illi paternus essem amicus, meo penè dixerim, furca ex adibus expulit,
 me aliter quam ij, qui è manibus ignem aby-
 ciunt. Nam rursus ad istum ibo, parasitu, &
 amatoribus donandus? Ad eos me mitte, &
 pueri, qui munus intellecturi sint, qui am-
 plexari, quibus equidem in precio sim, &
 maiorem in modum exoptatus. At hi stu-
 pidi cum inopia commercium habeant, quam
 nobis anteponunt, vt ab ea accepto sago pel-
 liceo, ligonéque, sat habeant, cum qua-
 tuor lucrantur obolos, decem talenta con-
 temptim donec dare soliti. IVPITER. Ni-
 hil istiusmodi posthac in te facturum est Ti-
 mon, quippe quem tigo abunde satis corri-
 puerit, nisi prorsus nullum dolorem sentiunt
 illius ilia, te videlicet potius praoptandum

πενίας περιερείδω. ἔ μὲν τοὶ πάντες
 ψύμοιρος εἶναι μοι δοκεῖς, ὅς τινι μὲν
 Τίμωναι αἰτιά, διότι σοι τὰς θύρας ἀνα-
 τάσας, ἢ φίλ' ὡς εἶος εἶν' ἐλευθέρως, ἔτε
 κλείων, ἔτε ζηλοτυπῶν. ἄλλο τε ἢ τῶν
 ἥον ἡγανάκεις καὶ τῶν πλυσίων, καὶ τῶν
 κλείδ' λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλῶν
 κλεισὶ, καὶ σημείων ἐπαβολαῖς, ὡς μὲν
 ὡς ἀκύψαι σοι ἐς τὸ φῶς θύνατον ἐ-
 ταῦτα γὰρ ἀπωδύρε πρὸς με, ἀπὸ τῶν
 καὶ λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ, καὶ τῶν
 τῷ ὥχρὸς ἡμῖν ἐφαίνε, καὶ φροντίδος
 νάπλεως, σιωπῶντος καὶ δακτύλου
 πρὸς τὸ ἔθος τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀπὸ
 σαδ' ἀπὸ λῶν, εἰ καὶ ἔλαβοιο παρ' αὐτῶν
 καὶ ὅλως, τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δεινὸν ἐδόκει
 ἐν χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ, καὶ τῶν
 δαυαλίω παρθενέει, ὑπ' ἀκρεβείσι
 παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμε-
 νον τῷ τόκῳ, καὶ τῷ λογισμῷ. ἀτοπαγ-
 ποιεῖν ἐφασκες αὐτὰς, ἐρῶντας μὲν εἰς
 περβολίῳ, ἐξὸν δ' ἐὰν ἀπολαύειν ἔτολμα-
 τας, ἔδ' ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἐρωτι
 πύρις γεόντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐχρη-
 σάμεν

At tu mihi querulus admo-
 deris esse, qui nunc Timonem incuses,
 tibi patefactis foribus liberè permise-
 re, neque includens, neque zeloty-
 pum te. Porro alias diuersa de caussa in-
 stomachabare, cum diceres, te ab il-
 lis sagulis, clauibus ac signorum obiecta-
 mentis impressis ita fuisse conclusum, vt ne
 effugere quidem in lucem tibi liceret. Id
 tunc apud me deplorabas, affirmans pra-
 eferre te nimis tenebris, eoque pallidus no-
 uidetur, & curis confectus, digitis et-
 iam ex assiduo colligendi, coaceruan-
 que vsu contractis, contortisque: quod si
 solo daretur oporunitas, aufugiturum
 te ab illis te minitabare. In summa,
 supra modum acerbim iudicabas in a-
 ferro thalamo, Danaes exempto,
 virginem asseruari, atque à scelestissimis e-
 ducari pedagogis, fenore & computatione.
 Proinde absurdè facere aiebas, quod te pra-
 eferre modum adamarent, neque cum liceret,
 qui auderent, neque cum ipsis esset, in ma-
 gno amore suo securè vrerentur, sed vigilantes
 obser-

ρόπας, ἐς τὴν αἰσχρολογίαν ἀσκαρῶν
μυκτὶ βλέποντας, ἱκανῶς δότο λαύσει
μένεις, ἔ τὸ αὐτὸς δότο λαύειν ἔχειν, ἀλλὰ
μηδὲν ἐνὶ μετὰ διδόναι τῆς δότο λαύσεως,
θαί περ τιῶ ἐν τῇ φάτιγῃ κυῖα, μήτε αὐτῶν
ἐοδίσκων τῶν κριθῶν, μήτε αὐτῶν ἐοδίσκων
τῶν κριθῶν, μήτε τῶ ἵππῳ πεινῶν.
Θητιτρέπῃσιν, καὶ προσέτι γε καὶ
τεγέλας αὐτῶν φειδομένων, καὶ φυλακ
τίντων, καὶ τὸ καμνότετον. αὐτὸς ζήλο
πέντων, ἀγχοέντων δ' ἐὼς κατέρχεται
κέτης, ἡ οἰκονόμος, ἡ παιδότεριψ
σίων λατρεαίως, ἐμπαροινήσῃ τὸν κακὸν
μονα, καὶ ἀνέραςον δεσπότιν, πρὸς ἀμ
ρόν σι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον, καὶ δι
λέον θρυαλλίδιον, ἐπαχρυπνεῖν εἰάσαις
τόχους, πῶς ἔν σὺν ἄσκητον, πάλαι μὲν
πῶτα αἰτιᾶσαι, νῦν δ' ἐτῶ Τίμωνι π
αντία θητικαλεῖν; Πλῆτ. καὶ μὴν εἴγε
ληθῇ ἐξετάζεις, ἄμφω σοι εὐλογα
πεοκῖν. τῆτε γὰρ Τίμων τὸ πάνυ τ
ἀνειμένον, ἀμελες, καὶ σὺν εὐνοίῃ, π
πρὸς ἐμεικτάως αὐθόκη. τὰς τε
πατάκλεις ἐν θύραις, καὶ σκότα
λαί ποταίς, ὅπως αὐτοῖς παχύπερ

ad signum ac seram otulis non
committentibus, neque vsquam dimotis
semper intuentes, abundè magnum fructum
reuerantos, non quod ipsis fruendi facultas
esset, sed quod nemini fruendi copiam fa-
cerent, non aliter quàm in prasepi canis, nec
in se vescens hordeis, nec equum famelicum
facere sinens. Quinetiam ridebas istos, qui
assererent, & asseruarent, & quod (esset ab-
surdissimum) etsi quidem sibi subtraherent,
assererenturque contingere, non intelligerent
scire fore, ut aut sceleratissimus famulus,
aut dispensator, aut liberorum padagogus fur-
um subiret, ludibrio habiturus infelicem &
inamabilem herum, quam postea sinat ad ob-
lectum, & oris angustis lucernulam, ac siti-
tulosum ellychniolum vsuris inuigilare. An-
te igitur iniquum, cum hac quondam in-
suetudine, nunc in Timone diuersa his crimi-
nari? PLUTVS. Atqui si rem verè perpen-
deris, vtrumque me iure facere iudicabis.
Nam & Timonis ista nimia lenitas, negli-
gentia potius, haud beneuolentia, studium
quod ad me pertinet, meritò videatur. At
a diuerso, qui me ostiis ac tenebris inclusum
seruabant, illi agentes, quo scilicet crassior,
sagina-

μύκας, καὶ πικρὰ καὶ κροτάλια ἐρόγυτος, καὶ
μεθύμενους, καὶ περροσαπόμενους αὐτὰς
εἰς τὸ Φῶς περάζοντας, ὡς μηδ' ἐὼς Φθόρον
πρὸς τιν' ὅ, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι καὶ
βρισηῖς, ἔδ' ἐν ἀδικεῖντά με ὑπὸ πολλῶν
δεσμοῖς καὶ βλασφημιῶντας, ὅτε εἰδότες ὡς
μικρὸν ἀπίασιν ἄλλω πινὶ τ' ἄδαιμον
μεταβιβάζοντες, ἔτ' οὐδ' ἐκείνους, ἔτι
πάνυ προχείρους εἰς ἐμὲ τέττας ἐποιμῶ, ἀ
λά τας, ὅπερ ἄριστόν ἐστι. μέτρον ὅπιθ' ἔ
τας τῷ πράγματι, καὶ μήτε ἀφ' ἐξομένῳ
πῶς ὅπαν, μήτε προκοσμένους τὸ ὅλον. Δ
περ καὶ αὐτὸς πολλὰ κίς ἀγαθακλῶ, καὶ
ἐνίων μὲν ἀτίμως λακτιζόμενος ὅ, καὶ
φυασόμενος, καὶ ἐξαντλῶμενος, ὑπ' ἐνίων
ὥσπερ σιγματίας δραπέτης πεπεδημέ
νος. Ζ. τί ἔν' ἀγαθακλῆς κατ' αὐτῶν; διδόν
τ' ἀμφω καλλιὴ τὴν δίκην. οἱ μὲν ὡς
ὁ Τάινταλ ὅ ἀποτοὶ καὶ ἄγδυσσι καὶ ξηρο
σίμα, ἐπικεχηνότες μόνον τῷ χρυσίῳ, οἱ
καθ' ἅπερ ὁ Φινδῆς διπλὴν τῆς Φάρυγγος
τροφίῳ ὑπὸ τῶν ἀρπυγιῶν ἀφαρέμενος
ἀλλ' ἀπιθιῆδ' ἡ, σὺ φρονεστέρῳ πῶς ἀπο
τῷ Τίμονι ἐνταλόμενος ὅ. Πλῆτ. ἐκείνῳ

ac nimia mole turgidus est,
cum interim neque ipsi contingerent,
in lacem producerent, ne vel aspice-
re quopiam, hos dementes & contume-
aces in hoc indicabam, quippe qui me ni-
hilominus tot in vinculis cogerent si-
neque putrescere, haud intelligentes,
nox demigrent, me alij cuipiam, cui
fauerit, relicturi. Neque hos igitur
probo, neque illos, qui minime facile mi-
serum admonent, sed qui (quod est
mediocritate utuntur, uti nec pro-
destineant, nec pendens profundant. Qua-
propter ipse saepe indignor, cum a nonnullis
humiliore cedor calcibus, tantumque
maior, a nonnullis contra perinde ac si-
cutiue fugitivus compedibus vincior. IV.
PER. Quid igitur indignaris contra illos?
Indoquidem utrinque pœnas egregias luunt:
alii quidem dum Tantalum in morem, neque
sine sinuntur, neque edere, sed ore fixo
lacat labiant auro: aliteri vero dum in
Phrygia cibos Harpyia ipsis a faucibus
stant. Sed abi iam, Timone multo post
usu recordatore. PLUTVS. An ille abi-

γαρ ποτε πᾶσι, ὥσπερ ἐκ κοφίνου
 πηκνῶν, πρὶν ὅλως εἰσρυλῶναι μετ' ὅσον
 ἔξω λῶν, φθάσῃ βυλόμενος τ' ὅσον
 πολὺν, μὴ ὑπὲρ ἀνίλος εἰσπρεσὼν ὅσον κλυτὸν
 αὐτὸν; ὥς ἐς τὸν τ' Δαναῖδ' ὧν πῆσον ὅσον
 φορήσιν μοι δοκῶ, ἐμὰ τὶν ἐπὶ ἀνιλήσιν
 ποτὶ κύτ' ἐς μὴ ἐγγόντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσπρεσὼν
 αἰχρὸν ἐκχυθῆσθαι μέν τ' ὅσον ῥέοντος,
 τῶς δ' ὅσον τὸ πρὸς τὶν ἐκχυσιν κεχνη-
 νὸς τ' πῆσθαι, ἐκώλυτος ἢ ἐξοδός. Ζ. ὅσον
 μὴ ἐκφράξῃ) τὸ κεχνηνὸς τῶν, καὶ εἰς τὸ
 πᾶσι αἰαπεπῆσθαι μένον, ἐκχυθέντος ἐν βραχέ-
 σι, ῥαδίως δ' ὅσον τὶν διφθέραν αὐτὸν
 καὶ τὶν δίκελλαν ἐν τῇ τρυγί τ' πῆσθαι, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἡδῆ, καὶ πλῆτ' ἔστι αὐτὸν. οὐδ' ὅσον
 ἔρμηνος ὡς ἔρμηνος ἐπὶ ἀνιῶν, πρὸς ἡμᾶς ἀγ-
 νῶν τὸς κύκλωπας ἐκ τῆς αἵτης, ὅπως τ' ὅσον
 ὅσον ἀκονήσας τ' ὅσον κλυτὰσιν, καὶ
 ἡδῆ γε πῆσθαι μέν αὐτὸν δεησόμεθα, καὶ
 πρὸς ὅσον ὡς πλῆτ'. τί τῶν ὅσον ἀποσπᾶ-
 λελήθης με ὡς γυνάδ' αὐτὸν τυφλὸς μετ' ὅσον
 ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὢν. πλῆτ'. ἐκ αὐτῶν τῶν
 καὶ ἀλλ' ὅσον μὲν ἀπὸ τῶν ὅσον πᾶσι
 ὅσον τ' ὅσον, καὶ αὐτὸν ὅσον βραδύς

Quando desinet me ceu foraminoso cophine
 infusam omnino influxerim, data opera
 excurrere, quasi conetur occupare, quo mi-
 nus influam, veritus ne si copiosius insundar,
 ipsum undis obruam? Quo fit, ut in Da-
 uidum dolium aquam mihi videar allatu-
 rum, frustra que infusurum, vase non continen-
 te liquorem, imo prius propemodum effuso
 quod influit quam influxerit? Adeo latus
 foris h'atus ad effusionem, ac liber exitus.
 IUPITER. Proinde ni hiatum istum obne-
 auerit, perpetuamque perstillationem siste-
 re studuerit, te propemodum effuso, facite in-
 terierit sagum rursus & ligentem in faccedo-
 rem, sed interim abite, neque enim diutius
 reddite. At tu, Mercuri, fac meminero, ve-
 niens Cyclopes ex Aetna tecum adducas, quo-
 rum vulmen cuspide restituta resarciunt. Nam eo
 nobis acuminato opus fuerit. MERCVR. Ea-
 dem Plute. Quid hoc? Num claudicas? Equi-
 dem ignorabam ô praeclare, te non cacum ma-
 lo, verum etiam claudum esse. PLUTEUS.
 Atqui non hoc mihi perpetuum, Mercuri, ve-
 rum si quando proficiscor à Ioue missus ad
 quemquam, tum nescio quo pacto tardus sum.

καὶ χαλὰς ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τὴν
ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ, ἀπογινώσκουσιν ἐνίοτε τὸ
ἐκείνου, ἀπόπειν ἢ ἀπαλλάττειν δὲ, πᾶν
τὸν ὄψιν πολὺ τὸ ὀρνέων ὠκύπερον. ἅμα γὰρ
ἐπεσεν ἡ ὑσσηγῆ, καὶ γὰρ ἡδὴ ἀνακηρύττει
μαρτυρικῶς ὑπερπηθήσας τὸ σάδιον, καὶ
τῶν ὄντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν. Εἰ, ἔκ ἀλλή
τῶν φῆς. ἐγὼ ἢ καὶ πολλὰς αὐτῶν εἰπεῖν ἔχα
μί σοι, χθές μὲν ἔσθ' ὁβολὸν ὥς πρίαν
βρόχον ἐρχηκότας, ἄφνω ἢ τήμερον πάλ
σις καὶ πολυτελεῖς ἐπὶ λαοῦ καὶ ζώγας ἐρ
λαιώοντας, οἷς ἔσθ' ἡ ὄνος ὑπῆρξε πῶποτε
καὶ ὅμως περφυροὶ, καὶ χρυσόχαρες περὶ ἐρχο
ται, ἔσθ' αὐτοὶ πιστεύοντες οἱ μὲν, ὅτι μὴ οὐκ
παλῶσιν. Πλῆτ' ἐπερεῖον τὰ ἐκ τῶν Εἰρη
καὶ ἔχ' ἐν τοῖς ἐμαυτῶν ποσὶ βαδίζω τότε, ἔσθ'
ὁ Ζῶς, ἀλλ' ὁ Πλέτων ἀποστέλλει με πάλ
αὐτῶν, ἀπὸ παλῶσθ' ὅτης καὶ μεγάλου ὄρου
καὶ αὐτὸς ὦν ὁ ἡλοῖ γὰρ, καὶ τῶ ὀνόματι
πικρὰ πίνω μετ' ἐκαστῶν δὲ μετὰ
ἐντὶς πρὸς ἔπραν, ἐς δ' ἔλπον ἐμβαλόντες
με, καὶ κατασημνήμενοι ὁπμιελῶς, φῶ
μεν ἀράμενοι μετ' ἐκαστῶν. καὶ ὁ μὲν
ὁ Ζῶς ἐκαστῶν πρὸς οἰκίαν πρὸς οἰκίαν

Claudus pede, ita ut agra ad
 perungere queam, sene nonnunquam in
 facto, qui me opperiebatur. Porro cum
 edendum est, alatum videbis multo ani-
 meleridum. Vnde sit, ut vix iam amoto re-
 cule, ego iam praconis voce victor pronun-
 tiat, saltu stadium transmensus, ne videntibus
 idem aliquoties spectatoribus. MERCVR.
 Ista quidem haud vera narra, una ego tibi
 multos commemorare queam, quibus veri-
 bolus quidem erat, quo restine emerent, sta-
 tu vero bodie diuites & sumptuosi in albo
 aurigantes, quibus ante ne asellus qui-
 suppeditarit. si tamen purpurati, an-
 que manibus gestantes obambulant. Qui
 ipsi quidem, opinor, credere possunt, quod
 somnium diuites. PLUT. Istae alia res
 Mercuri, neque enim cum meis ipsis ingre-
 ar pedibus, nec à Ioue, sed à Dite ad istos
 transmittor, qui & ipse nimirum opum lar-
 erat est, ac magna donans: id quod ipso etiam
 nomine declarat. Itaq, quoties est mihi ab alio
 alium demigrandum, in tabellas iniiciunt
 ac diligenter obsignantes sarcinae in ma-
 subitum transportant. Interea defuncti
 alicubi in adum tenebricosa parte iacet.

ὑπὲρ τὰ γόνατα παλαιὰ τῇ ὁδοῖ, ὅπως
 μένος, πειμάχης τ' ἰαλαῖς, ἐμὲ δ' ἐπὶ
 κελπίσαντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ πειμένεσι
 χηνότας, ὥσπερ τὴν χελιδόνα προσέει-
 μένω, τετριγότες οἱ νεοπτοί, ἐπεὶ δ' αἰ-
 σιμείων ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ λῖνον ἐν τμηθῇ,
 δέλτος ἀνσίχθῃ, καὶ ἀνακηρυχθῇ μετ' ἑ-
 ἑσθ' ὁπότες, ἤτοι συγγῆς τις, ἢ κόλαξ,
 εἰκέτης, μέγα τὸ μίσθωμα ὁ γῆραιος, ὅτε
 λαβὼν, ἐκείνος μὲν, ὅς τις αὖτ' ἦ, ποτὲ ἀρ-
 τήμενός με, αὐτῇ δ' ἔλτω θέρ' Φέρων, ὅτε
 τὸ πῦρ Πυρρίχ, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβίχ, Με-
 κλῆς, ἢ Μεγαύβυζος, ἢ Πρώταρχος μετὰ
 μαστῆς, τὰς μάτῃ κεχηνότας ἐκείνους
 ἀλλήλας ἀποβλέποντας καταλιπὼν, ἀλ-
 λ' ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτὰς ὁ θυμὸς
 ἐκ μυχῆ τ' σαγήνης διέφυγῃ, ἐκ ὀλίγον
 δ' ἐνταῦθα καταπιών, ὃν ἔμπροσθεν ἀθρόοι
 εἰς μέσ' ἀπρόκαλος, ἐπαχὺ δέρμιος κούρου
 πος, ἐπὶ πλὴν πίδαλι πεφρικῶς, καὶ ἀπαρ-
 ᾶτος, ἄλλος μαιγίζει τις, ὅρθιον ἐφιστὰς τὸ ἔς,
 μολῶνα, ὥσπερ τὸ αἰάκιορον προσκυμα-
 νὸν ἐπὶ φορητὸς ἐπὶ τοῖς ἐν τυγχάνουσιν, ἀλ-
 λ' ὅτε τις τε ἐλθὼν ἄρ' ὅπως ὁρᾷ, καὶ τοῦ

...finita, cuncta in se teclia...
...degladiantur. Porro qui me sperant
...obtinere, in fora opperiantur hiantes,
...stiter, ...birundinem aduolantem
...videntes pulchre. Deinde ubi signum detra-
...um est, & ...funiculus incisus, a-
...tabelle, ...novus dominus pro-
...ciatus est. Huc tagnam quispiam, siue
...ator, siue servus, tagnus scilicet pra-
...um faciens ...quis ille tandem
...erit, nonne ...meipsum cum tabella
...um, fugiens ad portas commutato no-
...ne, ut qui ...Pythias, aut Bromi-
...Tibius, ...Megacles, aut Megaby-
...Protarchus ...Carrum, ...
...quum hinc, ...inveniente
...inquit, ac verum ...agens, quod eiusmodi
...ynus ex ...sagena sinu sit elapsus, qui
...non parum magnam esam dehorarit. At hic
...repente totus in me irruens, homo vix mundus
...u, atque elegantioris, rudis, pingui, ...
...aquietate, qui compedas etiam dum horrefacti
...si quis praeteriens loro inreper, arrectis
...ribus, quasi ...perinde, uti re-
...plum adoret, non crederet tolerandum in, qui
...sam vixit, verum & ingenio afficit com-

ἄλλοι δὲ καὶ τὸν ἄλκιμον ἄνδρα, εἴτε
 τὴν τιμὴν ἢ τὴν ἀρετὴν ἄξιον αἰετῶς
 ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ λαβεῖν ὅσα δὲ εἰς ἐαυ-
 τὸν ἀποδοῦναι, μάλιστα μορφότερον μὲν Νίρκου
 καὶ ἀντιφύλακτος, ἡμετέρον δὲ τῷ Κέκροπι
 ὄντι, καὶ κατὰ τὸν δόξαν τῶν Οὐρανίων,
 ὅτι καὶ τὸν ἄλκιμον Κροίσων ἐκκαίει ἐν
 τῷ πυρὶ, καὶ τὸν ἄλκιμον ἄνδρα ἐκχέει παρὰ
 τὴν ἀλγὸν ἐκ πολλῶν ὑπονομιῶν ἐν ἀρετῇ
 καὶ πανουργίᾳ σιτειλεγμένον. Εὐρ. αὐτὸν
 ὁμοῦ δὲ φησὶ καὶ γιγνώμενον ὁπόταν ἴδῃ
 τὸν ἄλκιμον βαδίζοντα, πῶς ἔστω τυφλὸς ὡς
 οἱ σκεῖς τὴν ὁδόν; ἢ πῶς διαγινώσκεις;
 οὐδὲ αὖτε Ζεὺς ἀποστείλῃ, κρίνας ἑαυ-
 τὸν πλετεῖν ἀξίως; Πλῆτ. οἶμαι γὰρ ἀπὸ
 τῶν ἀνθρώπων οὐκ οὐκ τινὲς εἰσι; Εὐρ. μὰ τὸν Δία ὅτι
 οὐ γὰρ Ἀρεταῖδ' ἔγωγε καταλιπὼν, Ἰπποκλῆς
 καὶ οἱ ἄλλοι προσήεις, καὶ πολλοὶ ἄλλοι
 ἀνθρώποι, καὶ δὲ ὁ Θεὸς ἀξίοις. πολλὰ αὖτε
 προσήεις καταπεμφθεῖς; Πλῆτ. αἰετῶς
 καὶ τῷ παλαιῷ μοι πεινροῶν, ἄχρως αἰετῶς
 ἐν πνέμεσσι καὶ ὅς τις αὖτε πρῶτον
 ἐν τύχῃ ἀπαγαγὼν ἔχει, σὲ τὸν Βρῆτα
 οὐδὲ τῷ ὀφθαλμῷ ἔκέρδης προσήεις;

& conseruos flagris cadit, experiri
 et sibi huiusmodi liceant, donec aut e-
 rum alendorum studio captus, aut adula-
 bus sese permittens, deierantibus Nireo
 meliorem esse, Cecrope, Codroue generoso-
 re, callidiorum Vlysse, vnum autem vel sede-
 re pariter Cræsis opolentiorum, momento
 temporis semet profundat infælix, qua mi-
 ram multas ex periuriis, rapinis, flagitiis
 exant collecta. MERCVR. ista formæ scba-
 ra, vti narras: verum vbi tuis ipsius ingrede-
 re solus? Aut qui dignoscit, ad quosnam
 inter te miserit, dignos illi visor qui diuile
 cadent? PLVT. Enimvero credis me rapti-
 castos ad quos mittere? MERCVR. Per so-
 lem baud quaquam. Neque enim alioqui A-
 thide præterito, ad Hipponicum & Calliam
 pergis, cum ad alios Athenienses, homines
 obolo quidem æstimandos. Caterum quid
 vis, quandoquidem es emissus? PLVT. Sur-
 sum ac deorsum circumcurfans oberro, donec
 prudens in quempiam incurrero. Hic ad-
 huc, quisquis illi sit, qui sortè primus me na-
 tu sit, abducit, ac possidet, te Mercuri pro lu-
 cro præter spem subiecto venerans atq. adorans.

Ερμ. ὦ φίλοι, ἴδωκετε τὸν Λόγον, ὡς
σε κινεῖται αὐτὸν δοκῶν καὶ πλεονάζον
καὶ ἰσχυρὸν τῷ ἀντιτείνει ἀξίως; Πλῆθ. ὦ
δοκίμως ὦ γὰρ θε, ὅς γε τυφλὸν ὄντα οὐ
ἐπαπεν ἀναζητήσονται οἱ σοῦρετον ἐν
χρημα, καὶ πρὸ πολλῶ ἐκλελοιπὲς ἐκ
θῆς, ὅτι ἐξ ὁ λυγρεὺς αὐτὸν ἐξ ὁρῶν
ἐκ τῶν ἀμαυρὸν ἔτω ἐμικρὸν ὄν. ποιητῶν
τὸ μὲν ἀγαθῶν ὄντων, ποιητῶν ἢ πλείων
τοῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόντων, ῥαῶν ἐς
παιδὲς ἐμπιπῶν παίδων, καὶ σαυηνδῶν
πρὸς αὐτῶν. Ερμ. εἴτα πῶς ἐπειδὴ
παλίπης αὐτῶς, ῥαδίως φεύγεις, οὐκ
δὲ τὴν ὁδόν; Πλῆθ. ὅξυδερκής τότε
καὶ δὲ τίπτε γίγνομαι πρὸς μόνον τὸν
ρόν τῆς φυγῆς. Ερμ. ἐπὶ δὴ μοι καὶ τῷ
πικρῶν, πῶς τυφλὸς ὢν, εἰρήσεται γὰρ
πρὸς αὐτὸν ὡχρὸς καὶ βαρὺς ἐκ τῶν σκαλῶν
ποσέτας ἐρετας ἔχους, ὥς πάντας
βλέπων εἰς σὲ καὶ τυχόντας μὲν οὐδὲ
εἶν οἶεσθαι, εἰ ἢ δοπτόχοιεν, οὐκ ἀνέχε
ζώντας; οἶδ' αὖ γὰρ τινος οὐκ ὀλίγας αὐτῶν
ἐκ τῶν δυσέρωτας ὄντας, ὡς τε ἐκ εἰς βαρὺ
ἐκ τῶν ἀπόντων φέροντες, ἐρρίψαν αὐτῶν

Num ergo fallitur Iupiter, si
videns credat ex ipsius animi sententia, ut
abito hos, quos ille dignos existimavit,
deseruerent? PLUTVS. Et iure quidem
fallitur o bone, quippe qui cum ne
esse non ignoret, emittat vestigatum
usque adeo repertum difficilem, & tam
vita sublatam, quam ne Lynceum qui-
bus facile inueniret, qua nimirum adeo ob-
scura sit ac minuta. Itaque cum rari sint ho-
mines, improbi porro in ciuitatibus omnia ab-
errant, oberrans facile in huiusmodi moribus
incurro, ac retibus illorum illigor. ME-
CVR. At qui sis, ut quæres eos deserui? PLU-
TVS. Tum demum acutum cerno, pedibus
valeo, ubi ad fugam tempus inuitat. ME-
CVR. Iam illud quoque mihi responde, quid
ut cum sis oculis captus (dicendum enim est) p-
terea pallidus, postremo claudus, tam multos
habeas amantes, adeo ut omnes respiciant, ut
si pariantur, felices videantur: sin frustrerentur,
non sustineas viuere? Ex his equidem non
nos noui, qui se perditæ se amant, ut per-
scopulo piscos in equorum alæ, præ-
Da 6

ἡ δὲ ἀπορία καὶ ἀπορία τοῦτο ἐστὶν ὅτι
μὴ δύναται ὑπὸ τοῦ ὅτι πᾶσι τοῖς ὅτι
ἐκείνους. ἀλλὰ ἀλλὰ οὐ αὖ, ὅτι
ἐκείνους ἀπολογήσεις, εἰ τι ἐκείνους σαυτοῦ
ἐκείνους αὐτὰς, ἐκείνους τοῖς ὅτι
ἐκείνους, Πλῆτ. οἱ γὰρ τοῖς ὅτις ἐκείνους
ἐκείνους χαλόν ἢ τυφλόν, ἢ ὅτι
ἐκείνους; Ερμ. ἀλλὰ πῶς ὡς Πλῆτ.
ἐκείνους καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶ; Πλῆτ.
ἐκείνους ὡς ἀρετῇ, ἀλλ' ἢ ἀγνοία καὶ ἢ ἀ
ἐκείνους κατέχουσι τὰ πάντα, ὅτι
ἐκείνους. ἐπὶ δὲ καὶ αὐτοὺς ὡς μὴ πᾶσι
ἐκείνους ἀμόρφους εἶναι, πρὸς ὅτις
ἐκείνους ἐκείνους, ἀλλὰ χρυσὸν ἐκείνους
ἐκείνους, καὶ πικρὰ ἐκείνους, ἐκείνους
ἐκείνους ἐκείνους πᾶσι οἰόμενοι ὅτι τὰ καλὰ
ἐκείνους, καὶ ἀπὸ τῶν ὅτις ἐκείνους
ἐκείνους αὐτοῖς ὅτις ἀπὸ τῶν ὅτις, ἐπὶ
ἐκείνους ὅτις κατέχουσι τὰ αὐτὰ
ἐκείνους τὰς τὰς τὰς, καὶ ἐκείνους
ἐκείνους καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. Ερμ.
ἐκείνους αὐτὰ ὅτις τὰς τὰς, καὶ τὰς
ἐκείνους αὐτὰς τὰς τὰς, ἐπὶ ἐκείνους
ἐκείνους ἀφαιρῶν αὐτὰς, ὅτις αὐτὰς
Φα

PLUTVS. Quid istud, rari fastidiri sese ab te, quod illos nullo pacto respexisses. Quamquam scio, tu quoque fateberis, si quo modo ipsi nocueris, furere istos qui eiusmodi sunt dementati. PLVTVS. At enim me, quale sum, talem istis videri, nempe cecum aut caecum, aut si quid aliud adesse videris? MERCVR. Quid ni, ô Plute? nisi cæci et ipsi omnes cæci sunt. PLVTVS. Haud quidem, ô optime; verum inscitia erroris, qui nunc occupant omnia, illis offundunt cæcitatem: ad hæc ipse quoque ne per omnia deperdissem, persona vehementer amabilia rectius tractata, gemmâque placiditate, ac vestitione amictus, eis occurro: illi rari sese autem non renuistatem aspicere; amare capiuntur, et non parientes. Quod si quis me toto tempore renudatum illis ostenderit, dubio propterea futurum sit, ut se ipsi damnent, qui tante re cecutierint, adamantes res neutiquam a se abscindas ac scindas. MERCVRIVS. Quid enim, si aliquando eo peruenitum est, ut iam diu cecitas evaserint, tamq. personam sibi circumspicerint, tursus cecutiant? Aded ut si quis eum detrahere conetur, pene caput potius quam

Φαλαγγή τὸ πρῶτον ὡς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
δεῖ ἐτότε ἀγορεῖν εἰκὸς αὐτὸς ὡς
εἶπε ἡ ὁμορφία ἐστίν, ἐνδοξεν τὰ πρῶτα
ῥῶντας. Πλ. ἔκ ὀλίγα ὦ Ἑρμῆ, ἔπειτα
μοι συναγωνίζεσθαι. Ἑρ. τὰ ποῖα; Πλ. ἐν
δ' ἂν τις ἐντοχῶν τὸ πρῶτον ἀναπετασά
μενος θύραν εἰς δεχεταί με, συμπαρεῖσθαι
ἐμὲ λαθὼν ὁ τύφος καὶ αἰοία, καὶ ἡ
λαυχία, καὶ ἡ μαλακία, ἔσθ' ἔρις, καὶ
καὶ ἄλλα ἅττα μυρία ὑπὸ δὴ τέτων
τῶν καθ' αληθείας τῷ ψυχρῷ. θαυμά
σι τὰ ἔθνημασθαι, καὶ ὀρέσθαι τὸ φθί
ναι καὶ τὸ πάντων ἐκείνων πατέρων τῶν
λυγρότων κακῶν τίθηπε, δορυφορεῖται
ὑπ' αὐτῶν, καὶ πάντα πρότερον πάσαι
με προσέειπε ὑπομένειν αὐτῷ. Ἑρ. ὡς γὰρ
ὦ Πλῆτε, καὶ ὀλιγοῦρος καὶ δυσκάρητος
καὶ ἀφελὴς, ὅδε μίαν αἰτίαν ἔχει
χόμενος βεβαῖαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγὼ
οἶσθαι διὰ τὸ δακτύλων δραπέτην
οἶδα ὅπως, ἡ πενία δ' ἐμπαλιν ἐξέσθαι
καὶ ἑλαβῆς, καὶ μυρία τὰ ἄγκιστρα
φθνήτα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἐχέ
μεναι καὶ αἰσῆτις, ἑθὺς ἐχέει, καὶ μὴ ἐκ

nam personam abiciant? Neque enim
humile est, etiam cum illos ignorare, scire
esse formidat, cum intus cuncta inspe-
xit. **PLUTVS.** Ad id non parum multa res,
Mercuri, mihi sunt adiumento. **MERCY-
RVS.** Quamvis? **PLUTVS.** Simulatque
me primus natus est, apertis foribus
repperit, clauiculas una mecum introit e-
xit, recordans, callantia, mollities, vio-
lentia, dolus, atque alia item innumera
vicia: à quibus omnibus posteaquam est an-
te occupatus, iam admiratur quæ neuti-
quam sunt admiranda, et appetit ea quæ
sunt fugienda, et me cunctosque illorum
inter ingressorum malorum superis, illis
satellitio vallatam, quidvis potius passus
sum, quam ut me compellatur reuicere. **MER-
CVRIVS.** Videlis ac lubricus es Plute, et
tantu difficilis ac fugax, neque ullam præben-
tis certam quo pressus tenere, sed ne-
scio quomodo anguillarum, ac serpentum in-
veniem inter digitos elaberis. At è diis
conspertas viscata, pressu facit, totaque
corpore mille vna gerit hamas, ut qui re-
pigerint, illico bibeant, ne facile quædam
auellat.

ὅστις ἐκείνῳ ἐπὶ τῇ γῇ ἐξυπῆρκεν
ἀντιπρόστας, καὶ ὅγμα ἔμικρον ἀνέκα
ἐκείνῳ ποῖον, ἐκ ὅτι τὸ θησαυρὸν ἐκείνῳ
ἐκείνῳ ἐπερὶ ἐμάλισα. Πλῆ. θάρρει
τὰ γὰρ ἐκείνα, ἐν τῇ γῇ αὐτὸν καταλείπει
ἐπερχομένη παρ' ὑμᾶς, Ἰπιοκήψας ἐν
κατακλιπόμενον τὴν θύραν, ἀνα
κατακλιπόμενον, ὡς μὴ ἐμὲ ἀκέρση βοήσωτα
ἐκέν Ἰπιοβαίνωμεν ἡδὴ τὸ Ἀπικῆς, ἔμ
πε ἐχόμενος τὸ χλαμύδος, ἄχρως αὐτὸν
τὸ ἐλαχίστην ἀφίκαται. Πλ. εὖ ποιεῖς ὡς
χειραγωγῶν, ἐπεὶ ὡς γε δὲτε λήπης, ὡς
περὶ βόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπισθῆμαι
κοσῶν, ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος ἔτις ἐστὶ, καὶ
περὶ σιδήρεος πρὸς λίθον; Ερ. ὁ Τίμων ἔτι
ἐκείνῳ ἀπὶ πῶλησιον, ὁρεῖνον καὶ ὑπόλιθον γῆρας
καταπύ, ἔτι πενία πᾶρεσι, καὶ ὁ πόνος ὁκαί
καρτερία, ἔτι σοφία, ἔτι ἀνδρία, καὶ
καταπύ τὸ ὅχλος τῶν ἐπὶ τῷ λιμῷ
καταμένων ἀπάντων, πολὺ ἀμείνους τῶν
δορυφόρων. Πλ. τί ἐν ἐκ ἀπαλλαχόμε
Ερμῇ τὸ ταχίστην; ἔτι γὰρ αὐτὸ ἡμεῖς δρᾶ
καὶ ἀξιόλογον πρὸς ἀνδρά, ὑπὲρ τηλικού
καταπύ τὸ πᾶσι καὶ ἡμεῖς, Ερ. ἄλλως ἐστὶ

inter ea dum nugamur, tu parvam omisimus. PLUTVS. Quare?
MERCVRIVS. Nempe quia Theſaurum non
eximus, quod vel inprimis erat opus. PLV-
TVS. Iſthac quidam ex parte bono ſis ani-
ma. Nam non niſi in terra relicto illo ad vos
venire ſoleo, iuſſuque intus manere fori-
tus occluſis, neque cuiquam aperire, niſi me
deferantem audierit. MERCVRIVS. Iam
per Atticam adeamus. Et me ſequere chla-
mide adharens, donec extremam viam atti-
gemus. PLUTVS. Rectè facis Mercuri, cum
per viam ducis. Etenim ſi me defereres,
ſan oberrans in Hyperbolum aut Clionem
perirem. Sed quis hic ſtridor celi ſerri ſaxa
ſcindi? MERCVRIVS. Timon hic eſt, qui
ſimè montanum & petricoſum fodit ſa-
pientia, adest & Paupertas, & Labor ille,
Robur, Sapientia, Fortitudo, atque id ge-
neris aliorum turba quorum omnium agmen
inter cogit, longè præſtantius quàm tui ſine
ſocietate. PLUTVS. Quin igitur quàm ocuſſime
ſecedimus Mercuri? Neque enim ullum opera-
mentum fecerimus cum homine cuiusmodi val-
de exercitu. MERCVRIVS. Secus viſum
eſt.

τῷ Διὶ μὴ δοῦναι εἰς αἰῶνα. Πενία δ' οἱ τὴν
πνυ ἀπαγεις ὧ δ' ἐγὼ φόντα, χειραγωγῶν
Ερμ. ὅπῃ τέτυκί τὴν Τίμωνα ἐπέμφθημεν
ὑπὸ τῷ Διῷ; Πεν. νῦν ὁ Πλῦτος ὅπῃ Τίμων
ἔστα, ὅπῃ αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς
πενυθῆς πῶρα λαβῶσα, τέτυκίσι πῶρα δ' ἔστα
τῇ σοφίᾳ ἔτῳ πόνῳ, γυναικὸν αἰδρα ἔπλεον
ἔστω ἀξίον ἀπέδειξα; ἔτῳς ἄρα δικαιο
φρόνητος ὑμῖν ἢ Πενία δοκῶ, ἔστω δ' ἰσχυρὸς
ὡς θ' ὁ μόνον κλῆμα ἔχον, ἀφαιρεῖσθαι
ἀκριβοῦς πρὸς δ' ἐγὼ ἐξαιρεσμένον, ὅ
αἰδρις ὁ Πλῦτος πῶρα λαβὼν αὐτὸν ὕβρις
τύφῳ ἐγχειρήσας ὅμοιον τῷ Πάλλει, μακάρι
θακὸν ἔστω γυνῇ ἔστω ἄνθρωπον ἀποφθίνας, ἀπὸ
δ' ὧ πάλιν ἐμοὶ βράχῃ ἤδη γένηται
Ερμ. ἐδοξε ταῦτα ὧ Πενίᾳ τῷ Διῷ. Πεν.
πύρρομα. καὶ ὑμεῖς ἢ ὧ Πόνε ἔστω σοφίᾳ
λοιπὴ, ἀπολαβεῖτέ μοι. ἔτος ἢ τάχα
οἶσάν με ἔστω ἀπολείψει, ἀγαθὴν σπουδὴν
ἐστω δ' ἀσκαλον ἔστω ἀρίστων, ἢ σπουδὴν ὑμῶν
μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος ἢ τῷ γνώμῃ
πέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς ἀσκή
σις πλάτων, πρὸ δ' ἐστω τῆς ἔστω πλάτων
ἐστω ἐστω, ἀλλοτρία ὑπολαμῶν

quare ne metu deterreamur. PAVPER. Hic nunc Argicida manu abducis? MER-
 CURIVS. Ad hunc Timonem, ad quem à Ioue su-
 ppetiasti. PAVPER. Hanc rursus Plutus
 Timonem? posteaquam ipsum ego malè ha-
 bitavi ob delicias suscepti commendans, quod
 curia & labori, stentum, multique precy-
 bus reddidi? Adeo nunc despicienda, iniuri-
 que vobis Paupertas edicor, ut hunc, qua-
 cumque unica erat possessio, per artem, iam exaltatum
 iura ad virtutem excultum, ut ille
 denuò susceperis, per contumeliam &
 contumaciam, illi manus iniecta, talem red-
 dideris, qualis erat diutius, mollem & igna-
 ram ac recordem, rursum mihi restituar, ut
 nibili factus erit & regeu' m' MER-
 CURIVS. Sic à Paupertas Ioui placitum est.
 PAVPER. Equidem aho: At vos Labor &
 Industria, reliquique consequimini me. Porro
 breui cognoscer, qualis in se fuerim.
 nunc relinquet, nempe adiutrix bonarum
 rerum, animarum doctrix, qua cum diu
 habuit commercium, sano corpore, &
 animo perseveravit, virilem artem
 & ad sese respiciens, superna auro
 alicuius alicuiusque sunt, existimant.

Ερμῆα πρῶτον τιμῆς ἡς ὑποδείκνυται
ἐκείνην ἐστὶ ὡς καὶ παλαιῶν, ἢ πρὸ βαλῆται
ἐκείνην εὐρο ἤκετε, αὐτοὶ ἐργάτῳ καὶ μηδὲ
ὄσον ἐσοχλήσαντες, ἀλλ' ἔχαιροντες
πῆμαροι πάντες οὗτοι. ἐγὼ γὰρ ὑμῶν
τίκα μάλα βαλὼν τοῖς βώλοισι ἐπὶ τοῖς
ποσσὶν ἐπείψω. Ερμ. μηδ' αὖτως ὡς Τίμων
ἐπὶ βαλῆς, ἔχαιρ' ἀνθρώπους ὄντας βαλῆται
καὶ ἐγὼ μὲν Ερμῆς εἰμι, ἔπος δ' ὁ Πλάτων
ἐπὶ ψεῖς ὁ Ζῶς, ἐπακέσας τῶν ὄχλων
ἐπὶ ἀγαθῇ τύχῃ δέχεσθαι τὸν ὄλγον, ἀπὸ
τοῦ πάντων. Τίμ. ἔνυμεις οἰμώξεσθε ἡδὴ, καὶ
θεοὶ ὄντες, ὡς φατέ πάντας γὰρ ἅμα ἔχαιρ'
ἔν' ἀνθρώπους μισῶ. τῆτονι δ' ἔν' τυφλῶ
τοῖς αἰῶσι, ἐπὶ τρεῖς μοι δοκῶ τῇ δικῇ
Πλάτ. ἀπὼμεν ὡς Ερμῇ πρὸς τῷ Διὶ
λαγχολῶν γὰρ ὁ ἀνθρώπος ἑμετέρῳ
δοκῶ. μὴ τι κακὸν ἀπέλθω ποσσὶν
Ερμ. μηδ' ἐν σκαλῶν ὡς Τίμων, ἀλλὰ τὸ
καὶ τὸ ἀχρεῖον ἔν' τραχὺ καταβαλῶν, πρὸς
τοῖς τῶ χεῖρε λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην
καλῶς πάλιν, ἔν' ἴατε Ἀθηναίων πρὸς
τοῖς ὑπερόρεσι τῶ ἀχαρίστων ἐκόντων μέντοι
τοῖς ἀνδραμονῶν. Τίμ. ἔν' ὑμῶν δέομαι
ἐπὶ

PLUTVS. Discedant isti, nos autem
maneamus. TIMON. Quanam estis ô scelesti
quid volentes huc misistis homini opera-
torcenarioque negotium exhibituri? ve-
ni haudquaquam late abibitis scelesti ve-
strum. Nam ego vos ilico glebis & sa-
lutaribus comminuam. MERCVRIVS. Ne-
quidquam, ô Timon, ne spero, neque enim so-
mnia mortales, verum etiam Mercurius, hic
est. Misit nos Iupiter, votum tuum exaudiri
facere, quod bene sperat, opes accipe, de-
cede à laboribus. TIMON. Atqui vos iam
conueritis, etiam si deus sitis, ut dicunt. Se-
dem odi pariter omnes cum deos cum homines.
Sed hunc caccabo, quisquis hic sit
mibi certum est in me impacto commu-
tere. PLVTVS. Abeamus per Iouem Mer-
curi, quandoquidem hic homo mihi videtur
non mediocriter insanire, ne malo quo-
dam accepto discedam. MERCVRIVS. Ne-
quid ferociter Timon, quin exue potius penam
istam ferocitatem, asperitatemque, ac mihi
obuium exipe bonam fortunam, rursus
in te esto, rursum Atheniensium princeps
esse facis ingratos istos solus ipse felices
facis. TIMON. Nihil mihi robis est opus, non
abest.

ἔγωγε μὲν καὶ τὸν Πάριον ἰσχυρὸν ἔειπα
ἀλλὰ δὴ δαήμεναι τὸν ἔμμενον
ἔμοι πλεονάζοντι Θ. Ερ. τίς ὦ
παιὶν θρώπῳ; τὸν γ' Φέρω Διὶ μάστιγι
θεάτε κρατερὸν τε. καὶ μὲν εἶπες, ἰὼ μίσαν-
θ' ἄρα πον μὲν εἶναι σε, τοσῶτα γὰρ αἰσίων
ἔργα πεποιθότα, μισῶθαι δ' ἐμὴν ἀμύ-
νην ὡς ἐπιμελόμενων σὲ τῶν θεῶν. τί ἄλλο
σοὶ μὲν ὦ Ερμῆ, καὶ τῷ Διὶ πλείσση χάρις
ἐπιμελείας, τῶτονι δ' ἐτὸν Πλῆγαν σὺ λυ-
πεύεις. Ερ. τί δ' ἤ; Τίμ. ὅτι καὶ παλαιὰ
ἔργων κακῶν μοι αἶπος ἔπος κατὰ πόλιν
ἔειπε παρὰ δ' ἄς, καὶ Πηλεΐδης ἐπαυγασ-
σάμενος ἐπεγείρας, ἔηδ' ὑπαθείας διαφθείρειν
καὶ Πηφθιονὸν Διοφρήνας, τέλος δ' αἶψα
καταλιπὼν, ἔτῳς ἀπίσῳς καὶ παρὰ σπῆ-
ραν βελτίσθ' ἐπὶ πένια πόνοις μετ' οἷς ἐσθλὰ
ἔργα τοῖς καταγομνάσαισι, καὶ μετ' ἀσκηθῆναι
καὶ παρήσας προσμιλῆσαι, τὰ δ' αὖτε
καὶ αἶσα κἀμνοντι παρῆχε, καὶ τ' πολλῶν ἐκ-
πῆν καὶ φρονεῖν ἐπαύδ' ὄνεν, ἐξ ὧν τ' ἐμὴ
ἐλπίδας ἀπαρτήσαι μοι τῆς θύμης, καὶ
ἐλπίσαι ὅς τις μὲν ὁ πλῆτος ὁ ἔμμος, ὃς ἔπειτα
καὶ ἐμὴν ἀπ' ὄντων, ἔπειτα σκεφάτης ἀνέβη.

[illegible]

δὲ καὶ τὸν ἑρμῆα, ὡς ἐκκλησιῶν
 ὁφθαλμοῖς; ἔτι θυρῆνος Ἰπιδυλάου
 ἡ δὲ λαοὶ θυώαιτ' αὐτὸν ἐρρωμένον
 τοῦτο ὑπὸ τὸ πόνων, τυχόντι τ' ἀγρὸν φιλο
 νως ἐπεργαζόμενον ἔδ' ἐν ὄρων τῶν ἐν
 κακῶν, ἱκανὰ καὶ Διὰρκῇ ἔχω τὰ ἄλφει
 τὸν τῆς οὐκ ἐλλῆς. ὥς παλίνδρομος
 Ἰπιδυλάου Ἑρμῆ, τὸ Πλῆτον ἀπαγαγὼν τῶν
 ἐμοὶ δ' ἐτῆτο ἱκανὸν λῦ, πάντας ἀνθρώπων
 ἡθῶν οὐκ ἐμῶζεν ποιεῖσθαι. Ἑρμ. μὴ δ' ἀμ
 ὦ γὰρ. ἔτι πάντες εἰσὶν Ἰπιδυλάου
 οὐκ ἐμῶζεν. ἀλλ' ἔτι τὰ ὀργίλα ταῦτα, καὶ
 Ἑρμῆ, καὶ τὸν Πλῆτον ὡς ἀλάβε. ἔτι
 ἀπὸ βλητὰ εἰσι τὰ δῶρα τὰ ὡς τὰ Διὰ
 Πλῆτ. βάλει ὡς Τίμων διανοησάμενος
 πρὸς σε, ἡ χαλεπαίνεις μοι λέγοιτι; Τί
 λέγῃ, μὴ μακρὰ μὲν τοι, μὴ δ' ἐμετὰ
 μίων, ὡς περ οἱ Ἰπιδυλάου ῥήτορες, ὡς
 καὶ γὰρ σε ὀλίγα λέγοντα, Διὰ τὸν Ἑ
 μῶν τυχόντι. Πλῆτ. ἐχρῆν μὲν τοι ἴσως
 μακρὰ εἰπῆν ἔτι πολλὰ ὑπὸ σε καὶ
 χορηγόντα. ὅμως δ' ὄρα, εἴ τι σε ὡς
 ἡδίκηκα, ὡς τῶν μὲν ἡδίστων ἀπάντων
 αὐτὸς σοι κατέστη, τιμῆς καὶ πρὸς σε

plebs irritata, neque concionator suffragiorum
autor, neque tyrannus intentus insidiis queat
eripere. Itaque iam validus effectus ob labo-
rem, dum hunc agellum grauiter exerceo, ne-
que quicquam eorum quæ sunt in ciuitate ma-
lorum aspicio, abundè magnum & sufficien-
tem victum mihi ligo suppeditat. Quare tu,
Mercuri, quam venisti viam remetiens, re-
curre, vnà tecum Plutum adducens ad Iouem.
Illud mihi sat fuerit, si effecerit, vt omnes
mortales ab ineunte ætate eiulent. MERCU-
RIVS. Nequaquam ô bone, neque enim omnes
ad eiulandum sunt commodi. Quin tu ira-
cunda pueriliâque ista missa face, ac Plutum
excipe, non sunt reiicienda munera, quæ à Ioue
proficiuntur. PLVTVS. Vin' Timon vt con-
tra te partes defendam meas, an grauitè feres
si quid dixerò? TIMON. Dico, ne multis ta-
men, neque cum proœmiis, quemadmodum per-
ditissimi isti solent Oratores. Sustinebo enim
te huius Mercurij gratia paucis dicentē. PLVT.
Atqui multis mihi potius erat dicendum, tot
nominibus abs te accusato. Attamen vide, num
qua in re te quemadmodū ais, læserim? qui qui-
dem dulcissimarū quarūcūq; rerū tibi extite-
rim autor, opifexq; autoritatis, primarij loci,

καὶ σεφάνων, καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς. πείβλε-
 πτος δ' ἐπὶ καὶ αἰοίδιμος δι' ἐμὲ ἦσθα, καὶ πει-
 σασθ' ἀσπας. εἰ δ' ἐπὶ χαλεπὸν ἐκ τῶν καλὰ-
 κων πέπονθας, ἀναίτιος ἐγώ σοι, μάλλον δ' ἐ-
 αὐτὸς ἡδίκημαι τῷτο ὑπόσχε, διότι με-
 τως ἀτίμως ὑπέβαλλες ἀνδράσι κατα-
 ράτοις, ἐπαμνῆσι, καὶ καταγοητεύσι, καὶ πάν-
 τα τρόπον ὀπιθελεύσῃ μοι. καὶ τό γε τελευ-
 τῶν ἐφησθα, ὡς περ δ' ἐδ' ὠκᾶς, τὸν ἀντίον
 ἢ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι πάντῃ τρόπῳ ἀπε-
 λαθεῖς ὑπόσχε, ὅτι κεφαλὴν ἐξωσθεῖς
 τῆς οἰκίας, ποιγὰρ ἔναι τὴν μαλακῆς χλα-
 μύδ' ὅ, ταύτῃ τῇ διφθέρῃ ἢ τιμιωτά-
 τη σοι Πενία περὶ τέθεικεν. ὥστε μάρτυς ὁ Ερ-
 μῆς ἔπασσι, πῶς ἰκέτ' αὖτον τὸν Δία μηδ' ἤκειν
 πῶρ' ἄσπε, ἔτ' ὡς δυσμενῶς μοι περσεν ηνε-
 γμένον. Ερμ. ἀλλὰ νῦν ὁρᾶς ὡς Πλῆτε, οἷος
 ἦσθα γεγνήσθαι; ὥστε θαρρῶν ξυνοδιὰ τριβε-
 αὐτῶ, καὶ σὺ μὲν σκάπτε, ὡς ἔχεις, σὺ ἢ τὴν θη-
 σαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικέλλῃ. ὑπὸ ἀκρόσεται
 γὰρ ἐμδοήσαντί σοι. Τίμ. πειστέον ὡς Ερμῆ,
 καὶ αὐθις πηλὸν ἔσται. τί γὰρ αὖ καὶ πά-
 ροι τις, ὅπῃ ταν οἱ θεοὶ βιάζονται; πᾶν ὅ-
 ρα γε, εἰς οἷά με πράγματι ἐμβαλεῖς

coronarium, aliarum item voluptatum. mea opera conspicuus eras, celebris & obseruandus. Caterum si quid molesti ab adulatoribus accidit, non mihi potes imputare, quin ipse magis abs te sum affectus contumelia, propterea quod me tam ignominiosè viris illis execrandis suppeditaris, qui te mirabantur, ac prestigiis dementabant, mihi que modis omnibus insidias struebant. Porro quod extremo loco dixisti, te à me proditum, desertumque fuisse, istud criminis in te possum re-
torquere, cum ipse sim modis omnibus à te reiectus, præceptisque exactus ex adibus. Vnde pro molli chlamyde sagum pelliceum istud charissima tibi paupertas circumposuit. Itaque testis est mihi hic Mercurius, quantopere Iouem orauerim, ne ad te venirem, aded hostiliter mihi aduersatum. MERCVRIVS. At nunc vides Plute, in cuiusmodi hominem sis commutatus. Proinde audacter cum illo consuetudinem iunge. Tu verò fode ita, vt facis. Tu interim thesaurum sub ligonem adducito. Audiet enim si tu accersueris. TIMON. Parendum est Mercuri, rursusque ditefcendum. Quid enim facias cum dii compellant? tamen vide, in quas turbas me miserum conicias,

τὸν κακοδαίμονα, ὃς ἄχριν υἱὸν δαιμονέ-
 σαπι διάγων, χρυσὸν ἄφνω πῶτον λή-
 ψομαι ἐδὲν ἀδικήσας, ἔτσιώτας φροντί-
 δας ἀναδέξομαι. Ερμ. ὑπόσῃθι ὦ Τίμων
 δὲ ἐμέ, καὶ εἰ χαλεπὸν τέτο. καὶ οὐκ οἶδόν ἐστιν,
 ὅπως οἱ κέλακες ἐκείνοι διαρράγῳσιν ὑπὸ
 τῷ φθόνῳ, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν αἰτίαν ἐς τὸν
 ἔρανον ἀναπήσομαι. Πλ. ὁ μὲν ἀπελήλυ-
 θεν, ὡς δοκεῖ. τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ
 τῶν πλεῶν, σὺ δὲ αὐτῷ πείμενε. ἀναπέμψω
 γάρ σοι τὸν θησαυρὸν ἀπελθὼν, μᾶλλον δὲ
 πάρε. σὲ φημι θησαυρὲ χρυσῷ, ὑπὸ ἀκ-
 σον Τίμωνι τέτω, καὶ πάραχε σε αὐτὸν ἀ-
 νελέσθαι. σκάπτε ὦ Τίμων βαθείας κατα-
 φέρων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποσέσομαι. Τίμ. ἄγε
 σὺ δὲ ἰκέλαι, υἱὸς μοι ὑπὲρ ῥῶσον σε αὐτὸν
 καὶ μὴ κάμης ἐκ τῷ βάθους τὸν θησαυρὸν ἐς
 τὰ μφανές προκαλεμένη. ὦ Ζεῦ πρέσβις, καὶ
 φίλοι κρύβαντες, καὶ Ερμῇ κερδῶε, πόθεν
 χρυσίον πῶτον ἤπρῳ ἀρταῶν τέστι; δεδι-
 γέν, μὴ ἀνθρακας εὕρω ἀνεχρόμενος. ἀλλὰ
 μὲν χρυσίον ἐστὶν ὑπὲρ σῆμον, ὑπὲρ ὕδρον,
 βαρὺ, καὶ πῶν πρὸς ψιν ὑπερήδισον. ὦ χρυ-
 σε, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς. αἰθόμενον

qui quidem cum ad hunc usque diem felicissime vixerim, tantum auri repente sum accepturus, nihil commeritus mali, tantumque curarum suscepturus. MERCVRIVS. Sustine Timon, mea gratia, tametsi graue est istuc, atque intolerandum, quo videlicet palpones illi pra inuidia rumpantur. Ego porro superata Aetna in coelum reuolauero. PLVTVS. Abiit ille quidem, sicut apparet, nam ex alarum remigio facio coniecturam. Tu vero hic opperire, siquidem digressus Thesaurum ad te transmittam, sed feri fortius. tibi loquor auri Thesauri, Timoni huic audiens esto, offerque temet eruendum. Fode, Timon, altius impingens. Caterum ego a vobis digredior. TIMON. Age iam, o ligo, nunc mihi tuas vires explica, neque defatigare, dum ex abdito Thesaurum in apertum euocaris. Hem prodigiorum autor Iupiter, amici Corybantes, ac lucrifer Mercuri, vnde nam auri tantum? Num somnium hoc est? Me tuo ne carbones reperturus sim experrectus. Atqui aurum profecto est insigne, fulvum, graue, & aspectu multo iucundissimum, Pulcherrima Aurum faustitas mortalibus. Quippe

γὰρ πῦρ ἄπερθε πρέπεις καὶ νύκτωρ καὶ
 μεθ' ἡμέραν. ἐλθέ ὦ φίλτατε καὶ ἐρασμιώ-
 τατε. ὦ Μίδα καὶ Κροῖστ, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς
 ἀναθήματα, ὡς εἰδέν ἄρα ἦτε πρὸς Τίμω-
 να καὶ τὸν Τίμωνος πλῆστον, ὦ γε εἰδὲ βασι-
 λείῃς ὁ Περσῶν ἵππος. ὦ δ' ἰκέλλα καὶ φιλάτη
 διφθέρα. ὑμᾶς μὲν τῷ Πανιτέτῳ ἀναθεῖ-
 ναι καλόν. αὐτὸς ἢ ἡδὴ πᾶσαν πριάμεν
 τὴν ἔχραπην, πυργίον οἴκοδομηοῦμεν
 ὑπὲρ τῆς θησαυρῶ μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδία.
 τὰ δ' αὐτὸν καὶ τὰ φρον δόποθανῶν ἔξιν μοι
 δοκῶ. δεδόχθω ἢ ταῦτα, ἐνενομοθετήσω
 πρὸς τὸν ἑπίλοιπον βίον, ἀμιξία πρὸς ἅ-
 παντας καὶ ἀγνωσία καὶ ὑπεροψία. φίλος ἢ
 ἢ ξένος, ἢ ἐταῖρος, ἢ ἐλέε βωμὸς, ὕθλος πο-
 λυς, καὶ τὸ οἰκῆμα δακρύοντα, ἢ ἐπικερῆσαι
 δεομένῳ, πρῶτα νομία καὶ κατάλυσις τῶν
 μονήρης ἢ ἢ δίαίτα, καθάπερ τοῖς λύκοις, καὶ
 φίλῳ εἰς Τίμων, οἱ ἢ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ
 καὶ ἑπίβουλοι, καὶ τὸ προσμιλῆσαι τινὶ
 αὐτῶν μίαισμα. καὶ εἴ τινα ἴδω μόνον, δόπο-
 φρὰς ἢ ἡμέρα, καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθί-
 νον ἢ χαλκῶν μηδὲν ἡμῖν ἀφ' ἐρέτωσαι,
 καὶ μήτε κήρυκα δεχώμεθα παρ' αὐτῶν,
 μήτε

quod ignis in morem ardes, noctesque & dies
renides. Ades ô mihi charissimum & deside-
ratissimum. ô Mida, Cræséque, ac munera
Delphico in templo dicata, vt nihil eratis, si
cum Timone, cûmque Timonis opibus consera-
mini, cui ne Persarum quidem Rex par est.
O ligo, sagum charissimum, vos quidem Pa-
ni huic reponere commodum. At ego quàm
maximè semotum mercatus agrum, turricu-
lâque seruandi auri gratia constructa, vni,
mihi assatim vixero, sepulchrum item inibi
mihi defuncto, parare est sententia. Hæc
igitur decreta sunt, placitâque in reliquum
vitæ, seiunctio, ignorantia, fastidium erga
mortales omnes. Porro amicus, hospes, soda-
lis, aut ara misericordiæ meræ iuga. Tum
commiserari lachrymantem, suppeditare e-
gentibus, iniquitas, ac morum subuersio: ac
vita solitaria mihi fit, qualis est lupis: vnus si-
bi amicus Timon, ceteri omnes hostes, & infi-
diarum machinatores. Cum horum quopiam
congregari, piaculum, aded vt si quem aspexero
duntaxat, insuspicatus sit ille dies. In summa,
non alio nobis babeatur loco quàm signa saxea,
ereâue, neq, fœcialem ab illis missum recipia-

μήτε σπονδαῖς σπενδόμεθα, ἡ ἐρημία δ' ὁ-
 ρος ἔστω πρὸς αὐτὰς. φυλέται δ' ἐκ Φρυ-
 γιῶν καὶ δημόται, καὶ ἡ πατρις αὐτῇ, ψυ-
 χρά καὶ ἀνωφελὴ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων αὐ-
 δρῶν φιλοτιμήματα, πλεῖτεται δ' ἢ Τίμων
 μόνος, καὶ ὑπερβορέται ἀπάντων, καὶ τρυφά-
 τω μόνῳ καὶ ἑαυτὸν, κατακρίας καὶ ἐ-
 παίνων φορτικῶν ἀπηλλαγμένος, καὶ θεοῖς
 θυέτω, καὶ βωχεῖτω, μόνος ἑαυτῷ γέιτων
 καὶ ὁμορος, ἐκσείων τ' ἄλλων, καὶ ἀπαξ ἑ-
 αυτὸν δεξιῶσαός τε δ' ἄχθω, καὶ δέη λυπο-
 γανεύειν, ἡ αὐτῷ σέφανον ἐπενεγκεῖν, ἔσθ' ὀνομα-
 μέν ἔστω ὁ μισάνθρωπος ἡδίστον. τὰ τρόπα δ'
 γνωρίσματα, δυσκολία καὶ τραχύτης καὶ
 σκαλιότης καὶ ὀργὴ καὶ ἀπανθρωπία· εἰ δ' ἐ-
 ναῖς ἴδοιμι ὡς περὶ διαφθειρόμενον ἐσθεν-
 νύσθαι κετ' ὄντα, πῆτι καὶ ἐλαίῳ κατα-
 σθεννύσθαι. ἔλεον ἵνα ἔχθρῳ ὁ ποταμός
 πρὸς φέρη, ὃ ἢ πᾶς χεῖρας ὀρέγων αἰτλα-
 βέος δέηται, ὡς εἶναι καὶ τὸν Ἰππὶ κεφαλῇ
 πίπτοντα, ὡς μηδ' ἀνακύψαι δυνήθει. ἔ-
 τω γὰρ αὐτῷ ἴστω ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσο-
 μο τ' νόμον Τίμων Εὐκρατίδης Κολυτίδης,
 ἔπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτός,
 εἶεν.

mus, neque fœdera feriamus. Solitudo terminus esto. Caterùm tribules, cognati, populares, postremò patria ipsa, frigida quædam & sterilia nomina, & insipientium virorum precia: solus Timon diues esto, despicat omnes, solus ipse secum oblectetur, liber ab assentationibus, & onerosis laudibus. Diis sacra faciat, epuletur solus, sibiipso vicinus, sibi particeps, excuriens sese ab aliis. Ac semel decretum esto, vt vnus seipsum commiter accipiat, si moriendum sit, aut necesse habeat sibiipso coronam admouere. Nullumque nomen sit dulcius quàm Misanthropi, id est, hominum osoria. Morum autem nota, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitas. Quod si quem conspexero incendio conflagrantem, obtestantem quo restinguam, pice oleoque restinguere: rursum si quem flumen undis abstulerit, usque manus porrigens imploret, vt retineatur, hunc quoque demerso propellere, ne possit emergere. hunc ad modum par pari relaturus est. Hanc legem Timon tulit Echecratides Colyttensis, & con-
cionis subscripsit suffragiis idem ille Timon.

εἶεν, ταῦτα ἡμῖν λεδόχθω, καὶ αὐδρικῶς ἐμ-
 μένωμεν αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ πρὶ πολλῆς αἰ-
 ἐποιοσάμην ἅπασι γνώριμά πως ταῦτα γε-
 νέσθω, διότι ὑπερπλεῖστω, ἀγχόνη γὰρ αὐτὸ
 πρὸς ἀγματοχόους αὐτοῖς, καὶ τοι τί τῆτο; φεῦ
 τῆ πόλεως, πανταχόθεν συντρέχει, κεκονιμέ-
 νοι καὶ πνέοντες, οὐκ εἶδα, ὅθεν ὅσφραινό-
 μενοι ἔρχουσι. πότερον ἔν ἐπὶ τὸ πάγον τῆ-
 πεν ἀναβάς ἀπελευώ αὐτὰς τοῖς λιθοῖς ἐξ
 ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμεναι, ἢ τὸ γε τοσούτην
 πρὸς ἀνομήσομεν εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαν-
 τες, ὥς πλέον αἰῶντο παρορώμενοι; τῆ π
 οἴμοι καὶ ἄμεινον ὥς δεχόμεθα ἤδη αὐ-
 τὰς, ὑποσάντες. φέρε ἴδω, τίς ὁ πρῶτος
 αὐτῶν ἔσθι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, ὁ
 πρῶτον ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸ βρό-
 χον, πίθας ἰλὺς παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμμε-
 κώς. ἀλλ' εὖ γε ἐποίησεν ἀφικόμενος, οἰμώ-
 ζετι γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γν. εὐκ ἐγὼ
 ἔλεγον, ὥς εὐκ ἀμελήσῃς Τίμων. Γ. ἀ-
 γασθὲ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων ὁμορ-
 φώτατε καὶ ἡδίστε καὶ συμποτικώτατε. τί
 νη καὶ σύ γε ὦ Γναθωνίδη. γυπῶν ἀπάντων
 βορώτατε, καὶ αὐθρόπων ὀπιτριπτότατε.

Age hac decreta sunt, & pro virili immoremur eis. Caterum magno emerim, ut id omnibus innotescat, quod opibus abundo. nam illa res illos praefocauerit. Sed quid illud? Hem quae trepidatio? vndique concurrunt, puluerulenti atque anhelii, haud scio, unde aurum odorati. Vtrum igitur hoc conscenso collo saxis eos abigo è sublimi deiaculans, an hac tantum in re legem violabimus, ut semel cum illis congrediamur, ut magis angantur, fastiditi, repulsi? Ita satius esse duco. Itaque subsistamus, quo illos excipiamus. Age prospiciam, primus eorum iste quis est? Nempe Gnatonides adulator, qui mihi nuper coenam petenti funem porrexit, cum apud me saepenumero solida delia vomuerit. Sed bene est quod ad me venit, nam primus omnium vapulabit. GNAT. Annon dixi Timonem virum bonum non neglecturos esse Deos? Salve Timon formosissime, iucundissime, conuiuator bellissime. TIMON. Scilicet & tu Gnatonides, vulturum omnium voracissime, & hominum perditissime,

Γν. αἰ Φιλοσκώμμων σύ γε, ἀλλὰ πῶς τὸ
 Συμπόσιον; ὡς καμνόν τί σοι ἄσμα τῶν νεοδι-
 δάκτων διθυράμβων ἢ κακομύζων. Τί καὶ
 μὲν ἐλεγείᾳ γε ἄσῃ μάλα πείπαθῶς,
 ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ. Γν. τί τῆτο; πάεις
 ὦ Τίμων; μαρτύρομαι, ὦ Ηρόκλης, ἰὲ ἰὲ,
 προκαλεῖμαι σε τραύματος εἰς Ἀρκιον πά-
 γον. Τί, καὶ μὲν αὖ γε μικρὸν Ἰπιδραδύνης,
 Φόνος τάχα προκεκλήσῃ με. Γν. μηδ' α-
 μῶς, ἀλλὰ σὺ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι,
 μικρὸν ἐπιπάσας ἔχρυσος, δ' ἦν ὡς γδ' ἰχθυ-
 μόν ἐστι τὸ φάρμακον. Τί, ἐπιμένεις; Γν. ἄ-
 πειμι, σὺ δ' ἐγὼ χαίρήσεις ἔτω σκαιὸς ἐκ
 χρεῖς ἔγνομαι. Τί, τίς ἔτις ἐστὶν ὁ προ-
 σίων, ὁ ἀκαφάλαυτος; Φιλιάδης, καλὰ
 κίων ἀπάντων ἐβδελυρώτατος, ἔτις ᾧ παρ
 ἐμῷ ἀγρὸν ὅλον λαβὼν, ἐκ τῇ θυγατρὶ προΐ-
 κα δ' ὅσοι τάλαντα μισθὸν τῷ ἐπαίνε, ὅποτε
 ἄσπαστάς με πάντων σιωπῶντων μόνος ὑπε-
 ρεπήνεσεν, ἐπομοσάμενος ὠδικώτερον εἶναι
 τὸ κύκνων, ἐπειδὴ νοσῶντα πρῶτον εἶδ' ἐμε
 καὶ προσῆλθον Ἰπικερίας δ' εὐόμενος, πλε-
 γὰς ὁ γυναῖς προσηνέτεινε. Φίλ. ὦ τῆς ἀ-
 κακοχρησίας, νῦν Τίμωνα γνωρίζετε; νῦν

GNAT. Semper tibi grata dicacitas. Sed ubi
compotamus? Nam nouam tibi adfero can-
tilenam, ex his, quos nuper didici, dithyrambis.

TIMON. Atqui elegos canes admodum mise-
rabiles, ab hoc doctus ligone. GNAT. Quid
istuc? feris, ô Timon? Attestor, ô Hercules, hei

hei in ius te voco apud Areopagitas, qui vulnus
dederis. TIMON. Atqui si cunctare paulisper,
mox cadis me reum ages. GNAT. Nequa-

quam, quin tu planè vulneri medere, pau-
lulo auri inperso. Mirum enim in modum
sanguinem sistit hoc remedium. TIMON.

Etiam manes? GNAT. Abeo. At tibi malè
sit, qui quidem ex viro commodo tam sauus
factus sis. TIMON. Quis hic est qui accedit,

recaluafter ille? Philiaides, assentatorum o-
mnium flagitiosissimus. Hic cùm à me solidum
acceperis fundum, tum filia in dotem talenta

duo, laudationis præmium, cùm me canentem
reliquis silentibus omnibus solus maiore in mo-
dum extulisset, deierās me vel oribus magis ca-

norum, ubi agrotātem antea vidit me, & adie-
ram oraturus ut mei curā ageret, plagas etiam
egregius ille vir impexit. PHIL. O impuden-

tiam, nunc demum Timonem agnoscitis? nunc
Gna-

Γναθωνίδης Φίλος καὶ συμπότης, τοιγαρὺν
 δίκωμα πέπονθεν ἔτος ἀχάριστος ὢν. ἡμεῖς
 οἱ πάλαι ξυνήθης καὶ ξυνέφηβοι, καὶ δη-
 μόται, ὅμως μετριάζομεν, ὥς μὴ ὀπιπῆδ' αὖν
 δοκῶμεν. χαῖρε ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως τὰς
 μιαιρῆς τέττας κόλακας φυλάξῃ, τὰς ὀπί-
 τῃς τραπέζης μόνον, τὰ ἄλλα δὲ κερδαίων
 ἔσθ' ἐν διαφέροντας ἐκ ἑτι πιστευτέα τῷ νῦν
 ἔσθ' ἐνί. πάντες ἀχάριστοι καὶ ποιηροί, ἐγὼ δὲ
 πάλαντόν σοι κερμίζων, ὥς ἔχοις πρὸς τὰ
 κατεπείγοντα χρῆσθαι, καθ' ὃδ' ὃν ἤδη πλε-
 σίον ἤκησαι, ὥς πλεστοῖς ὑπερμεγέθη ἵνα
 πλεστον, ἢ κω τοιγαρὺν ταῦτά σε νεχθῆσιν
 καὶ τοι σύ γε ἔτω σφόδρ' ὢν, ἔσθ' ἐν ἴσως τὸ παρ'
 ἐμῶ λόγων, ὅς καὶ τῷ Νέστορι τὸ δέον παραι-
 νέσθαι αὖ. Τί, ἔσθ' αὖ ταῦτα ὦ φιλιάδῃ, πλεῶν
 ἄλλα πρὸς σιθί, ὥς καὶ σὲ φιλοφρονήσωμαι
 τῇ δικέλλῃ. φι. ἄνθρωποι, κατέαγα τὰ κρα-
 νία ὑπὸ τῶ ἀχάρισι, διότι τὰ συμφέρον-
 τα ἐνεθῆεν αὐτόν. Τί, ἰδὲ τρίτ' ἔσθ' ὁ
 ῥήτωρ Δημέας προσέρχεται, ψήφισμα
 ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγρῆς ἡμέτερος
 εἶναι λέγων. ἔσθ' ἐκκαίδεκα παρ' ἐμῶ
 πάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσεις τῇ πό-
 λει,

Gnatonides amicus & conuiuia? enimuero habet ille digna se, quandoquidem immemor est atque ingratus. At nos qui iam olim conuiutores sumus, aequales ac populares, tamen modeste agimus, ne insilire videamur. Salue here, fac ut istos adulatores sacrilegos obserues, qui nusquam adsunt nisi in mensa, præterea à coruis nihil differunt. Neque posthac huius ætatis mortalium ulli fidendum est. Omnes ingrati, & scelesti. At ego cum tibi talentum adducerem, quo posses ad ea quæ velles uti, in via accepi, te summas quasdam opes esse nactum. Proinde accessi his de rebus admoniturus te, quanquam tibi forsitan me monitore nihil erat opus, viro nimirum adeo prudenti, ut Nestori ipsi, si necesse est, consilium dare queas. TIMON. Ita fiet Philiades, sed age, accede quo te ligone comiter accipiam. PHIL. Homines, confregit cranium hic ingratus, propterea quod eum ea quæ in rem illius erant, admonui. TIMON. Ecce tertius huc orator Demeas se recipit, tabulas dextra gestans, aitq, se mihi cognatum esse. Hic vna die de meo sedecim talenta ciuitati

λαι, καταδεδίκατο γὰρ, καὶ ἐδέδετο ἐκ δὲ
 δεδῶς, καὶ γὰρ ἐλεήσας ἐλυσιμέλει αὐτὸν, ἐ-
 πειδὴ πρῶτον ἔλαχε τῇ Ερεχθίδι Φυλῇ
 διανέμειν τὸ θεωρικόν, καὶ γὰρ προσήλθον
 αἰτῶν τὸ γινόμενον, ἐκ ἔφη γνωρίζειν πο-
 λίτῳ ὄντα με. Δημ. χαῖρε ὦ Τίμων, τὸ μέ-
 γα ὄφελος ἔχῃς, τὸ ἔρρισμα τῶν Ἀθηναίων,
 τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος. καὶ μὲν πάλαι σε
 ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος, καὶ αἱ βελαὶ ἀμ-
 φότεραι περικείμεναι, πρὸς πρὸν δὲ ἄκρουν τὸ
 ψήφισμα, ὃ ὑπέρσε γέγραφα. Επειδὴ
 Τίμων ὁ Εχεκρατίδης Κολυτῆδης, ἀνὴρ ἔ-
 μόνον καλὸς καὶ γαῖος, ἀλλὰ καὶ σοφὸς, ὡς
 οὐκ ἄλλος ἐν τῇ ἑλλάδι, ὡς γὰρ πάντα χρό-
 νον διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττειν τῇ πόλει,
 νενίκηκε δὲ πύξ καὶ πάλιν καὶ δρόμον ἐν
 ὀλύμπῳ μίᾳς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἄρματι,
 καὶ σιωρῇ διπλωτικῇ. Τίμ. ἀλλ' ἐδέεθ' ἐρω-
 ρησα πῶποτε εἰς ὀλυμπίαν. Δη. τί ἔν; θεω-
 ρήσῃς ὕστερον. τὰ ποιεῖται δὲ πολλὰ προσκεί-
 ομαι ἄμεινον. καὶ ἠρίστευσε ἤ ὑπὲρ τῆς πόλεως
 πέρυσι πρὸς Ἀχαρνέας, καὶ κατέκρυψε
 πελοποννησίων δύο μοίρας. Τί. πῶς; Διό-
 γαρ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα, ἐδὲ παρεγράφειν
 ἐν τῷ

uitati dependit, nam damnatus erat, ac victus. at cum soluendo non esset, ego misertus illum redemi. Porro cum illi forte obuenisset, ut Erechtheidi tribui distribueret avarium, atque ego audiens id quod ad me redibat, poscerem, negabat se ciuem nosse me. DEM. Salue Timon, precipuum generis tui presidium, sulcimentum Atheniensium, propugnaculum Gracie. Profecto iam dudum te populus frequens, & vtraque curia opperitur. Sed prius decretum audi, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Echecratida filius, Colyttensis, vir non modo probus & integer, verum etiam sapiens, quantum alius in Gracia nemo, nunquam per omnem vitam destitit optime de Republica mereri, vicit autem in Olympicis pugil & lucta cursuq; die eodem, ad hac solenni quadriga, equestriq; certamine. TIMON. At ego ne spectator quidem vnquam in Olympicis sedi. DEMEA. Quid tum? spectabis posthac. sed ista communia addi satius est. Tum anno superiore apud Archarnenses pro Republica fortissime se gessit, & Peloponensium duas acies concidit. TIMON. Qua ratione? Quippe qui nec vnquam arma gesserim, neq; vnquam militia dederim

ἐν τῷ καταλόγῳ. Δη. μέτρια τὰ πρὸς αὐ-
 τὰ λέγεις. ἡμεῖς δ' ἐσχαρῆσαι αὐτὸν εἶημεν ἀ-
 μνημονεῖτες. ἐπὶ ᾧ ψηφίσματα χράσων,
 καὶ συμβεβλῶων ἐσπρατηγῶν, ἔμικρά ὡ-
 φέλῃσε τὴ πόλιν. ὅτι τέτοις ἅπασιν δέδο-
 κται τῇ βελῇ καὶ τῷ δῆμῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ
 κατὰ φυλὰς, ἐπὶ τοῖς δήμοις ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ
 πᾶσι, χρυσουῦ ἀναστήσαι τὸ Τίμωνα πρὸς
 τὴν Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀκροπόλει, κεραικὸν ἐν τῇ
 δεξιᾷ ἔχοντα, ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ,
 ἐσεφαιῶσαι αὐτὸν χρυσῆς σεφάνης ἐπὶ αὐ-
 τῷ ἀνακηρυχθῆναι τὰς σεφάνης σήμερον
 Διονυσίοις τραγωδοῖς καὶ χοροῖς ἀχθῆναι γὰρ
 οὐδ' αὐτὸν δεῖ σήμερον τὰ Διονύσια. εἶπε τῷ
 γράμῳ Δημέας ὁ ῥήτωρ συγγενὴς αὐτῷ,
 ἀγχιστεὺς, καὶ μαθητὴς αὐτῷ ὢν. καὶ γὰρ
 ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων. καὶ τὰ ἄλλα πάν-
 τα ὅποια αὐτὸς ἐθέλοι. ταῦτά μιν ἔν σοι τὸ ψη-
 φισμα. ἐγὼ δ' ἐσσι καὶ τὸν ἕον ἐβεβλόμην
 ἀγαγεῖν πρὸς σε, ὃν ὅτι τῷ σῷ ὀνόματι
 Τίμωνα ὀνόμακα. Τίμ. πῶς ὦ Δημέα,
 ὅς ἐδ' ἐγεγάμηκας, ὅσα γε ἐμᾶς εἰδέναι;
 Δη. ἀλλὰ γαμῶ, ἡ δὲ διδῶ θεὸς ἐς νέωτα, καὶ
 τὸ γνηθισόμενον, ἄρρεν γὰρ ἔσαι, Τίμωνα
 ἡδὲ

dederim nomen. DEMEA. Modestè equidem de te ipso loqueris, nos tamen ingrati futuri sumus, nisi meminerimus. Præterea scribendis plebiscitis, & in consultationibus, & in administrandis bellis non mediocrem vtilitatem attulit Reipublica. His de causis omnibus visum est, curia, plebi, magistratibus tributim, plebeiis singulatim, communiter vniuersis, aureum statuere Timonem iuxta Palladem in arce, fulmen dextra tenentem, radiis tempora ambientibus, utq; septem aureis coronis coronetur, & promulgari coronas hodie Dionysiis tragædis nouis. Agi enim per eum oportet hodie Dionysia. Dixit hoc suffragium Demeas orator, propterea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam & orator optimus Timon, præterea quicquid voluerit. Hoc igitur tibi suffragium, sed vtinam & filium meum ad te pariter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellauit. TIMON. Qui potes Demea, cum ne uxorem quidem duxeris vnquam, quantum nobis scire licuit? DEME. At ducam, nouo ineunte anno, si Deus permiserit, quodque erit natum (erit autem masculus) Timonem

nun-

ἤδη καλῶ. Τίμ. ἔκ οἷδ' αἰ γαμήσεις ἔτι ὦ
 ἕτος, τηλικαύτῳ παρ' ἐμῶ πληγὴν λαμ-
 βάων. Δη. οἴμοι, τί τῆτο, τυραννίδι Τίμων
 Ἰπικχεῖς, ἔ τύπῃς τὰς ἐλπίδας, ἔ κα-
 θαρῶς ἐλπίθερος, ἔδ' ἀσπὺς ὦν, ἀλλὰ δ' ὥσπερ
 ἐν τάχει τὴν δίκην, τά πε ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν
 ἀκρόπολιν ἐσέπρησας. Τί. ἀλλ' ὅκ ἐμπέ-
 πρησται ὦ μιαρὲ ἢ ἀκρόπολις, ὥς δ' ἦλος εἰ
 συκοφαντῶν. Δη. ἀλλὰ καὶ πλεῖστες. Ἦ ὅπι
 ἀδόξομον διορύξας. Τί. ἔ διώρυκ' ἔδ' ἕτος,
 ὥς ἀπίθανά σε ἔ ταῦτα Δη. διορυχθήσε'
 μὲν ὕστερον. ἤδη ἢ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἔχεις.
 Τί. ἔκ' ἐν καὶ ἄλλῳ λάμβανε. Δη. οἴμοι τὸ
 μετέφρενον. Τί. μὴ κέκρυχθι. κατοιίσω γάρ
 σοι καὶ τρίτῳ, ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν
 πάθοιμι, δύο μὲν Λακεδαιμονίων μοίρας
 κατὰ ψας ἀνοπλῶ, ἐν δ' ἑμιαρὸν αὐ-
 τρώπιον μὴ ἴσθι τρίψας. μάτῳ γὰρ αὐτὴν
 καὶ νενικηκὼς ὀλύμπια πύξ ἔ πάλην. ἀλλὰ
 τί τῆτο; ἔ Θρασυκλῆς ὁ φιλόσοφος
 ἕτος ἐστίν; ἔ μὲν ἔν' ἄλλος, ὅκ πετάσας γέν' ἢ
 πώγωνα, ἔ τὰς ὀφρὺς ἀνατείνας, ἢ βρεν-
 θυόμενός ῃ πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, πῆλιν ὄρε
 βιλέπων, ἀνασσοθήμενος ἢ ἴσθι τῷ μετώ-

nuncupabo. TIMON. An uxorem tu sis ducturus equidem haud scio, tanta à me plaga accepta. DEMEA. Hei mihi. Quid hoc est rei? Tyrannidem Timon occupas, pulsasq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus planè, nec ciuis? verùm propediem pœnas daturus, cum alijs nominibus, tum quod incenderis arcem. TIMON. Atqui non conflagrauit arx scelestæ. Proinde apertè calumniaris. DEMEA. Sed & diues es, posticum (arcis Atheniensis) perfodiens. TIMON. Neq; hoc perfossum est, vnde ne hac quidem probabiliter abs te dicuntur. DEMEA. Verùm effodietur posthac, sed tu interim omnia quæ in ea condita, possides. TIMON. Alteram itaq; plagam accipe. DEMEA. Hei scapulis meis. TIMON. Ne vociferare, alioqui & tertiam tibi illidam. Etenim res planè ridicula mihi acciderit, si, cum inermis duas Lacedæmoniorum acies fuderim, vnum scelestum hominem non protriuero. Tum frustra vicerim in Olympiis, & pugil & palastrites. Sed quid hoc? an non philosophus Thrasycles hic est? Profectò ipse est, promissa barba, erectisq; superciliis, & magnum quiddam secum murmurans accedit, Titanicum obtuens, casariam per scapulas fluentè ventilans,
alter

πω κόμην, Αὐτοβόρεας τις ἢ Τρίτων, οἷος ὁ
 Ζεῦξίς ἐγραφεν. ἔπος ὁ τὸ χῆμα βραλῆς,
 καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα, καὶ σωφρονικὸς τὴν
 ἀναβολὴν, ἔωθεν μυρία ὅσα παρὶ δρετῆς
 διεξιῶν, καὶ τῇ δ' οὐκ ἡ χαίροντων κατηγορῶν,
 καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαμνῶν. ἐπεὶ δὲ λισσάμενος
 ἀφίκετο ἴππῃ τὸ δειπνον, καὶ ὁ παῖς μετὰ
 λίσσῃ τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ (τῷ ζωροτί-
 ρῳ δὲ χαίρει μάλιστα) καθὰ περ τὸ λήθης
 ὕδωρ ἐκ πῶν, ἐναντιώτατα ἴππῃ δ' εἰκνυται
 τοῖς ἐωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις, παρπαύζων
 ὥσπερ ἐκ πῆνος τὰ ὄψια, καὶ τὸ πλεονέκτον πα-
 ραγκωνιζόμενος, καρύκης τὸ γέρον ἀνά-
 πλεως, κυωηδὲν ἐμφορᾶμεν ὅ, ἴππεκυν-
 φῶς, καθὰ περ ἐν τῇ λοπάσι τὴν δρετὴν ὀρή-
 σειν παρὰ δ' οὐκ ὦν, ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ
 λιχανῷ ἀποσμήχων, ὥς μὴ δὲ ὀλίγον τῷ
 μητιώτῃ καὶ ἀλίποι, μεμψίμοιρος αἰεὶ ὥς
 τὸ πλεονέκτον ὅλον, ἢ τὸ σὺν μόνος τῇ ἄλλῃ
 λάβοι, ὅτι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφε-
 λος. μέγιστος καὶ πάροις, ὅς κ' ἄχρῃς ὠδῆς
 καὶ ὀρχηστῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 καὶ ὀργῆς παρὰ πῶν. καὶ λόγοι πολλοὶ ἴππῃ
 τῇ κύλικι, τὸ περ δὲ ἐμάλιστα παρὶ σωφρο-
 σῶν

alter quidam Boreas aut Triton , quales eos Zeuxis depinxit. Hic sedatum oris habitum præ se ferens , incesſu moderatus , amictu modestus , mane mirum quàm multa de virtute differit , damnans eos , qui voluptate capiuntur , & frugalitatem laudans : at vbi lotus devenit ad cœnam , puerq; ingentem illi calicem porrexit (meraciore autem maximè gaudet) perinde vt Lethes aquam ebibens , à diluculariis illis disputationibus diuersissima quæ sunt exhibet , dum milui instar præripit obsonia , & proximum cubito opposito arcens , mento interim condimentis oppleto , dum canum ritu ingurgitat , prono incumbens corpore , perinde atque in patinis virtutem inuenturum sese speret , dùmque vsque adedò diligenter catinos extergit indice digito , vt ne paululum quidem reliquiarum sinat adherere , nunquam non querulus , tanquam deterior partem acceperit , vel si totam placentam , aut suam solus omnium accipit , qui quidem edacitatis & insatiabilitatis est fructus. remulentus , vinoq; bacchatus , non ad cantum modo , saltationemq; , verùm ad conuicium vsq; ad iracundiam. Adhæc multus inter pocula sermo (tum enim vel maximè) de temperan-

σωής καὶ κοσμιότητι Θ, καὶ ταῦτά Φησι,
 ἤδη ὑπὸ τῶ ἀκράτε πονήρως ἔχων, καὶ ὑπο-
 τραυλίζων γελοῖος. εἶπα ἔμετ Θ Ἰπὶ τέ-
 τοις, καὶ τὸ πελιδνόν, ἀράμενοί τινες ἐκ-
 φέρουσι αὐτὸν ἐκ τῆ συμποσίε. πολλὰ ἀλλὰ
 καὶ νήφων, ἔδ' ἐνὶ τῇ περὶ πρῶτων τῶν
 σείειν αὐτὸν ψόσματος ἕνεκα, ἢ θρασυτητος
 ἢ φιλαργυρίας. ἀλλὰ καὶ κολλάων ἐστὶ τὰ
 περὶ ταῦτα, καὶ Ἰπιορκεῖ περὶ χειρότατα, καὶ ἡ
 γοητεία περὶ γεῖται, καὶ ἡ αἰμαχυντία πα-
 ρομαρτεῖ. καὶ ὅλως πάνσοφον τὸ χεῖμα, καὶ
 πανήλαχόν ἐστιν ἀκριβές, καὶ ποικίλως ἐντελές.
 οἰμῶξ ἐπὶ τοιγαρὶν ἐκείνους μακρὰν χρευστὸς ὦν.
 τί τῶν; παπαί, χρόνιος ἡμῖν θρασυκλῆς.
 Θρα. καὶ τῶν ταῦτά ω Τίμων τοῖς πολλοῖς τέ-
 τοις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ τὸ πλεῖστον σοὶ πρὶν
 ποτε, δεγνέμεν καὶ χρυσίον ἐδέειπνον πολυ-
 πελῶν ἐλπίδι σιωδεδραμήκασιν, πολλὰ τὰ
 κολακείαν Ἰπιδείξαντες πρὸς αὐτὸν οἷον
 σε ἀπλοῖκόν, ἐπὶ τῶν ὄντων κοινῶν γέν. οἷός σε γὰρ
 ὥς μάλα μὲν ἐμοὶ δέειπνον ἰκακόν, ὅψον δ' ἐ-
 ἡδιστον θυμόν ἢ κάρδαμον, ἢ εἶποτε τευ-
 φώλω ὀλίγον τῶ ἀλῶν. ποτὸν γὰρ ἢ ἐννεάκρο-
 νος, ὁ δ' ἐπείδων ἔτ' Θ, ἢς βέλει πορφυ-
 ρείδος

tia, sobrietatēque : atque ista quidem loquitur, cū iam à mero malè affectus & balburit ridicule. Deinde accedit vomitus. Postremò sublatum eum de conuiuio efferunt aliqui. quanquam alioqui ne sobrius quidem ulli primariorum cesserit vel mendacio vel confidentia, vel auaritia. Quin inter assentatores primas tenet, peierat promptissimè, anteit impostura, comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddam spectaculum est omni ex parte exactum, varièque absolutum, proinde non eiulabit clarius videlicet, cū sit modestus. Quid hoc? papa, tandem nobis Thrasyclus? THRA. Non hoc animo ad te venio, Timon, quo plerique isti, qui nimirum opes admirati tuas, argenti, auri, opiparorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multāque assentatione deliniunt te, hominem videlicet simplicem, facilēque impartientem id quod adest. Siquidem haud ignoras offam mihi in cœnam sufficientem esse, tum obsonium suauissimum, cape aut nasturcium, aut si quando delicier, pusillum salis. Porro potum fons Athenis nouem saliens venis, suppeditat. Tum pallium hoc quauis

εἰδ' ὅτι ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ ἔσθ' ἐν
 τιμιώτερον ἢ ἐν πῶς αἰγιαλοῖς ψυφίδων
 μοι δοκεῖ. σὺ ἢ αὐτὸ χάριν ἐσάλλω, ὥς μὴ
 διαφθείρῃ σε τὸ κάκιστον τῶτο ἐσθ' ἐπιβυλό-
 πτετον κτῆμα ὁ πλεῖστος, ὁ πολλοῖς πλάκας
 αἴτιος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγνημένος. εἰ
 γὰρ μοι πείθοιο, μάλιστ' ὅλον εἰς τὴν θά-
 λατταν ἐμβαλεῖς αὐτὸν, ἔσθ' ἐν ἀναγκαῖον
 αὐδρὶ ἀγαθῷ ὄντα, ἐπὶ φιλοσοφίας πλε-
 τον ὁρᾶν διωαμένω. μὴ μέντοι ἐς βάθος ὠ-
 γαθῆ, ἀλλὰ ὅσον ἐς βυβῶνας ἐπεμβας ὀλί-
 γον περὶ τῆς κυματώδους γῆς, ἐμὲ ὁρῶντος
 μόνον. εἰ καὶ μὴ τῶτο βύλει, σὺ ἢ ἄλλον τρόπον
 ἀμείνω καὶ τάχος ἐκφόρησον αὐτὸν ἐκ τῆς
 οἰκίας, καὶ μηδ' ὁβολὸν αὐτῷ ἀνῆς, διαδι-
 δῆς ἅπασιν πῶς δεομένοις. ὦ μὲν, πέντε δρα-
 χμας, ὦ ἢ μνᾶν, ὦ ἢ τάλαντον. εἰ δ' ἐλθὲς φι-
 λόσοφος εἴη, διμοιρίαν ἢ τριμορίαν φέρεσθαι
 δίκαιος. ἐμοὶ, δ' ἐκαί τοι ἔκ ἐμαυτοῦ χάριν
 αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐταίρων τοῖς
 δεομένοις, ἱκανὸν εἰ ταύτῃ τὴν πῆραν ἐμ-
 πλήσας πρῶτοις, ἔσθ' ὅλως δύο μεδί-
 μνας χωρεῖσιν αἰγνηπικῆς. ὀλιγαρκὴ ἢ καὶ
 μέτρεον χρῆσθαι τὴν φιλοσοφοῦντα, καὶ
 μηδ' ἐν

purpura potius. Nam aurum nihilo magis apud me in precio est, quàm calculi, qui sunt in littoribus. Sed tua ipsius gratia huc me contuli, ut ne te subuerterit pessima ista atque insidiosissima res, opulentia, quippe quæ multis sæpenumero immedicabilium malorum extiterit caussa. Etenim si me audies, maximam opes vniuersas in mare precipitabis, utpotè quibus nihil sit opus bono viro, quique philosophia possit opes perspicere. Ne tamen in altum ô bone, sed fermè ad pubem vsque ingressus paulò ultra solum fluctibus opertum, me quidem vno spectante. Quod si hoc non videretur igitur eas potiore via ex adibus excito, ac ne obolum quidem tibi facias reliquum, videlicet largiens iis, quicunque opus habent: huic quinque drachmas, illi minam, alij talentum. Si verò quis philosophus fuerit, duplicem aut triplam portionem ferre dignus est. Quanquam hoc quidem mihi non mea ipsius gratia peto, sed quo amicis, si qui egebunt, donem: sat est si modò peram hanc largitione tua expleueris, ne duos quidem modios Aegineticos capientem. Nam paucis contentum, modestumq; conuenit esse eum qui philosophatur,

μηδ' ἐν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν. Τίμ. ἐπα-
 νῶ ταῦτά σ' ὡς ὁ Θερασύκλεις. πρὸ γοῦν τῆς
 πῆρας εἰδοκεῖ, φέρε σσι τὴν κεφαλὴν
 ἐμωλήσω κενδύλων, Ἰππμετρήσας τῇ δι-
 κέλλῃ. Θερασ. ὦ δημοκρατία, καὶ νόμοι,
 παύομεθα ὑπὸ τῷ καταράτῃ ἐν ἐλπί-
 ρα τῇ πόλει. Τίμ. τί ἀγρυπνακτῆς ὦ γὰρ
 Θερασύκλεις; μῶν πῶς ἀκέκρυσμαί σε; καὶ
 μὲν ἐπεμβαλὼ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον
 τίτταρας, ἀλλὰ τί τῷ; πολλοὶ ξυνέρχον).
 Βλεψίας ἐκείνος, καὶ Δάχης καὶ Γνίφων,
 ὅλως τὸ σὺνταγμα τῶν οἰμωζομένων. ὥς
 τε τίς κ' Ἰππὶ τὴν πέτραν ταύτῃ ἀνελθὼν,
 τὴν μὲν δ' ἵκελλαν ὀλίγον ἀναπαύω, πάλ-
 λαι πεπονηκῶν; αὐτὸς δ' ὅτι πλείους
 λίθους ξυμφορήσας, Ἰππυχалаζῶ πόρρω-
 θεν αὐτούς; Βλέψ. μὴ βάλλε ὦ Τίμων, ἄ-
 πιμεν. Τίμ. ἀλλ' οὐκ ἀναιμωτὶ γὰρ
 ὑμεῖς, ἔδ' ἐάν τις τραυ-
 μάτων.

ΔΙΚΗ

neque quicquam vltra peram cogitare. TIMON. Equidem ista, quæ dicis, probo Thrasycles, ergo si videtur, priusquam peram expleam, age tibi caput opplebo tuberibus, posteaquam ligone sum mensus. THRA. O libertas, ô leges, pulsamur ab impurissimo libera in ciuitate? TIMON. Quid stomacharis ô bone Thrasycles? num te defraudaui? Atqui adiciam vltra mensuram Chanices quatuor. sed quid hoc negotij? Complures simul adueniunt, Blepsias ille, & Laches, & Gniphon, breuiter agmen eorum qui vapulabunt. Itaque quin ego in rupem hanc conscendo, ac ligonem quidem paulisper interquiescere sino, dudum fatigatum? Ipse verò plurimis congestus saxis, procul eos lapidum grandine peto. BLEP. Ne iace, ô Timon, abimus enim. TIMON. At vos quidem nec citra sanguinem, nec absq; vulneribus.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝ- ΤΩΝ.

Επὶ ἄρχοντι Ὁ Αριστάρχης φαληρέως, Πυανεψιδῶνος ἐβδόμη ἰσταμένῃ, γραφὴν ἔθετο τὸ Σίγμα πρὸς τὸ Ταύθ' ἵπτι τῶν ἐπὶ αὐτῷ Φωνήεντων, βίας ὑπὸ ἀρχόντων, καὶ ἀρπαγῆς, ἀφ' ἧς εἶδαι λέγον πάντων τῶν ἐν διπλῷ Ταύθ' ἐκφερομένων.

Μέχρι μὲν, ὦ Φωνήεντα δικασταί, ὀλίγα ἡδὲ κῆρυξ ὑπὸ τετρατῆς Ταύθ', καταχρωμένῃ τοῖς ἐμοῖς, καὶ κατὰ ῥοντος εἶδαι μὴ δεῖ, ὅτι βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην. καὶ παρήκχον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος ὡς ἴστε μεφυλάσσοντα πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τὰς ἄλλας συλλαβάς. ἐπεὶ δ' ἐς τοσούτον ἤκει πλεονεξίας, καὶ ἀνοίας, ὥς ἐφ' οἷς ἡσύχασα πολλάκις σὺν ἀγαπῶν, ἡδὲ καὶ πλείω προσβιάζεσθαι, ἀναγκαίως αὐτὸ ἐβόησεν ὡς πᾶσι τοῖς ἀμφοτέρωθεν εἰδῶσιν ὑμῖν. θεός δ' ἐστὶν μικρόν με ἵπτι τοῖς δόποθ' ὀλίψως ἐπέρχεται τῆς ἐμαυτῆς. τοῖς γὰρ προσπεπραγμένοις αἰεὶ ἢ μεῖζον προστιθέν, ἄρδ' ἔγωγε τῆς οἰκείας δόποθ' ὀλίψει χάρας,

IUDICIUM VO-
CALIVM.

IMPERANTE Aristarcho Phalereo, septima
Octobris, actionem instituit Sigma aduersus
Tau, constitutis iudicibus septem Vocalibus, de
vi & rapina, spoliari se dicens omnibus illis vo-
cibus, qua duplici Tau proferri solent.

HACTENVS quidem, ô Iudices Vocales,
non admodū graui iniuria adfectus ab hoc
Tā, quod meis rebus abutebatur, & inde au-
ferebat, vnde minimè conueniebat, quod qui-
dem damnum non grauiter tuli, nonnulla et-
iam qua dicebantur, audiuisse me dissimula-
bam propter modestiam, quam vos ipsi nostis
me seruare, cum erga vos, tum erga alias sylla-
bas. Postquam verò ad tantam auaritiam & a-
mentiam peruenit, vt nō modò non sit contentum
iis, qua ego saepe dissimulaui, verum iam maio-
rem vim inferat, ipsa me necessitas cogit, vt ac-
cusem apud vos qui vtramq; nostrum nouistis.
Non aut exiguus metus propter istam miseriam
me inuasit. Nam cum prioribus iniuriis maio-
res semper addat, prorsus me è domestica sede

χώρας, ὡς ὀλίγα δ' εἶν' ἡσυχίαν ἀγαθόν τε,
 μηδ' ἐν γράμμασιν ἀρεθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ
 δ' ἐκείῳ τῷ φόβῳ, δίκασθον ἔν' ὑμᾶς, οἱ
 δικάζετε νῦν, ἀλλὰ ἔτι λοιπὰ γράμμα-
 τα τῆς πείρας ἔχειν τινὰ φυλακῆν. εἰ γάρ
 ἐξέσαι πῶς βυλομένοις δὲ τῆς κατ' αὐτὰ
 τάξεως εἰς ἀλλοτρίαν βιάζεσθαι, ἔτι τοῦ ἐπι-
 τρέψετε ὑμεῖς, ὧν χωρὶς ἔσθ' ἐν καθόλου τι
 γράφεται, ἔχοντι τίναν τρόπον αἱ συντάξεις
 τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐπέχθη τὰ κατ' ἀρχαίς
 ἔχουσιν. ἀλλ' ἔτι ὑμᾶς οἶμαι ποτε εἰς τοσού-
 τον ἀμελείας τε καὶ παροργιστοῦς ἦξειν, ὥς ἐ-
 πιτρέψαι τινὰ μὴ δίκασθαι· ἔτι εἰ καθυφί-
 σιτε τ' ἀγῶνα ὑμεῖς, ἐμοὶ πῶς λαίπλειον ἐστὶ
 ἀδικημένῳ, ὡς εἴτε καὶ τ' ἄλλων ἀνεκώπησαν
 τί τε αἱ τόλμαι, ὅς τις δεχαιμένων πῶς λα-
 νομεῖν. καὶ σὺ αὖ ἐπλέμει μέχρι νῦν τὸ
 λάμβδον, τοῦ ρῶ, δις μφισθητὲν πρὸς τῆς
 κιστήρεως, καὶ κεφαλαλγίας. ἔτι τὸ Γάμ-
 μα τῷ Κάπῳ ἀσυνγινώσκον, καὶ ἐς χεῖρας
 μικρὰ δ' εἶν' ἤρχετο πολλάκις ἐν τῷ κναφείῳ
 ὑπὲρ γναφάλων. ἐπέπαυτο γὰρ ἔτι πρὸς τὸ
 λάμβδον μαχόμενον τὸ Μόγισ ἀφαιρέμε-
 νον αὐτῷ, καὶ μάλιστα πῶς κλέπτον. καὶ τὰ
 λοιπὰ

expellet, ita vt parum iam absit, dum ego ista
 dissimulo, quin ne inter litteras quidem am-
 plius numerer, & in simili quodam verber me-
 tu. Est itaque equum non modò vos iudices,
 sed omnes etiam reliquas litteras huius doli cu-
 ram gerere. Nam si, vt libet vnicuique, lice-
 bit è suo ordine in alium violenter irrumperere,
 idq; vos, sine quibus nihil omninò scribitur,
 permiseritis, non video quomodo sua quique
 ordines iura, iuxta quæ à principio constitutæ
 sunt, tuebuntur. Sed non existimo vos vnquam
 ad tantam incuriam vel negligentiam peruen-
 turos, vt ea seratis, quæ cum æquo & iure pu-
 gnant. Et vt vos certamen omiseritis, tamen
 mihi qui iniuria affectus sum, negligendum
 non erit. Atque vtinam aliarum quoque li-
 terarum audacia ab initio statim, cum cœpe-
 runt contra leges delinquere, esset repressa, ne-
 que enim litigaret ad hunc vsq; diem Λάμβδα
 cum Ρω disceptans de voce νίοςνης & νεφ-
 λάλυια. Neq; etiam Γάμμα cum Κάππα certa-
 men haberet, neque tam sapè ad manus pro-
 pè venissent in συλλονια de dictionibus νναφείω
 & γνάφω disceptantes. Quin cessasset etiam
 hoc Γάμμα & Λάμβδα contendere, dictionem
 Μόγισ illi surripienti, imò suffuranti. Adeoque

λοιπαὶ αὖθ' ἡρέμει συγχύσεως ἄρχεσθαι
 ὡς θανόμεν· καλὸν γ' ἕκαστον μένειν ἐφ' ἧς
 πετύχηκε τάξεως. τὸ δ' ὑπερβαίνειν ἐς ἄμην
 χρεὴ, λυοντός ἐστι τὸ δίκαιον. καὶ ὅγε πρῶτος
 ἡμῖν τὰς νόμους τέττας Διὰ τυπώσας, εἴτε
 Κάδμου ὀνησιώτης, εἴτε Παλαμήδης ὁ
 Ναυπλῆς, καὶ Σιμωνίδης ὃ ἐνίοι προσέπλεον
 τὴν προμήθειαν ταύτην, καὶ τῇ τάξει μόνον,
 καθ' ἣν αἱ προεδρεῖαι βεβασιεύονται διώ-
 ρισται, τί πρῶτον ἔσαι ἢ δέτερον, ἀλλὰ καὶ
 ποιότητας, ὥς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ δυνά-
 μεις συνείδον, καὶ ἡμῖν μὲν, ὡς δικαστῇ, τὴν
 μείζω δεδῶκασε τιμὴν, ὅτι καθ' αὐτὰ
 δυνάσας φθέγγεσθαι ἡμιφώνοις, τ' ἐφε-
 ξῆς, ὅτι προεδήκης εἰς τὸ ἀκροῦσθαι δέει.
 πασῶν δ' ἐσχάτῃ ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν
 ἑνία τ' πάντων, οἷς καὶ φωνὴ πρόσκειται. καθ'
 αὐτὰ μὲν ἔν τε φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε
 τὰς νόμους τέττας. τὸ δ' ἐταῦτό γε, (καὶ γὰρ ἔ-
 χω αὐτὸ χεῖρονι ὀνομάσαι ῥήματι, ἢ ὡς κα-
 λεῖται) ὁ, μὰ τὰς θεάς, εἰμὴ ἐξ ὑμῶν δύο
 σιωπῆλλον ἀγαθοὶ καὶ κατ' ἡχοντες ὀρατῆναι,
 τό, τε Αλφά, καὶ τὸ Υ, ὅσα αὖ ἡκέσθαι μό-
 νον, τὸ τοιοῦτόν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείων
 τῶν

reliquæ litteræ quieuissent seditiones mouere contra leges. Est enim pulchrum vnamquamque litteram in eo ordine, quem primum sortita est, manere: transcendere verò eò quo non oportet, eius est, qui ius & æquum soluit. Et qui primus vobis has leges finxit & formauit, siue Cadmus fuerit ille insularis, siue Palamedes Nauplijs filius, quanquã nonnulli hanc prudentiam Simonidi tribuant, non ordinẽ tantum per quem sua quibusque literis præsidentia dignitas firmiter permanet, definierunt, videlicet quæ debeat esse prima, quæ secunda, sed qualitates etiã & virtutes, quas habent cõstituerunt. Et vos quidem, ô iudices, honore affecerunt præcipuo, propterea quod vestro Marte potestis sonũ efficere. Semi-vocales verò secundo loco dignati sunt, eo quod sine vestro accessu exaudiri nequeunt. Ex omnibus etiã litteris quibusdam omnium postremum locum decreuerunt, Mutis scilicet & voce carentibus. Has itaque leges per vos Vocales conseruari decet. Hoc verò Τάω (neque enim possum ipsum turpiori nomine appellare, quàm quo nominari solet) per Deos nisi duæ quædam bonæ ex vobis, & aspectu decenti, Αλφά scilicet & Υψιλόν, se illi coniunxissent, ne audiretur quidem solùm. Hoc, inquã, mihi maiorem vim

τῶν πώποτε βιασαμένων, ὀνομάτων με, καὶ
 ῥημάτων ἀπελάσαι παπρῶων, ἐκδιῶξαι
 ἧομ᾽ Συωδέσμων ἅμα καὶ Προθέσεων, ὥς
 μηκέτι φέρειν τ' ἐκλοπὴν πλεονεξίαν. ὅθεν ἦ
 καὶ δὴ πινὼν δεξάμενον ὦρα λέγειν. Επε-
 δήμου ποτὶ Κυβέλω, (τὸ δ' ἐστὶ πολίχνιον
 οὐκ ἀηδὲς ἀποικόν, ὥς ἐπέχρ' λόγος, Αθη-
 ναίων) Επηγόμην ἦ καὶ κράτιστον Ῥῶ, γει-
 τόνον τὸ Βέλπσον. κατηγόμην ἦ πῶρ' αὖ κω-
 μωδίῳν τινι ποιητῇ, Λυσίμαχος ἐκαλεῖτο,
 Βοιωτίας μὲν, ὥς ἐφαίνετο, τὸ γῆρος ἀνέκα-
 θεν, δὴτὰ μέσης ἦ ἀξιῶντι λέγοιτο Ἀττικῆς.
 πῶρ' αὖ τῷ τῷ ξένῳ πλὴν τῆ Ταῦτέτῃ
 πλεονεξίαν ἐφώρεσα. μέχερ' μὲν γὰρ ὀλί-
 γοις ἐπεχείρει τετράρακοντα λέγειν δακτυ-
 λῶν μετὰ τῶν συγχευημένων μοι, σιωπῆθαι αὖ
 ὥμην σιωπῆθαι μὲν γραμμάτων. ἐπὶ
 δ' ἐτῆμερον καὶ πᾶσι ὁμοίᾳ δῆπαι ὥμενον, ἰ-
 διὰ τῷ τῷ λέγων, καὶ οἷόν ἦν μοι τὸ ἄκρ-
 σμα, καὶ ἐπ' αὖ πᾶν τι ἐδ' ἀκνόμεν ἐπ' αὖ
 τοῖς. ὁπότε δ' ἐκ καὶ ἐκ τῶν δεξάμενον ἐ-
 τόλμησε Κατίπερον εἰπεῖν, καὶ Κάπρυμα,
 καὶ Πίπιν, εἴτα ἀπερυθράσαι, καὶ Βασί-
 λιπιν ὀνομάζειν, ἔμετρίως δ' ἐτέτοις ἀ-
 γακκίῳ.

quam nullæ vnquam literæ inferre ausum est. Nam nominibus & verbis patrijs me extrudere, præterea ex ipsis etiã Coniunctionibus, & Propositionibus expellere tentat, aded vt istam immodicam auaritiã porro ferre nequeam. Verum iam tempus est dicere, vnde & à quibus res initiũ sumpserit. Peregrinabar aliquãdo in Cybelo (id oppidulum nõ est iniucundũ colonia, sicuti fertur, Atheniensium) adducebã verò mecum fortissimũ Pw ex vicinis meis optimũ. Diuertebam verò ad Comicum quendam poëtã, huic nomen erat Lysimacho, & à maioribus, quantũ apparebat, genere erat Bæotius, sed tamen de se dici volebat quod in media Attica natus esset. Apud hunc hospitẽ ego huius Taw auaritiã deprehendi. Equidẽ cum hætenus paucis quibusdam manibus intulisset dicendo τετραπάρωντα priuans me meis cognatis, existimabã eam esse consuetudine literarũ, quæ vnã mecũ essent educata. Præterea cũ τέμερον, & similes quasdã voces mihi detraxisset, diceretq; eas esse suas, audiebã patienter, nec vehementer admodũ me ea res mordebat. Verũ cum ab eis initiũ sumpsisset, atq; postea ausum esset etiam dicere κατ'ἵτερον, & κατ'ἴμα, & πῖτλαν, deinceps abiecto omni pudore βασιλῖτλαν quoq; nominare, haud leuiter
sum

γυναικῶν, καὶ πῖμπεσμαι, δεδῶς μὴ τῶ
 χρόνῳ καὶ τὰς ὕκας, τῶν καλῶς ὀνομάσθη. Ἔμοι
 πρὸς Δίος ἀθυμῶντι, καὶ μεμονωμένῳ τῶν
 βουηθουσῶντων, σύγγνωτε τὴν δικαίαν ὀργήν, καὶ
 γὰρ πρὸς τὰ μικρὰ τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυ-
 νος, ἀφαιρμένῳ τῇ σωτηρίᾳ καὶ συνεχο-
 λακότων μοι γραμμάτων, Κίσαυ μὲν λά-
 λον ἔρνεον, ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἶπεῖν, τὴν κέ-
 λπων ἀρπάσαν, Κίτταν ὠνόμασεν. ἀφείλετο
 δὲ μὲν φάσαν ἅμα Νύσας τε καὶ Κροσύ-
 φοις, ἀπαγορεύοντος Ἀριστάρχου. πείσασε
 δὲ καὶ μελίσσων ὅσα ὀλίγας, ἐπὶ Ἀπικλῶ δὲ
 ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνῆρπασεν ἀνόμως Ἰμητ-
 τὸν, ὁρώντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν,
 ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας με ἐξε-
 βάλεν ὅλης, Θεσσαλίαν ἀξιῶν λέγειν, καὶ
 πᾶσαν ἀποκεκλεισμένον πρὸς θάλασσαν,
 καὶ δὲ τῶν ἐν κήποις φεισόμενον σκυτλῶν, ὡς
 τὸ δὴ λεγόμενον, μὴ δὲ πᾶσα ἁλὸν μοι
 καταλιπεῖν. ὅτι δὲ ἀνεξίκακόν εἰμι γραμ-
 μα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέποτε ἐγ-
 καλέσαντι τῷ Ζῆτι, σμάραγδον ἀπο-
 σπάσκειν, καὶ πᾶσαν ἀφελομένῳ τῇ Σμύρ-
 νῳ. μήτε τῷ Εὐπᾶσι πρὸς ἀβάντι σωθῆ-
 κέν,

sum commotus, & ira accensus, timens ne quis temporis successu etiam οὔνα, τῦνα appellet. Oro autem vos per Iouem, ut mihi indignanti, & iusta ira commoto, praterea omni ope & auxilio destituto, ignoscatis. Neque enim paruum hoc aut leue est periculum, in quo versor, cum praterquam quod assuetis & familiaribus literis me spoliauit, etiam κίοςον, id est, picam, auem meam loquacissimam ex medio sinu, ut dici solet, abreptam κίτταν appellauit. Quin & φάοςον, id est, palumbum vνὰ cum νίοςον, id est, anatibus, & νοορύφοις, id est, merulis abstulerat, intercedente Aristarcho. Eripuit etiam non paucas apes. In Atticam verò veniens, ex media illa regione ὑμῶντων praterius rapuit, idq, vobis ipsis & aliis quibusdam syllabis videntibus. Verum quid ego ista commemoro, cum me tota Theffalia expulerit, velitq, eam Thettaliam dicere? toto insuper mari sum exclusum. Neq, à betis hortensibus sibi temperat, ut iam, quod dici solet, ne paxillus quidem mihi reliquus sit. Quod verò litera sim, qua nulli nocere studeā, vos ipsimet mihi testes estis, neq, enim vnquam accusaui literam Ζῆτα, qua mihi σμάραγδον abstulit, & totam σμῦγρην surripuit: nec ipsi etiam Ξῦ, omnia fœdera & pacta

πλω, καὶ τὸν συγγραφέα τῶν ποιῶτων ἔχοντε
 Θυκυδίδην σύμμαχον. τῷ μὲν γὰρ γέγονί
 μερῶ νοσήσαντι, συγγνώμη καὶ παρ' αὐτῷ
 φυτεύσαντί με τὰς μυρρίνας, καὶ παύσαντί
 μέποτε ὑπὸ μελαγχολίας ὅτι κέρρης. καί
 γὰρ μὲν ποιῶτον, τὸ δ' ἑταῦ τῶτο σκοπῶμεν
 ὡς φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπά, ὅτι ἔθ' ἑ
 τ' ἄλλων ἀπέχετο γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ
 Δέλτα, καὶ τὸ Θῆτα, καὶ τὸ Ζῆτα, μικρὰ δ' εἶν
 πάντας ἡδίκησε τὰ στιχεῖα. αὐτὰ μοι κάλει
 τὰ ἀδικηθέντα γράμματα. Ἀχέετε φω-
 νήεντα δικαστῆ, τῶ μὲν Δέλτα λέγοντος. ἀ-
 φείλετό με τ' ἐνδ' ἐλέχεια, ἐντελέχεια
 ἀξιῶν λέγεσθαι ὅτι πάντας τὰς νόμους; τῶ
 Θῆτα κρέοντος, ἔθ' κεφαλῆς τὰς τρίχας
 τίλλοντος, ὅτι τῶ τ' ἐλοκυώτης ἐστερήσθαι;
 ἔθ' Ζῆτα τὸ σφίγγειν, καὶ σαλπίζειν, ὡς μηκέτ'
 αὐτῷ ἐξεῖναι μὴ ἢ γρύζειν; τίς αὖ τῶτων ἀ-
 νάχοιτο, ἢ τίς ἐξαρκέσθαι δίκη πρὸς τὸ πο-
 νηρότατον τῶτι ἑταῦ, τὸ ἢ, ἄρα ἔθ' ὁμόφυ-
 λον τ' στιχείων μόνον ἀδικεῖ γένος, ἀλλ' ἡδη
 καὶ πρὸς τὸ αὐθρόπρον μεταβέβηκε, τῶτονι τ'
 τρόπον. ἔθ' ὅτι τρέπηται αὐτὰς κατ' ἑθὺς
 φέρεσθαι τ' γλώσσας, μᾶλλον ἢ ὡς δικαστῆ,

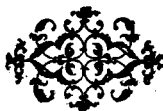
*pacta rumpenti, litem intendi, ipso etiā Thucy-
 dide opem illi ferēte. Etenim vicino meo Pō ve-
 nia dāda quod morbo adfectū sit, & meas apud
 te μυρρίνας, id est, myrtos, plantarit, & quod
 melancholia malo laborans me in faciem per-
 eusserit, & talis quidē litera sum ego. Hoc verò
 Tαὼ quātm sit natura violentum aduersus reli-
 quas omnes literas, & quātm à nullis omninò ab-
 stinuerit, consideremus. Sed & Δέλτα, & Ζήτα,
 & Θήτα, & propè omnia literarū elementa in-
 iuria affecit. Accerse mihi literas. Auditis voca-
 tes iudices, ipsum Δέλτα dicere, surripuit mihi
 meam ἐνδελέχειαν, pro qua vult dici ἐντελέ-
 χειαν, quod sanè contrarium est omnibus legi-
 bus? Auditis vociferari Θήτα, & capiti capil-
 los euellere, eò quod priuatum est cucurbita?
 Auditis etiam ipsum Ζήτα vocibus στέβειν &
 σαλπίζειν spoliatum esse adeò, vt ne γέβειν qui-
 dem, id est, mutire illi per rō liceat? quis ista,
 quaeso, ferat? aut quæ pœna satīs magna erit
 tam scelestō? Verum hoc non tantūm cognā-
 tum sibi elementorum genus ladir, sed iam ad
 homines etiam iisdem moribus se conculit. Neq;
 enim permittit, vt recta ferantur linguis. Imò
 verò, iudices, interim enim res humana
 vrsus me admouerunt γλώσσῃς, id est, lin-
 guæ,*

μετὰ ζυ γάρ με πάλιν τὰ τ' αἰθρώπων πρά-
 γματα ἀνέμνησε πρὶ τ' γλώσσης, ὅτι καὶ
 ταύτης με τὸ μέρος ἀπῆλασε, καὶ γλῶπται
 ποιεῖ τ' γλῶσαν, ὡ γλώσσης ἀληθῶς νόση-
 ματαῦ. ἀλλὰ μετὰ βήσμου πάλιν ἐπ' ἐκεί-
 νο, καὶ τοῖς αἰθρώποις συναγορὰ σὺ ὑπὲρ ὧν
 εἰς αὐτὰς πημελεῖ. δεσμοῖς γάρ πσι σρε-
 βλῆν καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν τ' φωνὴν ἐπιχει-
 ρεῖ. καὶ ὁ μὲν ἱ καλὸν ἰδῶν, καλὸν εἰπεῖν βέ-
 λεται. τὸ δ' παρεισπεσὼν, τὰ λὸν εἰπεῖν ἀναγ-
 κάζει, ἐν ᾧ πασι περὶ εὐρίαν ἔχειν ἀξίῳ. πάλ-
 λιν ἕτερος πρὶ κλήματος διὰ λέγεται, τὸ δ'
 (τλῆμον γάρ ἐστι ἀληθῶς) τλῆμα πεποίη-
 κε τὸ κλήμα. ἐξ ὧ μόνον γε τὰς τυχόντας ἀ-
 δικεῖ, ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ ὡ καὶ
 γλῶ, καὶ θαλάσσαν εἰζαί φασι, καὶ τῆς αὐτῶν
 φύσεως ἐκστῆναι, τὸ δ' ἐ, καὶ τῷ τῷ ὀπιθε-
 λῶει. καὶ Κύρον αὐτὸν ὄντα, τῷ τὸν πῖνα ἀ-
 πέφηνεν. ἔτῳ μὲν ἔν ὅσῳ ἐς φωνὴν αἰθρώ-
 πος ἀδικεῖ, ἔργῳ δ' πῶς; κλάσιν αἰθρω-
 ποι, καὶ τ' αὐτῶν τυχῶν ὁ δ' ὕρον), καὶ Κάδμῳ
 καταρῶνται πολλάκις, ὅτι τὸ Γαῶ ἐς τὸ τῶν
 σοιχείων γῆρος περήλαγε. τῷ γάρ τῷ τῷ σῶ-
 ματί φασι τὰς τυράννας ἀκαλῶν ὁσωντας
 μιμη-

gua, nam expulsus me hac quoque parte
 γλῶσσαν facit γλῶτταν. O reuera lingua per-
 niciosus morbus Τάω. Verum rursus me con-
 feram ad illud quod cœperam, atque homi-
 nes defendam in iis, in quibus aduersus eos de-
 linquit. Nam conatur illorum voces quibus-
 dam vinculis constringere & discerpere, ita
 ut si quis pulchrum quidpiam videns, idq̃ κα-
 λὸν appellare velit, hoc Τάω statim irruens τα-
 λὸν ipsum dicere cogit, adeò cupit in omnibus
 præsidentiam obtinere. Rursus alius dicit πε-
 ρὶ κλήματῳ, id est, de palmite, hoc verò, (est
 enim reuera τλήμων, id est, miserum) τλήμα
 facit, quod erat κλήμα. Et quidem non ple-
 beios tantum homines iniuria afficit, sed iam
 etiam magno illi regi, cui fama est ipsam ter-
 ram, & mare cœsisse, atque naturas suas
 reliquisse, insidias tendit, & ex ipso cùm
 κῦρῳ sit, τῦρον quendam efficit. Atque in
 hunc modum vocem hominum ladit. Quo-
 modo verò re ipsa & opere eosdem ladat, au-
 dite: plorant homines atque sua fortuna vices
 desunt, atque ipsum saepe Cadmum execran-
 tur, quod Τάω in literarum genus induxerit:
 Aiunt enim Tyrannos eius litera corpus secutos,
 atque

μιμησαμένους αὐτῷ τὸ πλάσμα, ἔπειτα
 σχήματι πιάτω ξύλα τεκλῆναντας, ἀνθρώ-
 πους ἀνασκολοπίζειν ἐπ' αὐτά. δὲ τὸ δὴ τέ-
 τε καὶ τῷ τεχνήματι τῷ πονηρῷ πλὴν πον-
 ηρὸν ἐπ' ὠνυμίας σιωπελθεῖν. τέτων ἔν ἀ-
 πάντων ἕνεκα πόσων θανάτων τὸ Ταῦ ἄ-
 ξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δι-
 καίως τετὸ μόνον πλὴν τε Ταῦ πτωχίας
 ὑπολείπειν, τὸ τῷ σχήματι τῷ αὐτῷ πλὴν
 δίκῃ ὑποχεῖν, ὃ δὴ σαυρὸς εἶναι, ὑπὸ
 τέτε μὲν ἐδημιουργήθη ὑπὸ δὲ αὐ-
 θρώπων ὀνομάζεται.

Τ Ε Λ Ο Σ.

atque figuram imitatos, postea simili figura ligna fabricasse, in quibus homines suspendant. Atque ex hoc huic tam perniciose fabrica pessimum nomen obuenisse. Propter ista omnia quot mortibus ipsum Tæū dignum esse iudicaris? Ego quidem existimo meritò hoc solum ad supplicium illius Tæū relinqui, ut pœnam in sua illa figura sustineat, propterea quod crux ab ipso fabricata est, & ab eo nomen illi homines imposuerunt.

F I N I S.

